

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะ
การพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

โดย
นางสาวกัญญาภัทร แสงแป้น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

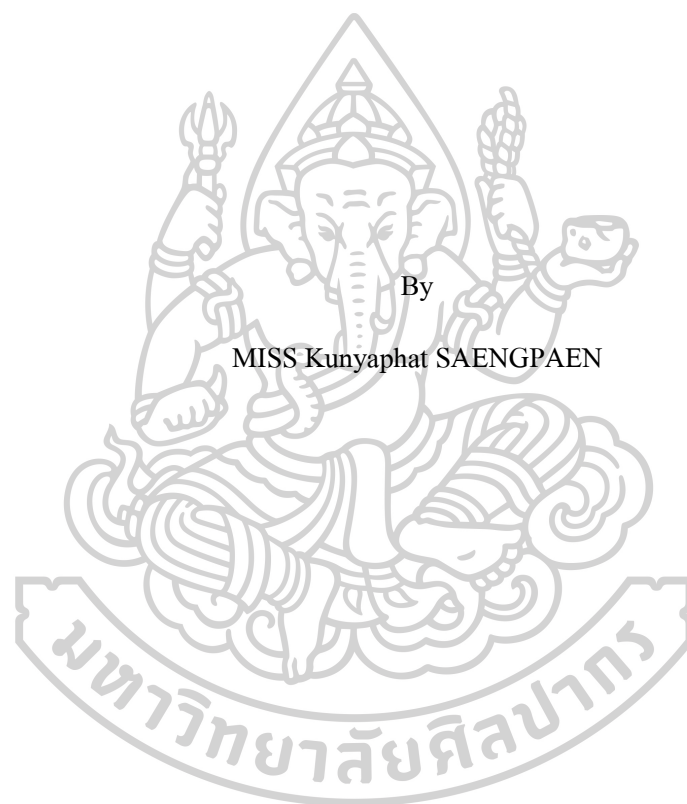
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อ
เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL USING PROJECT-BASED
LEARNING WITH ONLINE SOCIAL MEDIA TO ENHANCE SPEAKING SKILLS
OF PRE-SERVICE TEACHERS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู
โดย	กัญญาภัทร แสงแป้น
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาคุณภิวัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐนา ลีพรัตน์รักษ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุษภิวัตน์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐนา ลีพรัตน์รักษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร.เมตตา สุดาจิตระอาภา)

57254902 : หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาคุณผู้บัณฑิต

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน, ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร, สื่อสังคมออนไลน์

นางสาว กัญญาภัทร แสงเป็น: การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐธนา ลีพหรัดนรินทร์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู โดยเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แต่ละหน่วย ศึกษาพัฒนาการของทักษะการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา เทคโนโลยีทางการศึกษาและคอมพิวเตอร์ คณะศึกษาศาสตร์ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบวัด แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่แบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู มีชื่อว่า “ESCAPE Model” มีองค์ประกอบ 5 ประการคือ หลักการ เนื้อหา กิจกรรม บทบาทผู้เรียน บทบาทผู้สอน และการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) 2) ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) 3) ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) 4) ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) 5) ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P) 6) ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E) โดยที่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75 / 70.10

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 2.1) หลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ESCAPE Model กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2.2) 2.2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ (ESCAPE Model) โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (ESCAPE Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

57254902 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

MISS KUNYAPHAT SAENGAEN : THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL USING PROJECT-BASED LEARNING WITH ONLINE SOCIAL MEDIA TO ENHANCE SPEAKING SKILLS OF PRE-SERVICE TEACHERS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR NATTANA LEERAHARATTANARAK, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) study the efficiency of the instructional model using project-based learning with online social media to enhance speaking skills of pre-service teachers 2) study the effectiveness of the instructional model using project-based learning with online social media by comparing Pretest and Posttest scores in each unit after using this model and the development of project skills 3) study the levels of student satisfaction towards the developed teaching model. The sample was 19 second year Educational Technology and Computer students studying at Faculty of Education during the 2nd semester of the 2019 academic year. The instruments were the English speaking skills assessment test, project skills assessment form and questionnaire. The data were analyzed by mean, standard deviation, t-test dependent, t-test independent and content analysis.

The finding were as follows:

The instructional model using project-based learning with online social media to enhance speaking skills of pre-service teachers called "ESCAPE Model" consisted of five components: principles, content, learning activities, teacher's role and students' role. The components of this model consisted of 1) Exploring the ideas: E 2) Starting plan for the project: S 3) Creating an outline: C 4) Analyzing information to do the project: A 5) Presenting the project: P and 6) Evaluating the project: E. The efficiency of the ESCAPE Model met the criterion of 70.75 / 70.10

The effectiveness of the ESCAPE Model indicated that 2.1) after using the ESCAPE Model, the students' levels of speaking ability were higher in every unit than before receiving the instruction at a .05 significance level, 2.2) the development of speaking through project presentation after using ESCAPE Model were at a high level.

The students' satisfaction toward the instructional model using project-based learning with online social media was at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐธนา ลีพรรณรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ อีกทั้งยังขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการทั้ง 4 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พีรพัฒน์ ยางกลาง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. เมลดา สุดาจิตรธรรมา ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ช่วยให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุมและมีคุณภาพ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน อีกทั้งคณาจารย์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ให้วิชาความรู้ ให้ความคิด และความกรุณาตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่อบรมสั่งสอนให้มีความเพียรในการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบคุณ เขาว์เรศ พานิชกุล ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือให้ผู้วิจัยเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ บทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ทั้งในอดีต และปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

กัญญาภัทร แสงแป้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฏ
บทที่ 1	1
บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย	8
คำถามการวิจัย	12
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	12
สมมติฐานการวิจัย	13
ขอบเขตของการวิจัย	13
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	16
บทที่ 2.....	17
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	17
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (2555)	17
การเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้	19
ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivist Theory).....	19

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of proximal development).....	23
การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)	24
ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism).....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้	30
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน	31
การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	31
ความหมายของโครงงาน	32
ความหมายของโครงงานภาษาอังกฤษ	35
ลักษณะของโครงงานภาษาอังกฤษ.....	38
ประเภทของโครงงานภาษาอังกฤษ.....	38
ข้อแตกต่างของการสอนทั่วไปกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน.....	40
กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน.....	42
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	43
บทบาทผู้สอนและผู้เรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	53
การวัดและการประเมินผลโครงงานภาษาอังกฤษ	54
ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback)	56
การวัดความคงทนในการเรียนรู้.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโครงงาน	58
แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	61
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	61
ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	63
ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	65
การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	67
เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	68

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร	70
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์.....	72
ความหมายของสื่อสังคมออนไลน์.....	72
การประยุกต์ใช้ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) สำหรับการศึกษา	73
Schoology.....	75
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์.....	76
บทที่ 3.....	79
วิธีดำเนินการวิจัย	79
ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A).....	82
ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D1): ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู (Design and Development: D&D).....	92
ระยะที่ 3 การวิจัย (Research: R2): เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Implementation: I) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้....	133
ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการ สื่อสารของนักศึกษาครู(Evaluation: E).....	139
บทที่ 4.....	140
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	140
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคม ออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู (ESCAPE Model)	141
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับ สื่อสังคมออนไลน์ และพัฒนาการของทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบ	146

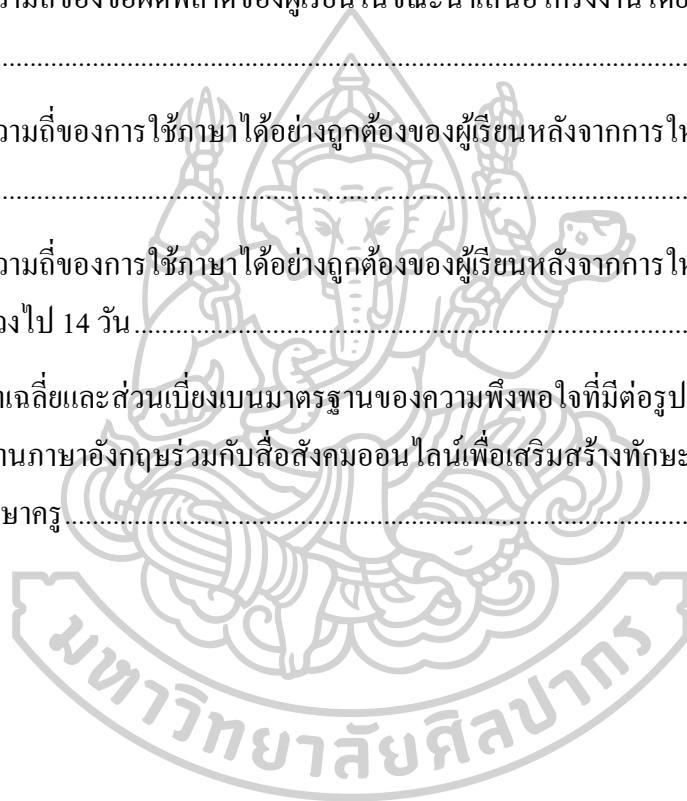
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์	166
บทที่ 5.....	171
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	171
สรุปผลการวิจัย.....	172
อภิปรายผล.....	174
ข้อเสนอแนะ	184
รายการอ้างอิง	186
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	195
ภาคผนวก ข ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	197
ภาคผนวก ค ผลการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อ เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู.....	217
ภาคผนวก ง ผลการหาประสิทธิผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อ เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู	222
ภาคผนวก จ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคม ออนไลน์ (ESCAPE Model) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู	229
Unit 4: Food	247
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	267
ประวัติผู้เขียน	280

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการสอน โดยเน้นภาระงาน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	41
ตารางที่ 2 สรุปแนวคิดการจัดกิจกรรมโดยใช้โครงงาน	51
ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด	69
ตารางที่ 4 ความถี่ และคำร้อยละของข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนของนักศึกษาครูในรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับครู.....	86
ตารางที่ 5 ผลการสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู	89
ตารางที่ 6 ผลการสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับครู.....	91
ตารางที่ 7 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคม ออนไลน์.....	95
ตารางที่ 8 ตารางกำหนดโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับ สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู	101
ตารางที่ 9 สรุปการปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับ สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู (ESCAPE Model) ภายหลังการตรวจสอบความเหมาะสม/สอดคล้องเชิงโครงสร้างของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ	114
ตารางที่ 10 รายละเอียดในการประเมินความสามารถในการพูด	117
ตารางที่ 11 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงาน ภาษาอังกฤษ	119
ตารางที่ 12 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อ เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู.....	125
ตารางที่ 13 ปัญหาที่พบในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปศึกษาทดลองนำร่อง	126
ตารางที่ 14 แบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์การวิจัย.....	135

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ.....	147
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ.....	148
ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ	150
ตารางที่ 18 ความถี่ของข้อผิดพลาดของผู้เรียนในขณะนำเสนอโครงงาน โดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน.....	151
ตารางที่ 19 ความถี่ของการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา.....	163
ตารางที่ 20 ความถี่ของการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาเมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน.....	165
ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู.....	167

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	11
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน โดย คุณฉวี โยเหลาและคณะ(2557:20-23)	43
ภาพที่ 3 โมเดล จักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL โดย วิจารย์ พานิช (2555: 71-75).....	46
ภาพที่ 4 กรอบดำเนินการวิจัย.....	81
ภาพที่ 5 ระยะเวลาที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	85
ภาพที่ 6 ระยะเวลาที่ 2 การพัฒนา (Development: DI): พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้	127
ภาพที่ 7 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อ พัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู (ฉบับร่าง)	129
ภาพที่ 8 ระยะเวลาที่ 3 การวิจัย (Research: R2) ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์	138
ภาพที่ 9 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อ เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู	99
ภาพที่ 10 กราฟแสดงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาที่เรียนด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ	150

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อทุกคนทั่วโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ (อารีรักษ์ และคณะ, 2554; Dolati and Mikaili, 2011) ยิ่งไปกว่านั้น ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับพลเมืองอาเซียนที่จะใช้ในการสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพกับชาวโลกกว้างของภูมิภาค ดังนั้นการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศจึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ (ธัญญลักษณ์ วีระสมบัติ, 2555) แต่เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมของสังคมไทยที่ไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จากชีวิตประจำวัน จึงส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุบผา, 2555) จนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาก็เกิดปัญหา เนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน (Praphal, 2001)

ประเทศไทยมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาช้านาน และมีการนำวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการสอน แต่การสอนภาษาอังกฤษยังประสบปัญหาต่างๆ เช่น ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษหลายปีแต่ไม่สามารถสื่อสารหรือพูดภาษาอังกฤษได้ ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นไปในลักษณะการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language: TEFL) นั่นหมายความว่า ประชากรในประเทศไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แต่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในการติดต่อสื่อสาร โอกาสที่นักศึกษาจะได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนจึงมีน้อยมาก นอกจากนี้ในช่วงโมงเรียนแล้วแทบจะไม่มีโอกาสในการฝึกฝนภาษาอังกฤษอีกเลย นักศึกษาจึงขาดโอกาสฝึกอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ขาดทักษะในด้านการฟัง – พูดเป็นอย่างมาก ผลจากการสำรวจการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 2012 โดยสถาบัน Education First (EF) ซึ่งเป็นสถาบันการสอนภาษาอังกฤษระดับโลก ได้รายงานผลการจัดอันดับดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ

ประชากรจาก 44 ประเทศ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ พบว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (อมสิน จตุพร และ แสงแข คงห้วยรอบ, 2557) นอกจากนี้ Global Competitive Report ประจำปี 2014 - 2015 โดย World Economic Forum-WEF เปิดเผยข้อมูลว่า ดัชนีคุณภาพการศึกษาของสมาชิกทั้งหมด 144 ประเทศทั่วโลก คุณภาพของการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยอยู่ที่ อันดับ 7 ของอาเซียน และคุณภาพของระบบอุดมศึกษา อยู่ที่อันดับ 8 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาของไทยค่อนข้างพัฒนาช้ากว่าชาติอื่น ๆ อาจทำให้ต้องมีการทบทวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่าต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงในส่วนตัว ประกอบกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การเรียนภาษาต่างประเทศมีความแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนต้องเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (กุนทลีย์, 2550) และยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จ แต่ความเป็นจริงทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่เด็กไทยมีปัญหาหนักที่สุด (Tribolet, 2012; Sarkis, 2012) เนื่องจากผู้เรียนก็ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้เท่าที่ควร (นงสมร พงษ์พานิช, 2554) เนื่องจากการสอนที่เริ่มเรียนไวยากรณ์แล้วค่อยฝึกทักษะการพูด ส่งผลให้ผู้เรียนกลัวพูดผิดหลักไวยากรณ์และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ (พารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา, 2556) เช่นเดียวกับงานวิจัยของภักพล หัสสา (2553) ซึ่งให้เห็นว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการพูดสื่อสาร เนื่องจาก ไม่สามารถเรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคได้ตามที่ต้องการ การสร้างประโยคเพื่อใช้ในการพูดสื่อสาร ไม่ถูกต้อง ปัญหาด้านการใช้คำศัพท์ผิดประเภท ด้านการออกเสียง ซึ่งเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้เรียนยังประสบกับปัญหาแบบเดิม ๆ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ แม้ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเปลี่ยนไปจากที่เคยเน้นการเรียนรู้ด้วยการท่องจำการใช้ต่างๆ มาสู่การกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานมากขึ้น ทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังเป็นทักษะที่ขาดต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจจะมีผลมาจากอุปสรรคสำคัญ คือ ครูผู้สอนอาจขาดทักษะในการสอนและไม่สามารถเลือกใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสมในการสอนทักษะการพูดทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกพูด

ภาษาอังกฤษและมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย ดังนั้นผู้สอนควรเลือกใช้วิธีสอนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนและใช้ภาษาที่เหมาะสม

ปัญหาอีกหนึ่งประการ คือ จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนในรายวิชา “ภาษาอังกฤษสำหรับครู” สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตทุกคนต้องเรียน เป็นรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพครู เป็นรายวิชาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในระดับเบื้องต้นได้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากนักศึกษาที่เรียนเป็นนักศึกษาที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากผลคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะทักษะการฟังและทักษะการพูด ปัญหาที่พบจากนักศึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ นักศึกษาพูดไม่ราบรื่นและไม่ต่อเนื่อง ขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด พูดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่เคยเรียนมา นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว เนื่องจากไม่กล้าที่สื่อสารภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านทักษะการพูดของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tribolet (2012) และ Sarkris (2012) ที่รายงานว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภักพล หัสสา (2553) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการพูดสื่อสารเนื่องจากไม่สามารถเรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นได้ตามที่ต้องการ ปัญหาการสร้างประโยคด้วยตนเองเพื่อใช้ในการพูดสื่อสารไม่ถูกหลักตามไวยากรณ์ ปัญหาทางด้านความหมายของคำศัพท์ ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ปัญหาการใช้ศัพท์ผิดประเภท และความบกพร่องทางภาษา เห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้เรียนยังประสบกับปัญหาแบบเดิมๆ ปัญหาที่กล่าวมาดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากหลักสูตรไม่ทันสมัย จำนวนวิชาบรรยายมีมากกว่าวิชาปฏิบัติการทำให้วิธีสอนเป็นแบบบรรยายมากกว่าปฏิบัติจริง จึงไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากสภาพจริง หรือจากการปฏิบัติจริง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) การสอนจะให้นักศึกษามีคุณภาพ จะต้องเตรียมสื่อ กิจกรรม แหล่งข้อมูลที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มาก เน้นกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะ ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางการพูดให้เหมาะสมแล้วจะส่งผลต่อ

ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในระยะยาว เพราะเป็นพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมได้กำหนดนโยบายในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ โดยเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับวิธีการและเทคนิคการสอนให้เหมาะสม และหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวและความก้าวหน้าทางวิชาการ สภาพแวดล้อม และส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

เนื่องด้วยในปัจจุบันการสอนระดับอุดมศึกษาต้องมีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการศึกษาไทย และสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาประเทศสู่ยุค Thailand 4.0 วิธีการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถทำได้หลากหลายวิธี เรียกแบบรวมว่าเป็นการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยในวิธีที่หลากหลายนั้น การจัดการเรียนรู้แบบ Project-based learning ถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถประยุกต์ใช้กับศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการวิเคราะห์ การค้นคว้าหาความรู้ รวมไปถึงการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี (ลัคนา วัฒนะชีวะกุล, 2561) ดังที่ Ravitz, Hixson, English and Meagandoller (2012) กล่าวว่า การเรียนแบบโครงการ หรือการเรียนโดยโครงการเป็นฐาน (Project-based learning) เป็นที่ยอมรับและใช้อย่างแพร่หลายในทุกระดับการศึกษา เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ที่ส่งเสริมทักษะดังกล่าวนี้ มีคุณลักษณะที่ต่างจากการเรียนการสอนภาษาในชั้นเรียนที่เน้นการท่องจำ คือ ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและผู้สอนเป็นผู้ให้ความร่วมมือเน้นผู้เรียนเป็น “ผู้ทำ” และ “ผู้สร้าง” ใช้ภาษาเป็นสื่อในการสอนเนื้อหาวิชา และใช้วิธีการสอนที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน (Partnership for 21st Century Learning, 2002) การเรียนภาษาต่างประเทศโดยใช้โครงการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (Second Language Acquisition) ในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทที่มีความหมาย (Ellis, 1999) Carmona (1991) กล่าวว่า การจัดการ

เรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษสามารถจัดทำเป็นสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายที่ช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ส่วน Haines (1996) กล่าวว่า โครงงานภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงและช่วยเพิ่มแรงจูงใจ ความสนใจในการเรียน นอกจากนี้ Fried-Booth (1988) ยังกล่าวว่า โครงงานเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้และสามารถนำมาพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ พรรณี บัวโต (2542) ที่กล่าวว่า โครงงานเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับโลกการเรียนรู้ภาษาได้จริง ทั้งทางด้านเนื้อหา การใช้ภาษาในการทำกิจกรรม ฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกตัดสินใจได้ด้วยตนเองและรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นับเป็นการสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้กับผู้เรียน

นอกจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานสามารถนำมาพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนแล้ว McCombs (2000) ยังกล่าวว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นั้นสามารถสร้างอิทธิพลและแรงจูงใจทางบวกที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Muendet (2013) ที่กล่าวว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน สนับสนุนเครื่องมือที่ใช้ผ่านเว็บที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเข้าถึง แบ่งปัน แลกเปลี่ยน และเป็นบริบทในชีวิตประจำวันที่น่าวันจะมีบทบาทมากยิ่งขึ้น ไม่ได้แปลกแยกจากการศึกษาอีกต่อไป การไม่นำมาใช้จึงเป็นการปิดกั้นผู้เรียนจากโลกที่เป็นจริงที่ผู้เรียนต้องใช้ชีวิตแตกต่างจากยุคของผู้ใหญ่ในปัจจุบัน โดยเครื่องมือตัวหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน คือ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter, YouTube, Line etc. ในการเพิ่มช่องทางในการสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์ในการเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้เรียนกับแหล่งข้อมูล ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การเรียนแบบโครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์จะช่วยพัฒนาสมรรถนะทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง Vivitkunkasem (2014) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยโครงงานจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ต่อยอดสิ่งที่ได้จากการเรียนการสอนไปยังสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแท้จริงในโลกแห่งความเป็นจริง ผู้เรียนได้มีโอกาสตัดสินใจ ประยุกต์สิ่งที่เรียนรู้ไปสู่การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี ซึ่ง

เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และทั้งยังกระตุ้นให้เกิดทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะชีวิต และการสื่อสาร จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งโรจน์ แก้วอุไร และศรัณยู หมื่นเดช (2557) พบว่า การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการเรียนในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติตามความสนใจของผู้เรียน สามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย การเรียนแบบโครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์จะเริ่มจากการเตรียมความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนเลือกปัญหาที่จะศึกษาหรือพัฒนา โดยมีผู้สอนเป็นผู้จุดประกายและให้คำปรึกษา ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันวางแผนการทำโครงงานในรูปแบบของแผนปฏิบัติการหรือเค้าโครงโครงการ ลงมือปฏิบัติตามแผน โดยเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม เขียนรายงาน เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ และ ประเมินโครงงาน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนผู้เรียนสามารถเลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ในยุคใหม่ การเรียนแบบโครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์จะช่วยพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษางานวิจัยที่มีการนำกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้โครงงานมาใช้ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ Foss, Carney, McDonald and Rooks (2007) ได้ทำการศึกษาการสอนโดยใช้โครงงานกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระยะสั้น ของมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า การสอนโดยใช้โครงงานเป็นวิธีการสอนที่มีความยืดหยุ่นสูง และสามารถพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลักสูตรระยะสั้นได้ดีกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม Nassir (2014) ศึกษาวิจัย ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานกับวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (Ninth Grade) ในประเทศอิสราเอล พบว่าผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูด และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบโครงงาน สำหรับประเทศไทย McDonough (2004) ได้สรุปงานวิจัยที่สำรวจการใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มของนิสิตปริญญาตรีในบริบทที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษาไทยว่า ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษทุกรูปแบบ Ribova (2007) ทำการศึกษาถึงประโยชน์ของการทำ

โครงการในการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน และผลกระทบต่อผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง การร่วมมือกัน แรงจูงใจ และการสื่อสาร ผลของงานวิจัยพบว่า การทำโครงการมีผลในทางบวกต่อการสื่อสารและแรงจูงใจ การทำโครงการได้ให้โอกาสที่ดีแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ดีมากสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำโครงการและนำเสนอประสิทธิผลของผู้เรียนดังที่พบในประเทศไทย มีดังนี้ Siritararatn (2007) ศึกษาประสิทธิภาพของรายวิชาการพูดเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงการต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการสื่อสารด้านการพูดและการนำเสนอผลงานของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการพัฒนาขึ้น และยังพบอีกว่าการทำโครงการมีประสิทธิผลในการส่งเสริมให้นิสิตมีความมั่นใจในตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์กัน Kerdpol (2016) ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการกับวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการนำโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่องถิ่นในอำเภอศรีสังขาลย์ จังหวัด สุโขทัย ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยโครงการและมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการ นอกจากนี้งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการพัฒนาด้านทักษะการพูดกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เช่น การใช้วิธีการสอนแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (รุ่งนภา สีหะวงษ์, 2557) การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (อดิگانต์ ทองมาก, 2552) การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์กำแพงเพชร (ชนิษฐา นาคน้อย, 2550) การวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมโครงการ (คำมูล บึงค้ำ, 2550) การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สิริพร ศรีสมวงษ์, 2549)

นักวิจัย และนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศข้างต้น ได้ศึกษาค้นคว้า และพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นแนวทางการสอนวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาส

ฝึกใช้ภาษาที่มีความหมายในสถานการณ์จริง ทั้งยังเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตัวเอง ได้ใช้ภาษาอย่างอิสระในการทำโครงการ เกิดการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว และสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาในบริบทสถานการณ์ที่หลากหลาย นอกจากนี้ผลจากงานวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบช่องว่างเกี่ยวกับงานวิจัยเนื่องจาก งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยยังมีจำนวนน้อย งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมิได้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งยังไม่มียงานวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษาครูที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ทั้ง ๆ ที่ทักษะการสื่อสารมีความจำเป็นในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน โดยเล็งเห็นว่าการสอนยุคใหม่ต้องมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับยุคสมัย รวมถึงวิธีการสอนก็ต้องเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่เน้นพัฒนาทักษะมากกว่าความรู้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ และนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษา มีแนวคิดพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivist Theory) ทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากกว่าผู้สอน เนื่องจากนักวิชาการกลุ่มนี้เชื่อว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการสร้างมากกว่าการรับความรู้ ดังนั้น เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนจะสนับสนุนการสร้างมากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น กลุ่มแนวคิดนี้ จะมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคล และเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้างความหมายตามความเป็นจริง นัก

การศึกษาที่สำคัญในการพัฒนาทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ได้แก่ John Dewey, Jean Piaget และ Lev Vygotsky ซึ่งแบ่งแนวคิดออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มแนวคิดเชิงปัญญา (Cognitive constructivism) และ 2) กลุ่มแนวคิดเชิงสังคม (Social constructivism)

1.1 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Cognitive constructivism ทฤษฎีนี้เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ด้วยวิธีการที่ต่างกัน โดยอาศัยประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่จากการหลอมรวมความคิดหรือข้อมูลใหม่ที่ได้รับเข้ากับความรู้เดิม แล้วปรับขยายเป็นความรู้ใหม่ ซึ่งกระบวนการสร้างความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการส่งเสริมอย่างเหมาะสมจากครูผู้สอน

1.2 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Social constructivism Vygotsky เชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมกับคนอื่น ๆ เพราะฉะนั้นการสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิด โครงสร้างความรู้ใหม่จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำข้อมูลที่รับมาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมทำให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ขึ้นมา จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรืองาน โดยที่ผู้เรียนสร้างความรู้จากการร่วมมือกันแก้ปัญหา ครูผู้สอนควรสร้างบริบทสำหรับการเรียนรู้ที่ส่งเสริม กระตุ้น และเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

1.3 แนวคิดพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of proximal development) ว่าด้วย 'ระยะทาง' ระหว่างความรู้เดิมที่ตัวเด็กมี (level of independent development) กับ ความรู้ที่เด็ก ๆ จะถูกพัฒนาที่ต่อเมื่อได้รับความช่วยเหลือหรือสนับสนุน (level of potential development) จากครู สังคม เพื่อน หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในรูปแบบต่าง ๆ (Cronbach, 1990, Spector 1992 อ้างถึงใน Parsons H. และ Sardo-Brown, 2001)

1.4 แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) คือ การให้การช่วยเหลือ สนับสนุน การเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการสาธิต ปฏิบัติหรือทำให้ดู การใช้คำถามกระตุ้นเตือน การให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยมีครูผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ หรือผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป้าหมายของการช่วยเหลือคือการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จด้วยตนเอง ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยตนเอง โดยการช่วยเหลือจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงและลดลง ในขณะที่ผู้เรียนค่อย ๆ เพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง (Rosenshine and Guenther, 1992)

2. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการสร้างพลังความรู้ในตนเองของผู้เรียนหากผู้เรียนมีโอกาสนำความคิดของ

ตนเองไปสร้างสรรค์ชิ้นงาน โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะทำให้ความคิดนั้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

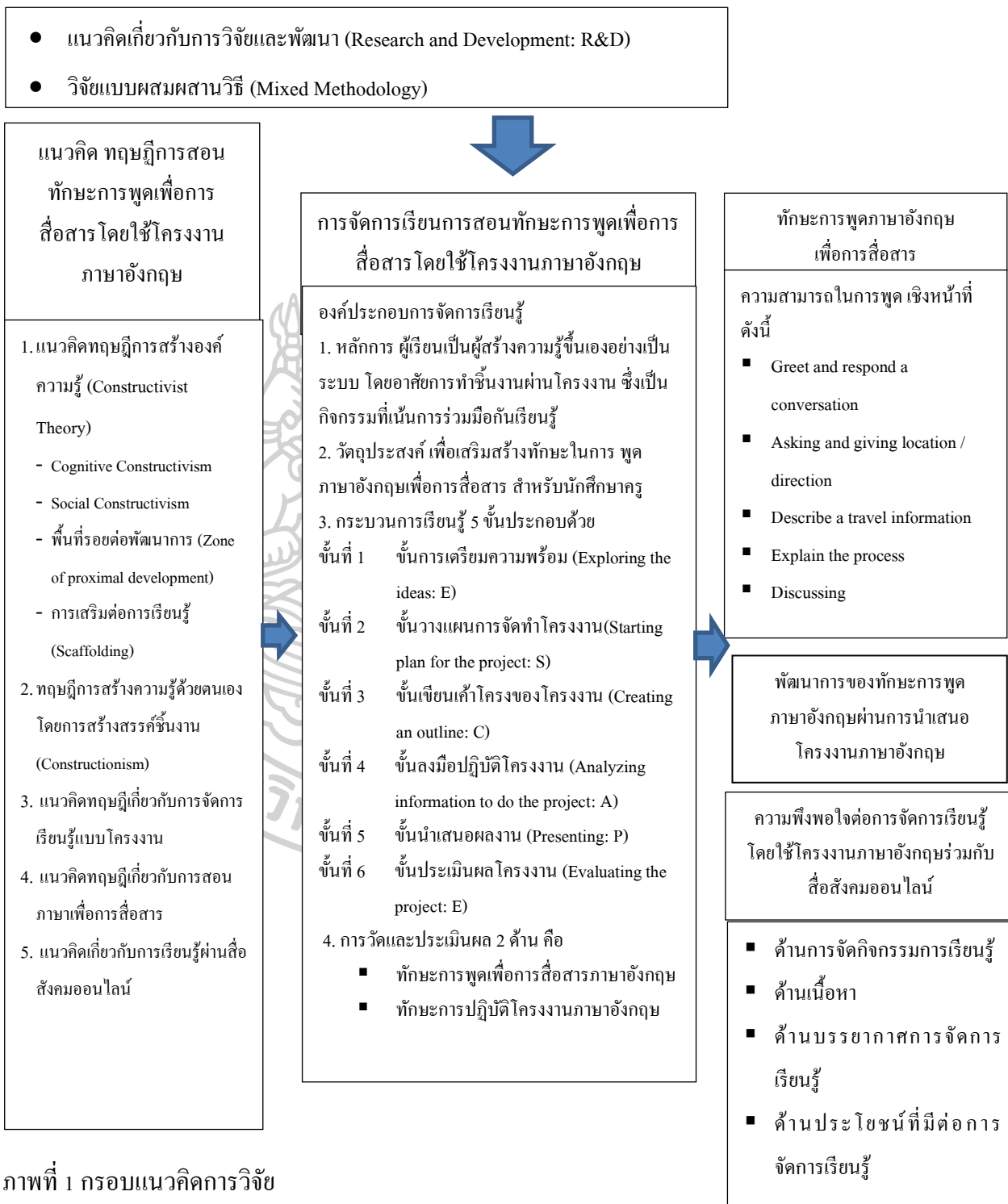
3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน จากการศึกษาสาระที่ ๖ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานจากแนวคิดหลักของคูดัญญี โยเหลาและคณะ (2557) และ ไพพทุล และ วัลภา (2557) โดยมีการผสมผสานแนวคิดของ Harun (2006) และ KM CHIL (2015) สรุปขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) ขั้นตอนที่ 5 ขั้นนำเสนอผลงาน (Presenting: P) และขั้นตอนที่ 6 ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)

4. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching) คือ แนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (Language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative ability)

ผู้วิจัยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ซึ่งประกอบไปด้วยทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivist Theory) ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching) และ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ นำมาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า “ESCAPE Model” โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) ขั้นตอนที่ 5 ขั้นนำเสนอผลงาน (Presenting: P) และขั้นตอนที่ 6 ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E) ดังแผนภาพที่ 1

กรอบทฤษฎีในการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับ
สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูที่พัฒนาขึ้นนั้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 หรือไม่

2. ประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูเป็นอย่างไรในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

2.2 พัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นหรือไม่

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูหลังเรียนอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู โดย

2.1 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

2.2 ศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ
ภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ
ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับ
นักศึกษาครู หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อ
เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูที่พัฒนาขึ้นนั้น มีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์ 70/70

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู หลังเรียนด้วยรูปแบบการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อ
การสื่อสารของนักศึกษาครู สามารถทำให้นักศึกษาครูมีพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ผ่านการนำเสนอโครงการสูงขึ้น

4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อ
การสื่อสาร สามารถทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาได้แก่นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู
ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักศึกษาทั้งสิ้น 104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENGL 3703 ภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 19 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นไปตามโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย โดยมีเนื้อหาสาระในแต่ละหน่วย ดังต่อไปนี้ Unit 1: Greeting, Unit 2: Places, Unit 3: Travel, Unit 4: Food and Unit 5: Education

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้ระยะเวลาในการทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทักษะการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas) ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project) ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline) ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the

project) ชั้นที่ 5: ชื่อนำเสนอและแสดงโครงการ (Presentation) และ ชั้นที่ 6: ชั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project)

2. **สื่อสังคมออนไลน์** หมายถึง การนำเสนอวัตถุประสงค์ และคำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดในขอบเขตของเนื้อหาที่จะปฏิบัติโครงการ โดยนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ผ่าน Schoology ที่มีหน้าที่ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนที่ผู้เรียนจะเริ่มเรียนในแต่ละสัปดาห์ รวมไปถึงเป็นช่องทางในการให้ผู้เรียนนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoology) ผู้เรียนคนอื่น ๆ และผู้สอนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำคำแนะนำและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการทำโครงการขั้นต่อไป

3. **ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน (Pre-test และ Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดสัมภาษณ์และการพูดนำเสนอ ประกอบด้วยตอนที่ 1 เป็นการสนทนาได้ตอบกับผู้ทดสอบ และตอนที่ 2 เป็นการพูดเพื่อนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ และคะแนนที่ได้จากการนำเสนอโครงการ ซึ่งคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และคะแนนจากการนำเสนอโครงการจะใช้เกณฑ์ในการประเมินเดียวกัน โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดไว้ 4 ด้าน คือ ไวยากรณ์และคำศัพท์ การจัดการภาษาระดับข้อความ การออกเสียง และการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร

4. **ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้** หมายถึง ค่าประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70 / 70 (E1/E2) โดยมีความหมาย ดังนี้

70 ตัวแรก E1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ย ของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด ซึ่งเป็นคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ

70 ตัวหลัง E2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ย ของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด ซึ่งเป็นคะแนนประสิทธิภาพของผลผลิต

5. **ประสิทธิผล** หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ ในกลุ่มทดลอง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ครู โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

5.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูหลังการสอน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

5.2 พัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ ภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี

6. **ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ** หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ โดยวัดความพึงพอใจ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้มีการวัดความพึงพอใจเป็นแบบการประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Five Rating Scales)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครูได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการชีวิตประจำวัน และวิชาชีพได้

2. ผู้สอนได้แนวทางการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีความน่าสนใจ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถเป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย และนำข้อมูลมาเป็นแนวทางไปพัฒนาเครื่องมือในบทที่ 3 ตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (2555)
2. การเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
4. แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
5. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (2555)

คณะศึกษาศาสตร์ได้ทำการเปิดสอนในระดับปริญญาตรี จำนวน 7 สาขา ได้แก่ 1) สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย 2) สาขาวิชาพลศึกษา 3) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ 4) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป 5) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ 6) สาขาวิชาภาษาจีน และ 7) สาขาวิชาจิตวิทยา เพื่อผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของสังคมปัจจุบัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปรัชญา

ครูดี มีปัญญา สร้างคุณค่าในแผ่นดิน

2. พันธกิจ

2.1 ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ได้มาตรฐาน ใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมนักศึกษาให้มีจิตอาสา สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

2.2 สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา และนำไปพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น และชุมชนเมือง

2.3 บริการวิชาการด้านการศึกษา และสร้างเครือข่ายการให้บริการทางการศึกษาตามความต้องการของชุมชน และสังคม

2.4 ทำนุบำรุง เผยแพร่ สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทยและบูรณาการกับการเรียนการสอน

2.5 พัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมืองที่สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชดำริ และนโยบายการพัฒนาประเทศ

2.6 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครู

3. วิสัยทัศน์ (Vision)

คณะศึกษาศาสตร์เป็นผู้นำในการผลิต พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีมาตรฐาน สอดคล้องกับประชาคมอาเซียนและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21

4. ระยะเวลาการศึกษา

หลักสูตร 5 ปี ระยะเวลาการศึกษาได้อย่างมากไม่เกิน 10 ปีการศึกษา

5. หลักสูตรสำหรับการศึกษาที่คณะศึกษาศาสตร์ตลอดหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 142 หน่วยกิต โดยแบ่งออกเป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต และหมวดวิชาเฉพาะ 106 หน่วยกิต (กลุ่มวิชาชีพครู 46 หน่วยกิต และกลุ่มวิชาเอก 60 หน่วยกิต)

รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู

วิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู เป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทุกคนต้องเรียน เป็นรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพครู ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชา ดังนี้ ศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู ภาษาสำหรับอาเซียน เพื่อให้สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้องและใช้สำนวนภาษาที่จำเป็นสำหรับครูและบริบททางการศึกษาตามมาตรฐาน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และความสามารถที่กำหนดของช่วงชั้น โดยใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู จะมีการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาในเอกสารและตำราหลัก ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 12 หัวข้อ ดังนี้ คือ การทักทาย, วันหยุด, วิชาเรียน, ทิศทาง, อาชีพ, อากาศ, สถานที่, การศึกษา, ซุปปิ้ง, สุขภาพ, งานอดิเรก และ อาหารและเครื่องดื่ม แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้นำหัวข้อทั้งหมดมาสร้างแบบสำรวจสอบถามความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อสำรวจหัวข้อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด หลังจากได้หัวข้อที่ตรงกับความต้องการเรียนมากที่สุดของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงนำหัวข้อมาออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดย ผู้วิจัยได้นำมาจัดเรียงหัวข้อลำดับก่อน – หลังที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) หัวข้อการทักทาย 2) หัวข้อทิศทาง 3) หัวข้อวันหยุด 4) หัวข้ออาหารและเครื่องดื่ม และ 5) หัวข้อการศึกษา

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

เพื่อให้นักศึกษาศึกษาความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาจิต ความสามารถในการค้นคว้าเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการเรียนรู้

จากปรัชญา พันธกิจ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย รายละเอียดของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูที่นักศึกษาคูต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ เนื่องจากเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพครู สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาต้องมีองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันและเตรียมความพร้อมเพื่อการปฏิบัติงานจริง

การเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้

ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivist Theory)

ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ เชื่อว่า การเรียนรู้ หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับ มาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง หรือ เรียกว่า โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structure) ซึ่งนั่นคือ ความรู้นั่นเอง ซึ่งอาจมิใช่เป็นเพียงการจดจำสารสนเทศมาเท่านั้น แต่จะประกอบด้วยแต่ละบุคคลนำประสบการณ์เดิม หรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่ตนเองมีมาก่อน มาสร้างเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีความหมายของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะมี

ประสบการณ์ หรือ ความรู้ความเข้าใจเดิมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนมากกว่าผู้สอน เนื่องจากนักวิชาการกลุ่มนี้เชื่อว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการสร้างมากกว่า การรับความรู้ ดังนั้น เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนจะสนับสนุนการสร้างมากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น กลุ่มแนวคิดนี้ จะมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคล และเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้างความหมายตามความเป็นจริง (Duffy and Cunningham, 1996) นักการศึกษาที่สำคัญในการพัฒนาทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ได้แก่ John Dewey, Jean Piaget และ Lev Vygotsky ซึ่งแบ่งแนวคิดออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มแนวคิดเชิงปัญญา (Cognitive constructivism) และ 2) กลุ่มแนวคิดเชิงสังคม (Social constructivism)

1. Cognitive Constructivism

แนวคิดของทฤษฎีนี้ เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการลงมือทำ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ มีรากฐานความคิดมาจาก 3 ด้าน คือ แนวคิดด้านปรัชญาของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) แนวคิดด้านจิตวิทยาเชิงการคิดของ เพียเจต์ (Piaget) และบรูเนอร์ (Bruner) และแนวคิดด้านการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมของไวทสกี (Vygotsky)

Dewey (1938 อ้างถึงใน Grégoire and Laferrière, 2001) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเกิดการเรียนรู้ที่สรุปได้ว่า 1) การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนลงมือทำงานต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อสร้างผลผลิตหรือผลงานขึ้นมา 2) ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้วิธีการคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการคิดแก้ปัญหา 3) ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เพื่อเตรียมตัวสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Kilpatrick (1918 อ้างถึงใน Grégoire and Laferrière, 2001) ที่สนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพราะเชื่อว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ ต่อมาแนวคิดนี้ได้กลายเป็นแนวคิดหลักของการจัดการเรียนรู้โดยการทำโครงการ

Piaget (1973 อ้างถึงใน Sidman-Taveau and Milner-Bolotin, 2001) กล่าวถึงการสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากกระบวนการคิดว่า ความรู้ใหม่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนประมวลเอาเนื้อหาความรู้เดิมมาประสานกันอย่างสมเหตุสมผลกับเนื้อหาความรู้ใหม่ กระบวนการนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเริ่มคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองได้รับรู้มา ทั้งเก่าและใหม่ตามประสบการณ์ของตนแล้วพิจารณาตีความสร้างความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มานั้น แล้วสร้างขึ้นเป็นความรู้ใหม่ กระบวนการสร้าง

ความรู้ใหม่นี้อาศัยกระบวนการคิดในระดับสูง ไม่ใช่เพียงความจำและความเข้าใจเท่านั้น จากกระบวนการสร้างความรู้ใหม่ในลักษณะเช่นนี้ หากผู้เรียนสามารถฝึกฝนตนเองให้คิดสร้างความรู้ใหม่อยู่เสมออย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนก็จะกลายเป็นผู้ที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากการฝึกฝนตนเองของผู้เรียนเพื่อให้สร้างความรู้ใหม่ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ต้องอาศัยปัจจัยทางด้านจิตพิสัย เช่น แรงจูงใจ และการใช้กลวิธีการเรียนรู้เข้ามาเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้แรงจูงใจกับผู้เรียน สอนให้ผู้เรียนรู้จักวิธีสร้างความรู้เชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาความรู้เดิมกับเนื้อหาใหม่ ๆ จนเกิดความรู้ใหม่ขึ้นในสมอง ซึ่งการส่งเสริมที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การจุดชนวนให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและอยากจะค้นหาคำตอบ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสาธิต การตั้งคำถาม การนำเสนอสถานการณ์หรือการอภิปรายที่เกิดขึ้นเป็นประเด็น เพราะต่างฝ่ายต่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน หรือขัดแย้งกัน เป็นต้น

จากทฤษฎีข้างต้น กล่าวได้ว่า ทฤษฎีนี้เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ด้วยวิธีการที่ต่างกัน โดยอาศัยประสบการณ์และ โครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่จากการหลอมรวมความคิดหรือข้อมูลใหม่ที่ได้รับเข้ากับความรู้เดิม แล้วปรับขยายเป็นความรู้ใหม่ ซึ่งกระบวนการสร้างความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการส่งเสริมอย่างเหมาะสมจากครูผู้สอน

2. Social Constructivism

เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจาก Vygotsky ซึ่งมีแนวคิดสำคัญที่ว่า “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” Vygotsky (1978) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ แต่เป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม (Social interaction) ของผู้เรียน ไวก็อตสกี เชื่อว่า การเรียนรู้ และการพัฒนาการของเด็กมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมกับคนอื่น ๆ กล่าวคือ ในการทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความรู้ของผู้อื่นเข้ามารวมกันและสร้างเป็นความรู้ใหม่ขึ้นมา ดังที่เห็นได้จากการที่ผู้เรียนซักถามผู้อื่นเพื่อให้ตนเองเกิดความกระจ่าง (Negotiation) ไวก็อตสกีอธิบายว่า ในระยะเริ่มแรก เด็ก ๆ ซักถามพ่อแม่หรือผู้ใกล้ชิดให้หายข้อสงสัย ครั้นเมื่อเติบโตใหญ่ เด็กจะใช้กระบวนการนี้เพื่อหาความกระจ่างในเรื่องต่าง ๆ จากคนอื่น ๆ ซึ่งในกระบวนการซักถามเพื่อความกระจ่างนี้ เด็กมักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือหลัก นอกจากนั้น Vygotsky เชื่อว่าการซักถามเพื่อความกระจ่างของเด็กจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดหากอยู่ในขอบเขตของการพัฒนาความรู้ของผู้เรียน (Zone of proximal

development) หลักสำคัญที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตการพัฒนาความรู้ของผู้เรียน คือเนื้อหาสาระที่เรียน กล่าวคือ เนื้อหาสาระที่นำมาให้เด็กเรียนรู้นั้นจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ดังนั้น เนื้อหาสาระที่เรียนควรประกอบขึ้นด้วยเนื้อหาสองส่วน เนื้อหาส่วนใหญ่ควรเป็นเนื้อหาความรู้เดิมของผู้เรียน เนื้อหาอีกส่วนหนึ่งซึ่งควรมีเพื่อเป็นการท้าทายความสามารถและสร้างความมั่นใจ และควรมีเพียงส่วนน้อย คือเนื้อหาความรู้ใหม่ที่ตั้งใจให้เรียนรู้ หลักการนี้คือ เด็กจะมีความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาหรือทักษะต่าง ๆ ได้ดีที่สุดภายในขอบเขตความสามารถที่เด็กมีอยู่ วกก็อทสก็เเสนอแนะต่อไปว่า การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกันมากกว่าที่จะแยกผู้เรียนจากคนอื่น ๆ ผู้สอนควรสร้างบริบทสำหรับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถได้รับการส่งเสริมในกิจกรรมที่น่าสนใจซึ่งกระตุ้นและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ รวมไปถึงการให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานในกลุ่มในการคิด พิจารณาประเด็นคำถาม โดยที่ผู้สอนสนับสนุนด้วยการกระตุ้น แนะนำ ให้ผู้เรียนต่อสู้กับปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากสถานการณ์ในชีวิตจริง (Real life situation) ที่จะทำให้ผู้เรียนพึงพอใจในผลงานที่ได้ลงมือทำ

หลักสำคัญสำหรับการนำทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้แก่

1. ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning are active) ความสำคัญของการเรียนตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ คือ ผู้เรียนจะต้องสร้างแนวคิดของตนเอง โดยที่ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีมาก่อนหรือความรู้เดิมของผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ ซึ่งอาจมาจาก ครู กลุ่มเพื่อน นักเขียน และหนังสือ เป็นต้น ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนรวบรวมแนวคิดที่หลากหลายและสังเคราะห์สิ่งเหล่านี้เป็นแนวคิดที่บูรณาการขึ้นมาใหม่

2. การเรียนรู้ควรสนับสนุนการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน (Learning should support collaboration , not competition) จากการแลกเปลี่ยนแนวคิดที่หลากหลายนั้นหมายถึงการร่วมมือในระหว่างที่มีการร่วมมือ ผู้เรียนต้องมีการสนทนากับคนอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังเรียนรู้ กระบวนการนี้คือ การร่วมมือและแลกเปลี่ยน หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนตกผลึกและกลั่นกรองสิ่งที่สร้างขึ้นแทนความรู้ภายในสมอง มาเป็นคำพูดที่ใช้ในการสนทนาที่

แสดงออกมาภายนอกที่เป็นรูปธรรม และส่งเสริมการสังเคราะห์ความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และการสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้น สิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่จัดให้มีการร่วมมือกันจะเป็นการส่งเสริมการสร้างความรู้ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้

3. ให้ความสำคัญกับการควบคุมตนเองตามระดับของผู้เรียน (Focuses control at the learner level) ถ้าผู้เรียนลงมือกระทำในบริบทการเรียนรู้ โดยการร่วมมือกับผู้เรียนคนอื่น ผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นผู้รับฟัง (Passive listening) จากการบรรยายของผู้สอน

4. นำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงหรือประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง (Provides authentic, real-world learning experiences) สิ่งที่ยังเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ใช่สภาพจริงนั้น มักจะเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายต่อผู้เรียนมากนัก ดังนั้นประสบการณ์การเรียนรู้ที่ประยุกต์ไปสู่ปัญหาในชีวิตจริง (Real world problems) จะช่วยสร้างการเชื่อมโยงที่แข็งแกร่ง และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ในสภาพชีวิตจริงได้

จากทฤษฎีดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรืองาน โดยที่ผู้เรียนสร้างความรู้จากการร่วมมือกันแก้ปัญหา ครูผู้สอนควรสร้างบริบทสำหรับการเรียนรู้ที่ส่งเสริม กระตุ้น และเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม จะเห็นได้ว่าแนวคิดของทั้ง 2 กลุ่มนั้นมีความเข้าใจที่ตรงกันว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการลงมือทำ หรือคิดแก้ปัญหาที่ครูผู้สอน ได้จัดเตรียม ทฤษฎีทั้งสองจึงเชื่อว่าการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ที่มีการเชื่อมโยงความรู้หรือนำความรู้หลาย ๆ ด้านมาตีความควบคู่กับการแลกเปลี่ยนหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจนได้ความรู้ใหม่ขึ้นมา

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of proximal development)

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการว่าด้วย ‘ระยะทาง’ ระหว่างความรู้เดิมที่ตัวเด็กมี (level of independent development) กับ ความรู้ที่เด็ก ๆ จะถูกพัฒนาก็ต่อเมื่อได้รับความช่วยเหลือหรือสนับสนุน (level of potential development) จากครู สังคม เพื่อน หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในรูปแบบต่าง ๆ ไวก็อทสกีเชื่อว่าเด็กที่อยู่ในระยะ ZPD ควรได้รับความช่วยเหลือด้วยบทเรียนที่ไม่

ยากเกินไปจนเด็ก ๆ สับสน ท้อจนอยากล้มเลิก (stress zone) แต่ต้องไม่ยากเกินไปจนทำให้เด็ก ๆ ติดอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย (comfort zone) นักจิตวิทยาการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและขยายความเข้าใจในแนวคิดของไวทือทสกี และได้เสนอแนวคิดสู่การเรียนการสอนไว้ต่าง ๆ เช่น Eggen and Kauchak (1997) ได้เสนอแนวทางในการประยุกต์โมทัศน์ของ ZPD ไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) การประเมินจาก ZPD จะนำไปสู่การทดสอบความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจปัญหาที่แท้จริง เป็นการใช้การประเมินที่เป็นพลวัต หรือประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment) 2) การกำหนดหรือจัดการงานให้สอดคล้องกับระดับพัฒนาของผู้เรียน ภาระงานที่จัดให้ นั้น ถ้ายากเกินไปการเรียนการสอนก็ไม่จำเป็น แต่ถ้ายากเกินไปผู้เรียนจะสับสนและคับข้องใจ ภาระงานควรเป็นบริบทที่มีความหมาย เช่น เสนอปัญหาที่สัมพันธ์กับชีวิตผู้เรียน 3) การสนับสนุนด้านการเรียนการสอน ซึ่งการสนับสนุนการเรียนการสอนจะสำเร็จได้ ด้วยการประยุกต์โมทัศน์ของการให้ความช่วยเหลือ แบบ scaffold ต่อมา Parsons และคณะ (2001) ก็เสนอการประยุกต์ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมสู่การปฏิบัติด้วยแนวทางดังนี้ คือ 1) ใช้กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน 2) จัดโอกาสให้มีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (peer tutoring) จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือและทำงานภายใน ZPD ของตนเองได้ 3) ใช้เทคนิคการประเมินอย่างต่อเนื่อง เพื่อทดสอบระดับพัฒนาการที่อยู่ต่ำกว่าและสูงกว่า ZPD ในขั้นตอนนี้ ครูจะใช้คำถามหรือสิ่งกระตุ้นในระดับความซับซ้อนที่แตกต่างกันระหว่างกระบวนการประเมิน (Cronbach, 1990, Spector 1992 อ้างถึงใน Parsons H. และ Sardo-Brown, 2001)

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการนำมาใช้ของพื้นที่รอยต่อพัฒนาการไปสู่การเรียนการสอน สรุปได้ว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการควรจะสนองต่อแนวทางการจัดหลักสูตรและการวางแผนบทเรียน จากพื้นฐานที่ว่า ผู้เรียนที่มีโซนพัฒนาการ จะสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ แต่สำหรับผู้เรียนที่อยู่ต่ำกว่าโซนพัฒนาการ จะไม่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้และต้องได้รับการช่วยเหลือ ที่เรียกว่า ฐานการช่วยเหลือ (Scaffolding)

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) มาจากแนวคิดของ Wood, Bruner และ Ross (1976) แนวคิดนี้นำมาใช้กับการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง Larkin (2001) กล่าวถึง การเสริมต่อการเรียนรู้ว่า

เป็นการช่วยเหลือ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำงานให้สำเร็จ เมื่อผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ยาก ผู้เรียนจะต้องการความช่วยเหลือมากขึ้น และเมื่อทำงานนั้นได้สำเร็จแล้วการช่วยเหลือสนับสนุนจะลดลง จนกระทั่งผู้เรียนทำงานนั้นได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือก็จะยุติลง สอดคล้องกับ กมล โพธิ์เย็น (2547) ซึ่งให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้สอนหรือเพื่อนให้การช่วยเหลือ ซึ่งเป็น ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนกับผู้ที่มีศักยภาพสูงกว่า เป้าหมายของการช่วยเหลือ คือ การให้ผู้เรียนปฏิบัติงานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง และเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานได้อย่างอิสระแล้ว การช่วยเหลือจะยุติลง เช่นเดียวกับ สนิท, มนชัย และ สุพจน์ (2552) อธิบายถึงการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหา หรือบรรลุเป้าหมายที่อยู่เหนือความพยายามของผู้เรียนที่จะทำได้ด้วยตนเอง แต่จะทำได้เมื่อได้รับการช่วยเหลือ แนะนำ และการมีส่วนร่วมกับผู้ใหญ่และเพื่อนวัยเดียวกันที่มีความสามารถมากกว่า เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มพูนความรู้ หรือพัฒนาการทางเขavnปัญญาจนสามารถแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองได้ในที่สุด การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นเทคนิคสำคัญที่จะไปกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการในตัวผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ง่ายขึ้น โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับ Zone of proximal development: ZPD ของ Vygotsky ที่อธิบายแนวคิดของพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ ZPD ว่าเป็นขอบเขต (Range) ระหว่างเด็กบางคนที่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ด้วยตนเอง กับเด็กบางคนที่ไม่สามารถจะเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ด้วยตนเอง แต่ถ้าผู้ใหญ่ให้ความช่วยเหลือ หรือได้รับการแนะนำเพียงเล็กน้อยเด็กก็สามารถทำได้ โดยจะอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่พวกเขา มี (University of Tasmania, 2003) ซึ่งหมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ หรือการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเองให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ กลยุทธ์นี้จะเป็นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative) ในภารกิจที่ซับซ้อนและยากที่จะทำสำเร็จเพียงคนเดียว โดยผู้เรียนที่เรียนร่วมกัน และมีความสามารถมากกว่าช่วยชี้แนะ หรือผู้สอนคอยสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง

การเสริมต่อการเรียนรู้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Gibbons (2015) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การให้ความช่วยเหลือโดยทางด้านภาษา (Verbal scaffolding) ซึ่งเน้นไปที่พัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น การเปลี่ยนใช้ถ้อยคำอื่นแต่คงความหมายเดิม ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ คำศัพท์แรกที่ครูใช้ การให้พิจารณาความหมายของคำศัพท์ การตั้งคำถามตามระดับความคิดของบลูม (Bloom taxonomy) การให้แนว (Cues) การพูดโดยเตรียมเขียนข้อความที่จะพูดไว้ก่อน การขยายความให้กระจ่างขึ้นจากถ้อยคำที่ผู้เรียนพูด การใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนของครู การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นต้น

2. การให้ความช่วยเหลือด้านวิธีการเรียนรู้ (Procedural scaffolding) ที่เน้นไปที่กิจกรรมกลุ่มและโครงสร้างของกิจกรรม เช่น การสอนเป็นรายบุคคล การใช้วิธีการสอนที่ชัดเจนเป็นระบบ (เช่น ให้ตัวอย่าง – ฝึก – นำไปใช้) จับคู่ จัดกลุ่มย่อย ใช้ข้อมูลที่สัมพันธ์กับความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ใช้การแสดงบทบาทสมมติ สอนให้เขียนโดยใช้กระบวนการ เป็นต้น

3. การให้ความช่วยเหลือโดยการใช้สื่อการเรียนรู้ (Instructional scaffolding) คือ เครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาพ การใช้แผนภูมิลักษณะต่าง ๆ การใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการให้ผู้มีศักยภาพสูงกว่า เช่น ครูผู้สอน หรือเพื่อนที่เก่งกว่าช่วยเหลือผู้เรียนที่ยังไม่สามารถทำงานนั้นได้โดยลำพังให้สำเร็จลุล่วง และเมื่อผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้น ผู้สอนหรือเพื่อนที่เก่งกว่าค่อย ๆ ลดความช่วยเหลือจนกระทั่งสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือ การช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ในการเรียนการสอนทางภาษา ผู้สอนต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการใช้ภาษา ใช้เทคโนโลยีและแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลาย รวมไปถึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism)

ทฤษฎี Constructionism เป็นทฤษฎีที่พัฒนาโดย Papert โดยมีรากฐานมาจากทฤษฎี Constructivism ที่ให้ความสำคัญด้านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการมีวัสดุสำหรับสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลายและเพียงพอ เพื่อเป็นสื่อช่วยคิด ช่วยให้เห็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ยากกลายเป็นรูปธรรม ช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้เอง เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้

สร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตัวเอง ผู้เรียนก็จะเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างลึกซึ้ง มีความสามารถในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (Papert, 1993)

การเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิซึมมีสาระสำคัญที่กล่าวถึงว่า ความรู้ไม่ใช่เกิดจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่สามารถสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเองได้ และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ซึ่งการลงมือกระทำนี้ ไม่เพียงแต่ได้รับความรู้ใหม่ด้วยตนเองแล้ว แต่ยังสามารถนำความรู้ใหม่ไปสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ขณะเดียวกันก็สามารถนำความรู้เดิมที่มี อยู่ปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ทำให้ความรู้เพิ่มพูนขึ้น และกระบวนการนี้จะเป็นวงจรต่อเนื่องที่เสริมรับกันและกันภายในตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้น การลงมือกระทำด้วยตนเองจะสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้เก่าและความรู้ใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ภายใต้ประสบการณ์และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ โดยยึดหลักคิดที่ว่า “การเรียนรู้ที่ดีที่สุดไม่ได้มาจากการหาวิธีการสอนที่ดีแก่ผู้สอน แต่มาจากการให้โอกาสที่ดีแก่ผู้เรียนในการสร้าง รูปแบบจากการเรียนรู้ที่เกิดจากแนวคิดนี้มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบช่วยเหลือกัน (Collaborative Learning) การเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ (Independent Investigation Method) รวมทั้ง การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) (ยรรยง สิ้นธุ์งาม, 2556)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานประสบความสำเร็จ นักวิชาการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบความร่วมมือคือ Slavin (1990); David Johnson and Roger Johnson (1994) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปมักจะไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่มักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกละเลยหรือมองข้ามไปทั้ง ๆ ที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่า ความรู้สึของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อ โรงเรียน ครู และเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก

Johnson and Johnson (1994) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะแข่งขันกัน ในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่นเพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ

2. ลักษณะต่างเรียน คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น

3. ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่น ๆ เรียนรู้ด้วย

จากหลักการเรียนรู้ และความสำคัญของทฤษฎี Constructionism ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎี Constructionism คือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนลงมือ ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมาย ซึ่งจะรวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเอง ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก การเรียนรู้จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา

บทสรุปเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้สรุปสาระสำคัญของเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ และทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ได้ดังนี้

1. ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ โดยที่เป้าหมายของการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง(authentic tasks) ครูจะต้องเป็นตัวอย่างและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดความรู้ที่ตายตัวให้ผู้เรียน ไปสู่การสร้างความหมายด้วยตนเอง โดยที่ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (active) ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นของจริง และมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน

3. ผู้เรียนเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้

4. ผู้สอนใช้สื่อ เทคโนโลยี วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการให้ผู้เรียนสร้างผลงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง

แนวคิดข้างต้น เป็นแนวทางที่สามารถตอบสนองความต้องการของการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในยุคปัจจุบัน เพราะแนวทางนี้ไม่คาดหวังที่จะให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งมี

มากเกินกว่าที่จะจดจำได้ แต่มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้วิธีการเรียน และผลผลิต ดังนั้น ทฤษฎีนี้จึงเหมาะที่จะนำมาปรับใช้ในการจัดการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงนำเอาหลักการของทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ดังนี้

1. หลักการของการลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ในการทำโครงงานภาษาอังกฤษผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมเอง เริ่มตั้งแต่การวางแผนดำเนินงาน การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล นำความรู้ไปประยุกต์ในการทำงานตามหัวข้อ สร้างชิ้นงาน นำเสนองานด้วยวาจา ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหา การกำกับการทำงานของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม การใช้ภาษาในการปรึกษาหารือ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. หลักการค้นคว้าหาความรู้ที่ผู้เรียนศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับงานที่จะทำ ทำความเข้าใจกับงานที่ทำ และนำความรู้ไปประยุกต์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหัวข้อที่ทำ กระบวนการเหล่านี้เป็นการประมวลเอาเนื้อหาความรู้เดิม เชื่อมกับความรู้ใหม่ และนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหัวเรื่องที่ตนเองทำอย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง

3. หลักการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในระหว่างการทำโครงงาน มีการมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อจะได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

4. หลักการเกี่ยวกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียน (Zone of proximal development) หลักการนี้นำมาใช้ในการเลือกเนื้อหา และกิจกรรมสำหรับนำมาสอน พิจารณาความยากง่ายของภาษา

5. หลักการของการให้ความช่วยเหลือ (Scaffolding) การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนนั้น ผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือ เช่น ด้านภาษา จัดให้มีบทเรียนทั้งที่เป็นการทบทวนและเรียนรู้เนื้อหาใหม่ เตรียมคำศัพท์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมการนำเสนอ เตรียมแหล่งข้อมูล ด้านวิธีการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เตรียมวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการกำหนดงานที่ทำของโครงงาน กำหนดงานย่อย ๆ ให้ผู้เรียนลงมือทำไปทีละอย่าง จากนั้นผู้เรียนลงมือทำโครงงานโดยการประยุกต์เนื้อหาความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าทำโครงงานตามหัวเรื่องของตน ผู้สอนตรวจสอบผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้

งานวิจัยในประเทศ

ฝนทิพย์ นัตทะยาย (2558) ได้ทำการวิจัยศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยส้มใต้จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 2) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน 3) แบบสังเกตชั้นเรียน 4) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ประกอบสถานการณ์จำลอง 5) แบบทดสอบด้านการฟังภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ประกอบสถานการณ์จำลอง มีความสามารถด้านการพูดและฟังภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรศิริ อุปคำ และยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (2558) ศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนลำปางพาณิชยการและเทคนิควิทยาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์จำนวน 1 แผน แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าทดสอบที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียน ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

งานวิจัยต่างประเทศ

Bickman (2008) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โครงงาน เรื่อง อัตราส่วนและสัดส่วน โดยการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนแบบทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านกิจกรรมและเชื่อมโยงให้เข้ากับชีวิตประจำวัน ผลจากการศึกษาพบว่า ผลการประเมินหลังการจัดกิจกรรมโดยรวมเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 25.6 เมื่อเทียบกับก่อนเรียนเช่นเดียวกับพฤติกรรมของนักเรียนและทัศนคติเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ดีขึ้น

Goodman (2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับมุมมองของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ในการศึกษาคณิตศาสตร์ในระดับกลาง โดยการสอนแบบโครงการคณิตศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์โดยนักเรียนในแต่ละกลุ่มที่ความรู้ความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน จากการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโครงการคณิตศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สามารถเพิ่มความชำนาญในการแก้ปัญหาและความสามารถในทางคณิตศาสตร์มากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการสอนแบบโครงการอย่างแพร่หลาย โดยผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงการในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ถูกพูดถึงบ่อยครั้งและมีการนำไปทดลองใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบันในทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นระดับประถม มัธยมหรืออุดมศึกษาก็ตาม การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการโดยยึดหลักการของทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน จะมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการสร้างความรู้ที่เป็นรูปธรรมแก่ผู้เรียน และฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การทำงานร่วมกัน รวมถึงยังเป็นการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Learning Skills) ดังคำกล่าวของ วิจารย์ พานิช (2555) ที่ว่า “ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อครูจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้ศิษย์ได้เรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง” การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นการเปลี่ยนแปลงจากห้องเรียนธรรมดาให้เป็นห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างไม่มีขีดจำกัด วิธีการเรียนการสอนเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น ซึ่งการสอนแบบเดิมไม่สามารถทำให้เด็ก ๆ เกิดทักษะเหล่านี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการนั้น มีแนวคิดสอดคล้องกับ John Dewey เรื่อง “learning by doing” ซึ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตขณะที่ยังเรียน เพื่อให้นักเรียน

ได้พัฒนาทักษะต่างๆ จึงเป็นเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ดีได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่างๆด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีครูเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเรียนรู้แบบ โครงงาน (Project Based Learning) เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ความหมายของโครงงาน

หลายคนอาจจะมีข้อสงสัยในคำว่า “โครงงาน” กับ “โครงการ” และ “การสอนแบบโครงงาน” กับ “การสอนแบบโครงการ” ซึ่ง วัฒนา มัคคสมัน (2551) ได้ศึกษาความหมายของทั้งสองคำนี้จากการให้ความหมายโดยนักการศึกษาไทยหลาย ๆ คน และได้ข้อสรุปว่าความหมายของการสอนแบบโครงการ หรือการสอนแบบโครงงาน ไม่ได้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง และก็ไม่ได้เหมือนกันทุกประการ แต่จะมีลักษณะที่ร่วมกันและไปด้วยกัน ดังนั้นความหมายของสองคำนี้มีนัยที่คล้ายกัน สำหรับการใช้คำในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอใช้คำว่า “การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน” เพราะเห็นว่ามี ความหมายที่ชัดเจนและตรงกับสิ่งที่ดำเนินการเรียนการสอน เนื่องจากโครงงานเป็นผลผลิตเพื่อสะท้อนความสามารถของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน

ชมรมปฏิรูปการศึกษา (2558: 10-18) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้เรียนผ่านประสบการณ์ตรงได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน รู้จักการวางแผนการทำงานด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ สื่อสารและทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ตลอดจนประเมินผลงานและการทำงานของตนเองได้

คุชฎี โยเหลาและคณะ (2557: 19-20) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวนักเรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงงานและได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2555) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project-Based Learning) หมายถึง เป็นการ

จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญรูปแบบหนึ่งที่เป็นทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะของการศึกษา สํารวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น โดยครูเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้ความรู้ (teacher) เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ให้คำแนะนำ (guide) ทำหน้าที่ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม กระตุ้น แนะนำ และให้คำปรึกษาเพื่อให้โครงการสำเร็จ ลุล่วง

กุลกนิษฐ์ วงศ์แก้ว (2553: 33) กล่าวว่า การสอนแบบ โครงงาน เป็นการสอนที่มีรูปแบบการสอนที่แตกต่างจากการสอนแบบอื่น โดยการสอนแบบ โครงงานนี้เน้นให้ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาในหัวข้อที่ตนเองสนใจได้ และสามารถพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัยในตนเองที่จะดำเนินงานตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะในการทำโครงการ

นํ้ามนต์ เรืองฤทธิ์ (2553: 45) รูปแบบการเรียนรู้แบบ โครงงานสามารถแบ่งได้ 2 แนวทาง คือ โครงงานที่เน้นการแก้ปัญหา และ โครงงานที่เน้นการสร้างชิ้นงาน เป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติด้วยตัว ผู้เรียนเอง เริ่มต้นจากกระบวนการคิดวิเคราะห์ร่วมกันวางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอนและส่วนประกอบ ของแผนงานที่ได้วางแผนไว้ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ในรูปแบบที่ต้องการ

ทรงศักดิ์ สองสนิท (2552: 46) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบ โครงงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่จัดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อันจะนำมาซึ่งการมีประสบการณ์โดยตรงในเรื่องที่ศึกษาอยู่อย่างกลุ่มเล็ก ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สร้าง โอกาสและสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนคอยกระตุ้น แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ผู้เรียนรู้จักหาวิธีการต่าง ๆ มาแก้ปัญหาเกิดกระบวนการอย่างมีระบบขั้นตอน รู้จักวางแผนในการทำงาน ฝึกการเป็นผู้นำ-ผู้ตาม ฝึกการรู้จักหน้าที่ของตนให้แก่ผู้เรียน

ทิสนา แคมมณี (2551: 139) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ (Project- Based Learning) หมายถึง เป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เลือกทำโครงการที่ตนสนใจ โดยร่วมกันสำรวจ สังเกต กำหนดเรื่องที่ตนสนใจ วางแผนในการทำโครงการร่วมกัน ศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่จำเป็นและลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้จนได้ข้อค้นพบหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่แล้วจึงเขียนรายงานและนำเสนอต่อสาธารณชน เก็บข้อมูล แล้วนำ

ผลงานและประสบการณ์ทั้งหมดมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดค้น และสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ได้รับทั้งหมด

วัฒนา มัคคสมัน (2551: 24) สรุปความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานว่าเป็นการจัดประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึกโดยเรื่องที่เรียนและประเด็นปัญหาที่ศึกษามาจากความสนใจของตัวเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงกับเรื่องที่ศึกษานั้น โดยการเปิดโอกาสให้เขาได้สังเกตอย่างใกล้ชิดจากแหล่งความรู้เบื้องต้น อาจใช้ระยะเวลาที่ยาวนานอย่างเพียงพอตามความสนใจของเขา เพื่อที่จะได้ค้นพบคำตอบและคลี่คลายความสงสัยใคร่รู้ ในการจัดกิจกรรมนั้นอาจประสบกับทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวในวิธีการแสวงหาความรู้ตามวิธีการของเขาเอง และเมื่อเขาพบคำตอบก็จะนำความรู้ใหม่ที่ได้นั้นมาเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการของเขาเอง โดยจะนำเสนอต่อเพื่อนครู ผู้ปกครอง และคนอื่น ๆ ทำให้เขาเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จนั้น

วรารักษ์ ตระกูลศฤงค์ (2551: 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project-Based Learning) หมายถึง การเสริมสร้างศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละคนให้ได้รับการพัฒนาได้เต็มขีดความสามารถที่มีอยู่อย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ในที่สุด

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550: 1) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project-Based Learning) หมายถึง การเรียนแบบโครงงานเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้หรือการค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่ผู้เรียนอยากรู้หรือสงสัย ด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเลือกศึกษาตามความสนใจของตนเองหรือของกลุ่ม เป็นการตัดสินใจร่วมกัน จนได้ชิ้นงานที่สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ได้ในชีวิตจริง

Solomon (2003: 10) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เป็นกระบวนการของการเรียนรู้ที่นักเรียนจะต้องรับผิดชอบในการศึกษาของตัวเอง นักเรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน หรือประเด็นที่ตนสนใจในหัวข้อที่หลากหลาย ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ของตัวเอง และตัดสินใจเลือก

สถานที่ที่สามารถเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ รวมถึงมีการนำเสนอความรู้ใหม่ของพวกเขาในตอนท้าย ตลอดกระบวนการของการเรียนรู้ครูทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา

Jayasree Dutta and Laxmi Batotra (2013: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติการทำโครงงานโดยใช้ความรู้และทักษะในหลายสาขาวิชา มีอิสระในการคิดมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น ๆ มากขึ้น โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ออกแบบโครงงาน วางแผนโดยดำเนินการเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบปัญหาหนึ่ง ๆ

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project-Based Learning) ที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวในข้างต้น สรุปได้ว่า หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง อาจจะมีการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มในลักษณะของการศึกษา สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น นักเรียนได้ใช้ความรู้ในการจัดการกับปัญหาอย่างมีเหตุผลจากโจทย์ที่ได้รับหรือสนใจ มีการควบคุมตนเองในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น โดยครูเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้ความรู้ (teacher) เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ให้คำแนะนำ (guide) ทำหน้าที่ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม กระตุ้น แนะนำ และให้คำปรึกษา เพื่อให้โครงการสำเร็จลุล่วง การออกแบบโครงงานที่ดีจะกระตุ้นให้เกิดการค้นคว้าอย่างกระตือรือร้น และผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และแก้ปัญหา (critical thinking & problem solving) ทักษะการสื่อสาร (communicating) และทักษะการสร้างความร่วมมือ (collaboration)

โครงงานภาษาอังกฤษ

โครงงานทางภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงงานภาษาอังกฤษนั้นจะมีความแตกต่างจากโครงงานวิชาอื่น ๆ โดยผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับโครงงานภาษาอังกฤษในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

ความหมายของโครงงานภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนเป็นหลัก มุ่งเน้นที่การปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน อาทิ John Dewey,

Piaget และ Vygotsky ที่มีแนวคิดทางการศึกษา คือ มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ จึงมีผู้ให้ความหมายของโครงการภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

ขจิต ฝอยทอง (2552) มีความคิดเห็นว่า โครงการภาษาอังกฤษ คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีการพัฒนาทักษะทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) การค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ได้ด้วยตัวเองจากประสบการณ์จริง ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaborative) การพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง (Listening) การพูด (Speaking) การอ่าน (Reading) และการเขียน (Writing) ภาษาอังกฤษ

กฤษยา แสงเดช (2545: 92) ได้ให้คำจำกัดความว่า โครงการภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมหรือชิ้นงานที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นรูปธรรมของผู้เรียน กิจกรรมหรือชิ้นงานนั้นๆ เป็นผลมาจากการดำเนินการทำงานอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองทุกขั้นตอน

พรณีย์ บัวโต (2542: 31) กล่าวว่า ก่อนที่จะให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการทำโครงการภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่เสริมการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดจนฝึกทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ได้แก่ทักษะการคิดเชิงเหตุผล ทักษะการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการตั้งคำถาม วิธีการหาคำตอบ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยจะต้องฝึกอย่างต่อเนื่อง และเพียงพอ การจัดทำโครงการภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนเลือกเรื่องหรือประเด็นที่ต้องการจะเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ และกำหนดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยวิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษา เป็นการจัดการเรียนรู้ตามหลักผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง (child - centered) ดังนี้

1. ผู้เรียนเลือกเรื่องหรือประเด็นที่จะศึกษาหรือจัดทำโครงการด้วยตนเอง
2. ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ (เรียนรู้) ด้วยตนเองทุกขั้นตอน
4. ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น

5. ผู้เรียนได้บูรณาการทักษะทางภาษาและเนื้อหาสาระกับกลุ่มประสบการณ์สิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์อื่นที่นักเรียนสนใจ

Stoller (2004: 110 Quoted in Jack C. Richards and Willy A. Renanday, 2002: 110) สรุปว่า โครงการงานภาษาอังกฤษ คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แม้ว่าครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากในการช่วยเหลือ สนับสนุน และแนะนำตลอดเวลาในกระบวนการทำงาน การสอนแบบโครงการจะเน้นที่การเรียนรู้สาระเนื้อหา มากกว่าภาษาเฉพาะเรื่อง เน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน นำไปสู่การบูรณาการทักษะในการหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสอนแบบโครงการนำไปสู่การนำเสนอชิ้นงานสุดท้าย (End Product) อันได้แก่ การนำเสนอปากเปล่า, การนำเสนอเป็นโปสเตอร์, การจัดบอร์ด, การเขียนรายงาน หรือการแสดงบนเวที ซึ่งล้วนเป็นกระบวนการทำงานที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทั้งความถูกต้อง และความคล่องแคล่วทางภาษา (Fluency and accuracy)

Haines (2002) ได้ให้ความหมายของโครงการงานภาษาอังกฤษไว้ว่า โครงการงาน คือ กิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายและมีจุดเน้นที่หัวข้อเรื่องมากกว่าที่จะเน้นเป้าหมายทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง ความสำคัญของกิจกรรมนี้อยู่ที่ตัวนักเรียนเองเป็นผู้มีบทบาทในขั้นตอนแรกของการเลือกเรื่องที่จะทำ และตัดสินใจว่าจะเลือกวิธีแบบใดจึงจะเหมาะสม ตลอดจนจัดตารางเวลาและชิ้นงานบันปลายของโครงการ ด้วยเหตุที่ไม่ได้มีเป้าหมายทางภาษาใด ๆ กำหนดไว้ล่วงหน้า นักเรียนต้องพุ่งเป้าของความพยายามและความตั้งใจไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โครงการงานที่แท้จริงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำภาษาและทักษะที่มีมาใช้ในบริบทที่ค่อนข้างจะเป็นธรรมชาติ โครงการงานอาจจะเป็นกิจกรรมที่ทำแบบเข้มข้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ หรืออาจเป็นการศึกษาหาความรู้เสริมซึ่งใช้เวลา 1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นเวลาหลายสัปดาห์ติดต่อกัน

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปความหมายของโครงการงานภาษาอังกฤษได้ว่า การเรียนรู้แบบโครงการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และช่วยสร้างทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในด้านการคิดอย่างมีระบบ รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนได้เรียนภาษาในหลายหน้าที่ (Function) เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง รู้จักวิธีแสวงหาคำตอบ มีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนทักษะการคิดตัดสินใจในการสร้างทางเลือกอย่างมีเหตุผล

ลักษณะ และประเภทของโครงการงานภาษาอังกฤษ

ลักษณะของโครงการงานภาษาอังกฤษ

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2549: 1) ได้แบ่งลักษณะของโครงการงานออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. โครงการงานตามสาระการเรียนรู้ หมายถึง โครงการงานที่มีจากการเรียนรู้เนื้อหาแล้ว แต่มีหัวข้อหรือประเด็นที่น่าสนใจที่นักเรียนอยากรู้ อยากรู้ศึกษาค้นคว้า เพื่อให้รู้เนื้อหาที่กว้างและเชิงลึกไปอีก
2. โครงการงานตามความสนใจ หมายถึง โครงการงานที่นักเรียนคิดหัวข้อได้เองตามความสนใจ โดยไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรียน

ส่วน Stoller (2004: 110 Quoted in Jack C. Richards and Willy A. Renanday, 2002: 110) ได้กล่าวถึงลักษณะของโครงการงานว่ามี 3 รูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลลาร์ด (2549) ไว้ดังนี้

1. Structure Project เป็นโครงการงานแบบมีโครงสร้าง ซึ่งครูเป็นผู้กำหนดทั้งหัวข้อเรื่อง วัตถุประสงค์ แนวคิดทฤษฎี และการนำเสนอชิ้นงานสุดท้าย
2. Unstructured Project เป็นโครงการงานที่ไม่กำหนดโครงสร้าง โดยนักเรียนสามารถคิดทำโครงการงานได้อย่างหลากหลาย
3. Semi-Structured Project เป็นโครงการงานกึ่งโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง ซึ่งเกิดจากการตกลงร่วมกันโดยการนำเสนอรูปแบบระหว่างครูและนักเรียน

ประเภทของโครงการงานภาษาอังกฤษ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทของโครงการงานภาษาอังกฤษ พบว่า นักการศึกษาได้จำแนกประเภทของโครงการงานได้หลายลักษณะ เช่น

1. ประเภทของโครงการงานแบ่งตามวิธีการได้มาของข้อมูล

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2558) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2556), วราภรณ์ (2551) และ Haines (2001) ได้แบ่งประเภทของโครงการงานตามวิธีการได้มาของข้อมูลหรือคำตอบ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. โครงการงานสำรวจ
2. โครงการงานค้นคว้าทดลอง

3. โครงการสิ่งประดิษฐ์

4. โครงการที่ศึกษาความรู้ ทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดใหม่

2. ประเภทของโครงการตามระดับการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและครู

การแบ่งประเภทของโครงการตามระดับการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและครู แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 โครงการแบบครูกำหนดปัญหาและออกแบบการรวบรวมข้อมูล (Guided Project) โครงการประเภทนี้นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการใช้ความคิดน้อย ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา มาก โดยครูทำหน้าที่กำหนดปัญหาและออกแบบการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด นักเรียนจะเป็นเพียงผู้ปฏิบัติกิจกรรมตามวิธีที่กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนขาดทักษะในการคิด การวางแผน การเลือกวิธีการ การปฏิบัติกิจกรรม และการสรุปผล

2.2 โครงการแบบครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาและออกแบบการรวบรวมข้อมูล (Less-Guided Project) โดยครูและนักเรียนร่วมกันระบุปัญหา ครูและนักเรียนร่วมกันออกแบบการรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคำตอบ

2.3 โครงการแบบนักเรียนกำหนดปัญหาและออกแบบรวบรวมข้อมูล (Unguided Project) โครงการประเภทนี้เป็นโครงการที่จะทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการคิด การวางแผน กำหนดวิธีการ การปฏิบัติกิจกรรม และการสรุปผลได้ด้วยตนเอง เพราะครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษาน้อยที่สุด

3. ประเภทของโครงการตามการนำเสนอข้อมูล

Haines (2002) จำแนกประเภทออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่

3.1 โครงการค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Projects) เป็นการศึกษาข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่ผู้เรียนสนใจ

3.2 โครงการสำรวจ (Survey Projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน

3.3 โครงการที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (Production Projects) เป็นการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน การทำแผนพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง

3.4 โครงการที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Projects) เป็นการแสดงออกหรือมีการจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียงตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร

จากข้อมูลที่น่าเสนอเกี่ยวกับลักษณะ และประเภทของโครงการ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการโดยยึดลักษณะโครงการตามสาระการเรียนรู้ และเป็นโครงการที่ไม่กำหนดโครงสร้าง โดยนักเรียนสามารถคิดทำโครงการได้อย่างหลากหลาย และประเภทของชิ้นงานที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้จะเป็นโครงการที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงานที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามแม้ว่าโครงการแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกันดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่การดำเนินงานของโครงการเหล่านี้ล้วนมีขั้นตอนในการสอนที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อถัดไป

ข้อแตกต่างของการสอนทั่วไปกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบโครงการนั้นเป็นวิธีสอนที่สามารถเปลี่ยนแปลงการสอนในห้องเรียนแบบเดิม ๆ ได้ ดังสอดคล้องกับโครงการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพครู Intel (2003) ที่กล่าวว่า ห้องเรียนที่ครูใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- มีคำถามที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ได้มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
- มีบรรยากาศที่จะยอมรับข้อผิดพลาดและการเปลี่ยนแปลง
- นักเรียนมีการตัดสินใจโดยมีกรอบแนวคิด
- นักเรียนมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ
- นักเรียนได้ออกแบบวิธีการที่จะแก้ไขปัญหา
- นักเรียนมีโอกาสที่จะประเมินกิจกรรมที่ทำ มีการประเมินเป็นกระบวนการต่อเนื่อง มีผลผลิตในขั้นสุดท้ายและสามารถประเมินคุณภาพได้

สำหรับนักเรียนที่คุ้นเคยกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม ๆ จะพบว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงการทำงานจากทำตามสั่งมาเป็นการทำงานที่กำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง จากความจำและทำงานซ้ำ ๆ มาเป็นการค้นคว้า บูรณาการ และนำเสนอผลงาน เปลี่ยนจากการตอบคำถามมาเป็นการสื่อสาร จากความรู้เชิงข้อเท็จจริงด้านเนื้อหาเป็นความเข้าใจ จากการเรียนรู้ทฤษฎีมาเป็นการประยุกต์ใช้ จากการต้องฟังพาคครูผู้สอนมาเป็นการฟังพาดตนเอง

นอกจากนี้ ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดการสอนโดยเน้นภาระงาน กับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานว่ามีความเหมือน หรือต่างกันหรือไม่ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ทั้งการสอนโดยเน้นภาระงาน (Task-based learning) และ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project-based learning) ต่างก็ยึดภาระงาน หรือชิ้นงานเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) by Seymour Papert เข้าของทฤษฎีที่พัฒนามาจาก จีน เพียเจต์ (Jean Piaget) อาจจะมีต่างกันตรงกระบวนการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้เปรียบเทียบการสอนทั้งสองรูปแบบ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการสอนโดยเน้นภาระงาน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน

การสอนโดยเน้นภาระงาน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน
<p>ขั้นก่อนปฏิบัติงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำเสนอหัวข้อในการสอน คำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ หรือนำเสนอตัวอย่างกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวปฏิบัติงาน 	<p>ขั้นก่อนทำโครงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อภิปรายเนื้อหา ขอบข่ายของโครงงาน - ตั้งคำถามเพื่อให้เกิดแนวคิดในโครงงานที่จะปฏิบัติ - ระบุรูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ - ค้นหาแหล่งข้อมูล แลกเปลี่ยนข้อมูลกับสมาชิกภายในกลุ่ม
<p>ขั้นเรียนรู้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - Analysis ผู้เรียน ตรวจสอบ หรืออภิปรายรูปแบบภาษาที่ใช้ในการระงาน Practice ผู้สอนนำเสนอรูปแบบภาษาให้ผู้เรียน โดยการฝึกคำศัพท์ หรือรูปแบบภาษาที่ได้จากการอภิปราย และให้ผู้เรียนบันทึกความรู้ที่ได้ 	<p>ขั้นระหว่างการทำโครงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการทำโครงงาน - แลกเปลี่ยนประสบการณ์
<p>ขั้นหลังปฏิบัติงาน</p> <p>ผู้เรียนเลือกปัญหาทางภาษามาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>ขั้นหลังทำโครงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอผลงาน - ประเมินผล

กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ โดยมีการสืบค้นข้อมูลร่วมกัน เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนสร้างชิ้นงานอันเป็นผลจากการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นวิธีสอนที่มีความหลากหลาย มีความหมาย และมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ โดยในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่สอนเป็นสาระสำคัญและมีความหมายต่อผู้เรียน (Significant content) เป้าหมายการเรียนรู้มาจากเป้าหมายในหลักสูตรและเลือกเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญ (key concepts)
2. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา ความร่วมมือ และการสื่อสารในการตอบปัญหาของโครงงาน และได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพสูงจากการทำ โครงงาน นักเรียนต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ไม่ใช่แค่จดจำเนื้อหา นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดขั้นสูง และฝึกการทำงานกลุ่ม ต้องรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อทำให้ความคิดของตนเองชัดเจนขึ้น ต้องอ่านข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เขียน และนำเสนอทักษะต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้ประสบความสำเร็จในโลกของการทำงานในศตวรรษที่ 21
3. ต้องใช้การสืบเสาะ (Inquiry) เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และต้องสร้างชิ้นงานใหม่ นักเรียนต้องตั้งคำถามสืบเสาะเพื่อหาคำตอบและข้อสรุป เพื่อสร้างชิ้นงานออกมา
4. ต้องมุ่งที่จะตอบคำถามแบบปลายเปิด (Open ended question) นักเรียนได้เรียนรู้จากการกำหนดขอบข่ายหัวข้อสำคัญ มีการถกเถียงมีปัญหาที่ท้าทาย
5. เป็นการสร้างคุณลักษณะนิสัยที่ใคร่รู้ และฝึกทักษะที่จำเป็น (Need to know and skills) การทำโครงงานเริ่มจากการกระตุ้นให้นักเรียนมีโอกาสใช้ความรู้ที่มีอยู่ในการตอบคำถามที่อยากรู้ บทสรุปของการทำโครงงาน คือ ได้ผลงานชิ้นงานเกิดขึ้นเป็นการจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง ใช้เหตุผลและเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน
6. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีโอกาสเลือก (Student voice and choice) นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระและมีทางเลือกหลากหลายและเป็นเจ้าของในงานที่ทำ
7. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานมีการใช้ข้อมูลและการปรับปรุงข้อมูลตลอดเวลา (Revision and reflection) นักเรียนได้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้น
8. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเกี่ยวข้องกับการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น (Public Audience) เมื่อนักเรียนนำเสนองานในชั้นเรียนหรือในอินเทอร์เน็ต นักเรียนมีโอกาสได้ฟังข้อวิจารณ์จากผู้อื่น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานนั้น มีขั้นตอนแตกต่างกันไปตามแต่ละทฤษฎี ดังนี้

แนวคิดที่ 1: ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของคุชฎี โยเหลาและคณะ (2557: 20-23) โดยมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานโดย คุชฎี โยเหลาและคณะ (2557:20-23)

1. **ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน** ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงงานก่อนการเรียนรู้ เนื่องจากการทำโครงงานมีรูปแบบและขั้นตอนที่ชัดเจนและรัดกุม ดังนั้นนักเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงงานไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติขณะทำงานโครงงานจริง ในขั้นแสวงหาความรู้

2. **ขั้นกระตุ้นความสนใจ** ครูเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยต้องคิดหรือเตรียมกิจกรรมที่ดึงดูดให้นักเรียนสนใจ ใฝ่รู้ ถึงความสนุกสนานในการทำโครงงานหรือกิจกรรมร่วมกัน โดยกิจกรรมนั้นอาจเป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดขึ้น หรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจต้องการจะทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ในการกระตุ้นของครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอจากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ของครูที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่หรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. **ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ** ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยนักเรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง โดยระดมความคิดและหารือ แบ่งหน้าที่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน หลังจากที่ได้ทราบหัวข้อสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ในภาคเรียนนั้นๆ เรียบร้อยแล้ว

4. **ขั้นแสวงหาความรู้** ในขั้นแสวงหาความรู้มีแนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียนในการทำกิจกรรม ดังนี้ นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม โครงการ ตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม โดยขอคำปรึกษาจากครูเป็นระยะ เมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกิดขึ้น นักเรียนร่วมกันเขียนรูปเล่ม สรุปรายงานจากโครงการที่ตนปฏิบัติ

5. **ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้** ครูให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยครูใช้คำถามให้นักเรียนนำไปสู่การสรุปสิ่งที่เรียนรู้

6. **ขั้นนำเสนอผลงาน** ครูให้นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ โดยครูออกแบบกิจกรรมหรือจัดเวลาให้นักเรียนได้เสนอสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้น และนักเรียนอื่นๆ ในโรงเรียนได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติในการทำโครงการ

แนวคิดที่ 2: ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ ไพฑูรย์ และ วัลลภา (2557: 55-59) โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ

1. **ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน** ผู้สอนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงการก่อนการเรียนรู้ เนื่องจากการทำโครงการมีรูปแบบและขั้นตอนที่ชัดเจนและรัดกุม ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงการไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติขณะทำงาน โครงการจริง ในขั้นแสวงหาความรู้

2. **ขั้นกระตุ้นความสนใจ** ผู้สอนเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยต้องคิดหรือเตรียมกิจกรรมที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจ ใฝ่รู้ ถึงความสนุกสนานในการทำโครงการหรือกิจกรรมร่วมกัน โดยกิจกรรมนั้นอาจเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดขึ้น หรืออาจเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความสนใจต้องการจะทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ในการกระตุ้นของผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอจากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ หรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. **ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ** ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยผู้เรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง โดยระดมความคิดและหารือ แบ่งหน้าที่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน หลังจากที่ได้ทราบหัวข้อสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ในภาคเรียนนั้นๆ เรียบร้อยแล้ว

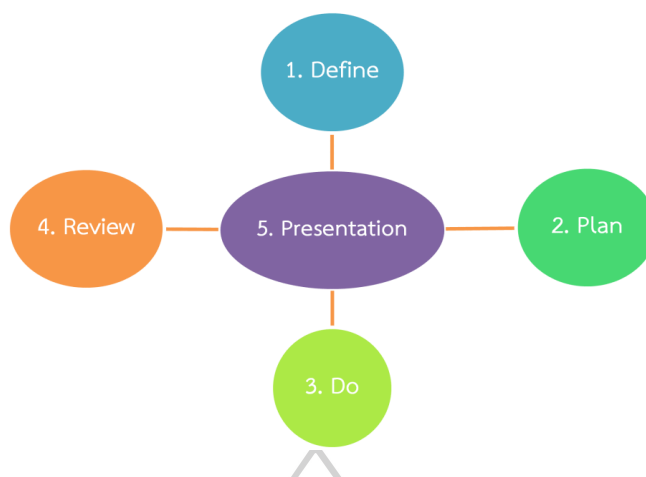
4. **ขั้นแสวงหาความรู้** ในขั้นแสวงหาความรู้มีแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้เรียนในการทำกิจกรรม ดังนี้ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ หรือตามหัวข้อที่ตกลงร่วมกันกับผู้สอน ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม โดยขอคำปรึกษาจากผู้สอนเป็นระยะเมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกิดขึ้น ผู้เรียนร่วมกันเขียนรูปเล่ม สรุปรายงานจากโครงการที่ตนปฏิบัติ

5. **ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้** ผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยผู้สอนใช้คำถาม ถามผู้เรียนนำไปสู่การสรุปสิ่งที่เรียนรู้

6. **ขั้นนำเสนอผลงานและประเมินผล** ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ โดยผู้สอนออกแบบกิจกรรมหรือจัดเวลาให้ผู้เรียนได้เสนอสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้น และผู้เรียนอื่นๆ ในโรงเรียนได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติ ในการทำโครงการ และมีการประเมินผลด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ทั้งความรู้ กระบวนการ ทักษะต่างๆที่เกิดขึ้น ผลงาน และพฤติกรรมของผู้เรียน

แนวคิดที่ 3: ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของตามโมเดลจรรยาแห่งการเรียนรู้ ของวิจารณ์ พานิช (2555: 71-75)

ซึ่งแนวคิดนี้มีความเชื่อว่า หากต้องการให้การเรียนรู้มีพลังและฝังในตัวผู้เรียนได้ ต้องเป็นการเรียนรู้ที่เรียนโดยการลงมือทำเป็นโครงการ (Project) ร่วมมือกันทำเป็นทีม และทำกับปัญหาที่มีอยู่ในชีวิตจริง ซึ่ง ส่วนของ วงล้อแต่ละชั้น ได้แก่ Define, Plan, Do, Review และ Presentation

ภาพที่ 3 โมเดล จักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL โดย วิจารย์ พาณิช (2555: 71-75)

1. Define คือ ขั้นตอนการทำให้สมาชิกของทีมงานรวมทั้งครู มีความชัดเจนร่วมกันว่าคำถาม ปัญหา ประเด็น ความท้าทายของ โครงการคืออะไร และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อะไร

2. Plan คือ การวางแผนการทำงานในโครงการ ครูต้องวางแผน ทำหน้าที่โค้ช รวมทั้งเตรียมเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำโครงการของนักเรียน และที่สำคัญ เตรียมคำถามไว้ถามเพื่อกระตุ้นให้คิดถึงประเด็นสำคัญบางประเด็นที่นักเรียนมองข้าม โดยถือหลักว่า ครูต้องไม่เข้าไปช่วยเหลือจนนักเรียนขาด โอกาสคิดเอง แก้ปัญหาเอง นักเรียนมีหน้าที่วางแผนงานของตน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ การประชุมพบปะระหว่างทีมงาน การแลกเปลี่ยนข้อค้นพบแลกเปลี่ยนคำถามแลกเปลี่ยนวิธีการ ยิ่งทำความเข้าใจร่วมกันไว้ชัดเจนเพียงใด งานในขั้น Do ก็จะสะดวกเลื่อนไหลดีเพียงนั้น

3. Do คือ การลงมือทำ มักจะพบปัญหาที่ไม่คาดคิดเสมอ นักเรียนจึงจะได้เรียนรู้ทักษะในการแก้ปัญหา การประสานงาน การทำงานร่วมกันเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง ทักษะในการทำงานภายใต้ทรัพยากรจำกัด ทักษะในการค้นหาความรู้เพิ่มเติมทักษะในการทำงานในสภาพที่ทีมงานมีความแตกต่างหลากหลาย ทักษะการทำงานในสภาพกดดัน ทักษะในการบันทึกผลงาน ทักษะในการวิเคราะห์ผล และแลกเปลี่ยนข้อวิเคราะห์กับเพื่อนร่วมทีม เป็นต้น ในขั้นตอน Do นี้ครูจะได้มีโอกาสสังเกตทำความเข้าใจและเข้าใจนักเรียนเป็นรายคน และเรียนรู้หรือฝึกทำหน้าที่เป็น “วาทยากร” และโค้ชด้วย

4. Review คือ การที่นักเรียนจะทบทวนการเรียนรู้ ที่ไม่ใช่แค่ทบทวนว่า โครงการได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่ แต่จะต้องเน้นทบทวนว่างานหรือกิจกรรม หรือพฤติกรรมแต่ละขั้นตอน

ได้ให้บทเรียนอะไรบ้าง เอาทั้งขั้นตอนที่เป็นความสำเร็จและความล้มเหลวมาทำความเข้าใจ และกำหนดวิธีทำงานใหม่ที่ถูกต้องเหมาะสมรวมทั้งเอาเหตุการณ์ระทึกใจ หรือเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจประทับใจ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ขั้นตอนนี้เป็นการเรียนรู้แบบทบทวนไตร่ตรอง (reflection)

5. Presentation คือ การนำเสนอโครงการต่อชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกับขั้นตอน Review ทำให้เกิดการทบทวนขั้นตอนของงานและการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างเข้มข้น แล้วนำมาเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย งานของนักเรียนอาจสร้างนวัตกรรมในการนำเสนอก็ได้ โดยอาจเขียนเป็นรายงาน และนำเสนอเป็นการรายงานหน้าชั้น มีเพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ประกอบ หรือจัดทำวีดิทัศน์นำเสนอ หรือนำเสนอเป็นละคร เป็นต้น

แนวคิดที่ 4: ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ Harun (2006)

Harun ได้อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้แบบ โครงงานไว้ 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

ขั้นที่ 2 ขั้นวางแผน

ขั้นที่ 3 ออกแบบตารางการทำงาน

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการ

ขั้นที่ 5 การนำเสนอรายงานผล

ขั้นที่ 6 การประเมินผล

แนวคิดที่ 5: ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ KM CHIL (2015) กล่าวถึง 6 ขั้นตอนการวางแผนสำหรับการทำโครงการที่จะประสบความสำเร็จ ดังนี้

STEP 1 การเตรียมความพร้อม ครูเตรียมมอบหมายโครงการโดยระบุในแผนการสอนในชั้นเรียน ครูอาจกำหนดขอบเขตของโครงการอย่างกว้างๆ ให้สอดคล้องกับรายวิชา หรือความถนัดของนักเรียน และเตรียมแหล่งเรียนรู้ ข้อมูลตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม

STEP 2 การคิดและเลือกหัวข้อให้นักเรียนเป็นผู้สร้างทางเลือกในการออกแบบโครงการเองเพื่อเปิดโอกาสให้รู้จักการค้นคว้าและสร้างสรรค์ความรู้เชิงนวัตกรรม ครูอาจให้ผู้เรียนทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก่อนเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ การทำงานเป็นทีม กระตุ้นให้เกิด brain storm จะทำให้เกิดทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการสื่อสารและทักษะการสร้างความร่วมมือ

STEP 3 การเขียนเค้าโครงของโครงการ เป็นการสร้าง mind map แสดงแนวคิด แผน และขั้นตอนการทำโครงการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมองเห็นภาระงาน บทบาท และระยะเวลาในการดำเนินงานทำให้สามารถปฏิบัติโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

STEP 4 การปฏิบัติโครงการ นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ในเค้าโครงของโครงการ ถ้ามีการวางเค้าโครงเอาไว้แล้วนักเรียนจะรู้ได้เองว่าจะต้องทำอะไรในขั้นตอนต่อไป โดยไม่ต้องรอดถามครูในระหว่างการดำเนินการครูผู้สอนอาจมีการให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด หรือร่วมแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กับนักเรียน

STEP 5 การนำเสนอโครงการ นักเรียนสรุปรายงานผล โดยการเขียนรายงานหรือ การนำเสนอในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์จัดนิทรรศการรายงานหน้าชั้นส่งงานทาง เว็บไซต์ หรืออีเมลถ้ามีการประกวดหรือแข่งขันด้วยจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น

STEP 6 การประเมินผลโครงการ ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้โดยหลากหลาย (multi evaluation) เช่น นักเรียนประเมินตนเอง ประเมินซึ่งกันและกัน ประเมินจากบุคคลภายนอก การประเมินจะไม่วัดเฉพาะความรู้หรือผลงานสุดท้ายเพียงอย่างเดียวแต่ จะวัดกระบวนการที่ได้มาซึ่งผลงานด้วย การประเมินโดยครูหลายคนจะเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูด้วยกันอีกด้วย

แนวคิดที่ 6: ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ Stoller (2004: 110 Quoted in Jack C.

Richards and Willy A. Renanday, 2002: 110)

Stoller ได้เสนอกระบวนการทำ โครงการภาษาตามลำดับ 10 ขั้นตอน ซึ่งจะช่วยให้การทำงาน of ครูและนักเรียนมีความหมาย และประสบผลสำเร็จมากขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนพอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนและผู้สอน ตกลงในหัวเรื่องที่จะทำโครงการร่วมกัน (Students and instructor agree on a theme for the project)
2. ผู้เรียนและผู้สอนตกลงรูปแบบการนำเสนอชิ้นงานสุดท้ายร่วมกัน (Students and instructor determine the Final outcome) ชิ้นงานสุดท้ายอาจเป็นได้หลายอย่างเช่น เอกสารรายงาน การจัดบอร์ด โปสเตอร์ แผ่นพับ สมุดเล่มเล็ก การได้วาที การนำเสนอด้วยปากเปล่า หนังสือพิมพ์ วิดีทัศน์ เป็นต้น
3. ผู้เรียนและผู้สอนวางโครงสร้างของโครงการ (Students and instructor structure the project) เป็นการพิจารณาถึงการรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูล บทบาทหน้าที่สมาชิกในกลุ่มผู้ทำโครงการ ระยะเวลาการทำโครงการ

4. ครูเตรียม/ช่วยเหลือนักเรียนในขั้นตอนที่ 5 (Instructor prepares students for the language demands of information gathering) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีวิธีการในการเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ อาจเป็นวิธีการสัมภาษณ์ การจดบันทึก การอ่านเช่น การอ่านแบบกวาดสายตาดูภาพรวมอย่างรวดเร็ว (Skimming) การบันทึกเทป หรือ วัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล

5. นักเรียนรวบรวมข้อมูล (Students gather information) เป็นขั้นตอนการทำงานของนักเรียนในการลงมือเก็บข้อมูล และเรียบเรียงเพื่อความเข้าใจ และการนำข้อมูลมาใช้

6. ผู้สอนเตรียมนักเรียนในการวิเคราะห์ข้อมูล (Instructor prepares students for the language demands of compiling and analyzing data) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในการวิเคราะห์ข้อมูล แยกแยะและคัดเลือกข้อมูลที่ได้ จัดลำดับ เรียบเรียงให้เหมาะสมกับกับชิ้นงานสุดท้ายที่จะนำเสนอ อาจเป็นการสอนให้รู้จักการสรุปความ หรือการเลือกคำสำคัญเพื่อนำเสนอในแผ่นชาร์ต

7. นักเรียนรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (Students compile and Analyze information) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องตัดสินใจเองในการที่จะเอาข้อมูลใดในการนำเสนอ

8. ผู้สอนเตรียม/ช่วยเหลือผู้เรียนในการนำเสนอข้อมูล (Instructor Prepares students for the language demands of presentation of the final product) เป็นขั้นตอน ที่ครูผู้สอนต้องให้การช่วยเหลือผู้เรียนเกี่ยวกับภาษาการนำเสนอ อาจเป็นภาษาพูดที่นำเสนอ การตรวจสอบภาษาในชิ้นงานอันได้แก่รายงาน บอร์ด เป็นต้น

9. นักเรียนนำเสนอชิ้นงานสุดท้าย (Students present final product) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องนำเสนอชิ้นงานสุดท้าย ซึ่งอาจเป็นรูปแบบนิทรรศการ การนำเสนอด้วยวาจา และมีการเชิญผู้ร่วมชมเข้าร่วมชมด้วย

10. ประเมินโครงการ (Students evaluate the product) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ สะท้อนและประเมินโครงการทั้งหมดทุกขั้นตอนที่ได้ดำเนินงานมา (reflect on the experience) ว่าได้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างไรบ้าง หรือได้เรียนรู้เนื้อหาสาระใดเพิ่มเติม

จากการศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานของ นักวิชาการไทยและต่างประเทศเช่น คุษฎี โยเหลาและคณะ (2557) ปรัชญนันท์ นิลสุข (2558)

ประสาธ เนืองเฉลิม (2558) พิมพ์ันต์ เคชะคุปต์และคณะ (2556) ไพฑูรย์ นันตะสุคนธ์ และวัลลภา อยู่ทอง (2557) ลัดดา ภูเกียรติ (2552) วัชรินทร์ โพธิ์เงินและคณะ (2557) วิจารณ์ พาณิช (2555) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) Baron (2010) Bender (2012) Harun (2006) KM CHIL (2015) Stoller (2004) เมื่อพิจารณาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการ จะเห็นว่านักการศึกษาที่มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนมากน้อยไม่เท่ากัน โดยเฉพาะโครงการทางภาษาไม่มีขั้นตอนตายตัว แต่สามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการมีลำดับขั้นตอนการทำโครงการที่คล้าย ๆ กัน อาจจำแนกออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะแรกเป็นการเตรียมการในการทำโครงการ โดยมีผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นความรู้ของผู้เรียน ช่วยกำหนดกรอบของโครงการและความรู้ทางภาษาที่ต้องการ กำหนดผลสำเร็จ และโครงร่างโครงการ ต่อมา ระยะที่สอง คือการลงมือปฏิบัติ เป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่ต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดระบบ สรุป เพื่อเตรียมความพร้อมในการนำเสนอผลงาน ระหว่างการดำเนินงาน ผู้สอนมีหน้าที่ให้ข้อมูลทางภาษาที่จำเป็นในขั้นตอนต่าง ๆ รวมทั้งคอยตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน และระยะที่สาม คือการนำเสนอผลงานที่ได้จากการทำกิจกรรมต่าง รวมไปถึงการประเมินผลของโครงการ

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดกิจกรรม โดยใช้โครงการของนักวิชาการหลายท่าน ข้างต้น ผู้วิจัยได้ดัดแปลง ปรับปรุงขั้นตอนของบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าว โดยดูความสอดคล้องกับ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานที่มีความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ของตนเอง ตลอดจนพิจารณาถึงสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยของนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้จัดรูปแบบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการตามแนวคิดหลักของคุชกี โยเฮลาและคณะ (2557) และ ไพฑูล และวัลภา (2557) โดยมีการผสมผสานแนวคิดของ Harun (2006) และ KM CHIL (2015) ออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) 2) ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงการ (Starting plan for the project: S) 3) ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C) 4) ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Analyzing information to do the project: A) 5) ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P) 6) ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)

ตารางที่ 2 สรุปแนวคิดการจัดกิจกรรมโดยใช้โครงงาน

แนวคิดที่อ้างอิง	ลักษณะการจัดกิจกรรมโดยใช้โครงงาน	สรุปการสังเคราะห์
<p>คุยฎี โยเหลาและคณะ (2557)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชั้นให้ความรู้พื้นฐาน ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงงาน 2. ชั้นกระตุ้นความสนใจ ครูเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน 3. ชั้นจัดกลุ่มร่วมมือ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม 4. ชั้นแสวงหาความรู้ นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน ตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ 5. ชั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้ ครูให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม 6. ชั้นนำเสนอผลงาน ครูให้นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชั้นที่ 1: ชั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) - ชั้นที่ 2: ชั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) - ชั้นที่ 3: ชั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) - ชั้นที่ 4: ชั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Application of the project: A) - ชั้นที่ 5: ชั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P) ชั้นที่ 6: ชั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

แนวคิดที่อ้างอิง	ลักษณะการจัดกิจกรรมโดยใช้โครงงาน	สรุปการสังเคราะห์
ไพฑูรย์ และ วัลลภา (2557)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน ผู้สอนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงงานก่อนการเรียนรู้ 2. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ผู้สอนเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 3. ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง 	
KM CHIL (2015)	<ol style="list-style-type: none"> 1. STEP 1 การเตรียมความพร้อม ครูอาจกำหนดขอบเขตของโครงงานอย่างกว้างๆ ให้สอดคล้องกับรายวิชา หรือความถนัดของนักเรียน และเตรียมแหล่งเรียนรู้ 2. STEP 2 การคิดและเลือกหัวข้อให้นักเรียนเป็นผู้สร้างทางเลือกในการออกแบบโครงงานเองเพื่อเปิดโอกาสให้รู้จักการค้นคว้าและสร้างสรรค์ความรู้เชิงนวัตกรรม 3. STEP 3 การเขียนเค้าโครงของโครงงาน เป็นการสร้าง mind map แสดงแนวคิด แผน และขั้นตอนการทำโครงงาน 4. STEP 4 การปฏิบัติโครงงาน นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ในเค้าโครงของโครงงาน 5. STEP 5 การนำเสนอโครงงาน นักเรียนสรุปรายงานผล โดยการเขียนรายงานหรือ การนำเสนอในรูปแบบอื่น ๆ 6. STEP 6 การประเมินผลโครงงาน 	

บทบาทผู้สอนและผู้เรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน

มหาวิทยาลัยศรีพระทุม (2554) ได้สรุปบทบาทของผู้สอนในชั้นเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานไว้ดังนี้

1. ครูต้องเปิดโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน โดยการสนับสนุน แนะนำหรือเตรียมสิ่ง ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นได้
2. ครูควรสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดโครงสร้างการเรียนรู้ สร้างแบบและแนะนำการทำงานให้แก่นักเรียน
3. กระตุ้นนักเรียนในการเรียนรู้และใช้กระบวนการรู้คิดของตนเอง (metacognitive)
4. ครูควรประเมินผลความก้าวหน้า วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้น และให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียน รวมถึงการประเมินผลงานรวมทั้งหมดของนักเรียนด้วย

ศุภฤ โยเหลาและคณะ (2557) ได้กล่าวถึง บทบาทสำคัญของผู้สอนในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานว่าผู้สอนจะต้องแสดงบทบาทต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ขึ้น คือ

1. ผู้สอนจะต้องเป็นผู้สังเกต โดยสังเกตการทำงานของนักเรียน และสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ โดยใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นการเรียนรู้แทนการบอก
2. ผู้สอนเองจะต้องจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการรายวิชา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ชุมชนและสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนและมีความเป็นปัจจุบัน ณ ขณะนั้น เช่น ข่าว ละครทีวี เป็นต้น มาเชื่อมโยงกับเนื้อหาบทเรียน นอกจากนั้นแล้ว ผู้สอนจะต้องคอยให้คำแนะนำ ชี้แนะ ชี้แจงให้รายละเอียดต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นเมื่อผู้เรียนเกิดความสงสัย โดยผู้สอนจะต้องแสดงบทบาทเป็นผู้กระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนี้

2.1) ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้ คำถามที่ใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้นั้นต้องเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบาย โดยคำถามเหล่านี้อาจเป็นคำถามในใบกิจกรรมหรือผู้สอนถามก่อนปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรมและหลังปฏิบัติกิจกรรม

2.2) ผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย ผู้สอนจะต้องเป็นผู้คอยแนะนำ ชี้แจง ให้ข้อมูลต่าง ๆ เชื่อมโยงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.3) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งหนึ่ง ๆ ผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตและคอยกระตุ้นด้วยคำถามให้ผู้เรียนได้คิดกิจกรรมที่อยากเรียนรู้และหาคำตอบในสิ่งที่สงสัยด้วยตนเอง

3. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ ตามความคิดและความสามารถของผู้เรียนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการและความสามารถของตนเองในการคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

การวัดและการประเมินผลโครงการภาษาอังกฤษ

การประเมินผลโครงการเป็นการประเมินผู้เรียน และการประเมินโครงการโดยรวม ซึ่ง Ribe and Vidal (1993) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการวางแผนการทำงาน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนได้เห็นถึงปัญหา สิ่งที่ประเมินไม่ใช่เพียงแต่ความถูกต้องทางภาษาอย่างเดียว แต่รวมถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในโครงการ เช่น เนื้อหาภาษาการนำเสนอ เป็นต้น โดยมีนักการศึกษาหย่าท่านได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลโครงการ ดังนี้

สมศักดิ์ (2544) เสนอว่าวิธีการหลักที่ใช้ในการประเมินโครงการ ได้แก่

1. การประเมินชิ้นงาน
2. การประเมินรายงานหรือภาคินิพนธ์
3. การประเมินโดยสอบปากเปล่า
4. การประเมินจากการจัดนิทรรศการโครงการ
5. การประเมินจากการนำเสนอ
6. การประเมินจากสมุดบันทึก

สุกัญญา (2015) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการว่าบุคคลที่ควรมีส่วนร่วมในการประเมินโครงการ อาจประกอบด้วย 1) ผู้เรียนประเมินตนเอง 2) เพื่อนช่วยประเมิน 3) ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาประเมิน และ 4) บุคคลอื่น ๆ ที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

1. ผู้เรียนประเมินตนเอง

ผู้เรียนประเมินตนเองว่าตนเองมีความรู้และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงการ มากน้อยเพียงใด การประเมินตนเองจะทำให้เป็นผู้สามารถฝึกหัดพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ตลอดเวลา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ผู้เรียนจะแสดงออกให้เห็นว่าผู้เรียนที่เป็นเจ้าของโครงการ ซึ่งอาจเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มทำงาน มีความพึงพอใจต่อขั้นตอนของกิจกรรมแต่ละขั้นตอนที่ได้ กำหนดหรือร่วมกันกำหนดขึ้นเองเพียงใด มีหัวข้อกิจกรรมใดที่ยังขาดตกบกพร่อง จะต้องเพิ่มเติม ในส่วนใดบ้าง ความละเอียด รัดกุม ในแต่ละขั้นเป็นอย่างไร

2. ผู้ประเมินซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้น

ผู้เรียนประเมินซึ่งกันและกัน วิธีนี้จะเป็นการประเมินผลโดยสมาชิกในกลุ่มประเมินซึ่งกัน และกัน ซึ่งเป็นวิธีการควบคุมกลุ่มได้เป็นอย่างดี จะต้องมีการประเมินเป็นระยะๆ ตลอดเวลาการ ดำเนินโครงการ การทำเช่นนี้ทำให้เกิดผลดีต่อตัวผู้เรียนหรือสมาชิกในกลุ่ม กล่าวคือทุกคนจะได้ มีความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตน ซึ่งมีกลุ่มเพื่อสมาชิกในทีมร่วมติดตาม ใฝ่ค้ำอยู่ ซึ่งจะมีผลต่อความมีคุณค่าในตนเองของผู้เรียน มีผลต่อความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ฝึกหัดให้ ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การประเมินผู้อื่นได้อย่างดี เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีผลการเรียนและผลการปฏิบัติงานในกลุ่มได้ดีขึ้นเพราะรู้ว่ามิเพื่อนคอย พิจารณาตนเองอยู่ตลอดเวลา

3. ผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้สอน หรืออาจารย์ที่ปรึกษา

เนื่องจากผู้สอนเป็นผู้กำหนด “แนวทาง” ของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจึงเป็นผู้ตรวจ ที่มีส่วนสำคัญในการประเมินผลของการเรียนรู้ทั้งในแง่กระบวนการของกลุ่มและผลงานของกลุ่ม ผู้สอนอาจให้ คำแนะนำเพิ่มเติมได้ในเรื่องวิธีการอื่นที่ใช้ในการศึกษาหาคำตอบ ความสัมพันธ์ของ วิชาตามหัวเรื่องที่ศึกษากับวิชาอื่น ข้อค้นพบที่ผู้เรียนได้จากโครงการ การนำคำตอบของการศึกษา ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ การนำข้อค้นพบที่ต่างไปจากเป้าหมายของการศึกษาไปใช้ประโยชน์ หรือ ขยายผลการศึกษาเป็นโครงการใหม่

4. การประเมินจากบุคคลภายนอก

การประเมินจากบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ให้คำปรึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการ เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับเนื้อหาสาระนั้นๆ กับเรื่องโครงการที่นักศึกษาเรียนรู้อยู่ การทำเช่นนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความใส่ใจและลดความกังวลลงเมื่อรู้ว่าตนเองและกลุ่มจะมีบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่

ครูผู้สอนและเพื่อนๆของตนเองที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์และสาขานั้นๆที่ผู้เรียนกำลังศึกษา จะทำให้ผู้เรียนวางแผนการทำงานให้รัดกุมยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป คือ การวัดและประเมินผลโครงการภาษาอังกฤษ ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ใช้การประเมินโดยใช้วิธีการประเมินจากชิ้นงาน / การนำเสนอ เป็น รายกลุ่ม / รายบุคคล ซึ่งประเมินโดยอาจารย์ผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ แบบประเมิน ที่มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback)

นอกจากการศึกษาการวัดผลและประเมินผลโครงการภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสะท้อนกลับด้วยวาจาจากผู้สอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการ สื่อสารของผู้เรียนหลังจากการทำโครงการ เพื่อสะท้อนความก้าวหน้าในชั้นเรียนหลังจากผู้สอน แจ้งให้ผู้เรียนทราบ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนทราบแนวทางใน การปรับปรุงแก้ไข (Ruiz-Primo and Li, 2013) ซึ่งสอดคล้องกับ Hedge (2002) ที่อ้างว่า การแก้ไข หรือการเสนอแนะข้อผิดพลาดจากผู้สอน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาของ Scott (2008) และ Ellis (2009) ซึ่งนักการ ศึกษาทั้งสองท่าน ได้ให้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีความคล้ายคลึงกัน สามารถแบ่งได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. Recast: เป็นวิธีการเป็นวิธีที่ครูผู้สอนปรับแก้หรือแก้ไขให้ใหม่ทั้งหมดหรือแก้เป็น บางส่วน โดยใช้โครงสร้างประโยคของครูผู้สอน เพราะผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง
2. Explicit correction: เป็นวิธีที่ครูผู้สอนระบุถึงข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องเอาไว้อย่าง ชัดเจนว่าผิดพลาดเพราะอะไร และครูผู้สอนได้ทำการแก้ไขในส่วนนั้นเพื่อให้ผู้เรียนทราบ วิธีนี้จึง เป็นวิธีที่ผู้เรียนใช้ความคิดวิเคราะห์น้อย เพราะผู้เรียนไม่ต้องแก้ไขด้วยตนเอง ดังนั้นความคงทนใน การจดจำสิ่งที่เคยผิดพลาดที่ได้รับการแก้ไขจากครูผู้สอนก็จะม่น้อยด้วยเช่นกัน
3. Elicitation: เป็นวิธีที่ครูผู้สอนใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบที่ถูกต้อง เช่น

“How do you say that in English?” หรือครูผู้สอนพูดแล้วหยุดโดยเว้นระยะไว้สักครู เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดตามไปด้วยว่าคำตอบที่ถูกต้องควรเป็นอะไร เช่น “I went on a holiday and.....”

4. Meta-linguistic clues: เป็นวิธีที่ครูผู้สอนให้ข้อสังเกต ข้อคิดเห็น ตั้งคำถาม หรือให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลงานของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนำสิ่งเหล่านี้ไปคิดวิเคราะห์ เช่น “You need past tense” หรือต้องการให้ผู้เรียน อธิบาย ตอบคำถาม หรือใช้ข้อมูลที่ได้มาใหม่จากครูผู้สอน นำมาใช้กับงานที่จะต้องนำเสนอให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

5. Clarification: เป็นวิธีที่ครูผู้สอนใช้คำถาม เช่น “What do you mean?” หรือข้อความ เช่น “I don’t understand.” ในการสื่อสารกับผู้เรียนเพื่อต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนหรือ คลุมเครือ

6. Repetition: วิธีนี้เป็นการกล่าวซ้ำในสิ่งที่ผู้เรียนอาจจะพูดผิด โดยครูผู้สอนพูดทวนประโยคที่ผู้เรียนพูดผิด โดยใช้น้ำเสียง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาจากผู้สอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับใด ๆ จากผู้สอน พวกเขาจะไม่ทราบว่าความผิดพลาดคืออะไร และจะต้องแก้ไขอย่างไร

การวัดความคงทนในการเรียนรู้

หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจาจากผู้สอนเพื่อนำไปแก้ไขข้อผิดพลาดไปแล้วนั้น ผู้เรียนยังสามารถคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้หรือไม่ นั่น ได้มีนักการศึกษา กล่าวถึงวิธีวัดความคงทนในการเรียนรู้ ดังนี้

ศศิธร เจริญใจ (2550) กล่าวถึงความหมายของการวัดความคงทนในการเรียนรู้ว่า คือการวัดเพื่อให้ทราบถึงการคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้ หรือความสามารถที่จะระลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วได้ หลังจากที่ได้เว้นระยะเวลาไว้แล้วระยะหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ เหล่าสุวงษ์ (2528) ได้ให้ความเห็นว่า การวัดความคงทนในการเรียนรู้เมื่อบุคคลได้ผ่านการเรียนรู้แล้วเพื่อวัดการคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้ หรือสามารถระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยได้เรียนหรือมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว โดยจะทิ้งเวลาไว้สักระยะหนึ่งแล้วจึงทำการวัดผลของความจำ จึงเรียกว่า การวัดความคงทนในการเรียนรู้ ในทำนองเดียวกัน Adam (1998) กล่าวว่า ความคงทนในการเรียนรู้ คือ การคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้หรือ

ความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์การรับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทิ้งระยะไว้ระยะหนึ่ง นอกจากนี้ Stevick (1982) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญสามประการที่สามารถทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วได้เป็นอย่างดี คือ ความใหม่ของเหตุการณ์ (recency) เช่นการที่ผู้เรียนได้มีการทบทวนหรือนำสิ่งที่เรียนรู้ไปมาใช้ซ้ำอยู่เสมอ ๆ องค์ประกอบต่อมาคือ ความถี่ที่พบเห็น (frequency) เช่น การที่ผู้เรียนได้พบเห็นสิ่งที่เรียนรู้บ่อย ๆ และองค์ประกอบสุดท้ายคือ ความเข้มข้นของประสบการณ์ (intensity) เช่น การใช้กิจกรรมที่สนุกสนาน และเป็น การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในขณะที่เรียนรู้

กล่าวโดยสรุป ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการเก็บสิ่งที่ได้เรียนรู้มา หลังจากทิ้งช่วงระยะเวลาไว้ระยะเวลาหนึ่ง หากผู้เรียนสามารถระลึกได้ หรือสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้นั่นเอง และในงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยจะทดสอบความคงทนในการเรียน โดยใช้วิธีการทดสอบหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ เพื่อลดความคลาดเคลื่อน ซึ่งอาจจะเกิดจากความเคยชินในการจำข้อสอบได้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโครงการ

งานวิจัยในประเทศ

กรธนา โพธิ์เต็ง (2558) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสารของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการภาพรวมอยู่ในระดับสูง และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กมลวรรณ (2557) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุเทนพัฒนา จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมี

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการ อยู่ในระดับมาก

พัชรี ภูสีอ่อน (2556) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนแบบโครงการ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ใช้วิธีการทดลอง โดยให้นักเรียนเรียนด้วยแผนการสอนแบบโครงการ 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการพูดหลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงการในระดับดี

ศุวิมล (2554) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบโครงการ เน้นกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 นักศึกษาระดับปวส. 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก เชียงราย ปี การศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบโครงการภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ย 3.71 รองลงมาคือ ทักษะการพูด การเขียน และการฟัง นอกจากนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ในด้านกระบวนการทำงาน นักศึกษาได้ค้นหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ Internet มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการอย่างต่อเนื่องและเป็นระเบียบ ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในขณะทำกิจกรรมกลุ่ม รวบรวมข้อมูลได้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ ได้มีการแบ่งหน้าที่การทำงานในกลุ่มอย่างชัดเจน และได้ใช้วิธีการตามกระบวนการทางภาษาถูกต้อง

ขจิต ฝอยทอง (2552) ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้โครงการภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จากนิสิต 32 คน ผลปรากฏว่าการเรียนรู้โครงการภาษาอังกฤษของนิสิตมีการพัฒนาในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หลักไวยากรณ์ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการเรียนรู้ในหัวข้อการเรียนที่เฉพาะ กระบวนการวิจัยและทักษะทางด้านสังคมสูงขึ้น

อดิگانต์ ทองมาก (2552) ได้ศึกษาการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิด พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการทำให้

นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพัฒนาการด้านทักษะการคิด

ขนิษฐา นาคน้อย (2550) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำมุด งอกนึ่งกล้า (2550) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติจากการใช้ชีวิตโดยใช้กิจกรรมโครงการ พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรมโครงการ

งานวิจัยต่างประเทศ

Lowenthal (2006) ทำการศึกษาผลของการสอนแบบโครงการในโรงเรียนบริหารธุรกิจ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงการ กับการเรียนด้วยการบรรยายและการแก้ปัญหาที่ใช้สอนอยู่ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 55 เปอร์เซ็นต์ และบทบาทของครูน้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

Mariko and Keiichi (2006) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดและเขียนของนักศึกษาโดยการทำโครงการวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวยุโรปชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกับการทำโครงการ 2 โครงการ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการ แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนอกห้องเรียนระหว่างการทำงาน ดังนั้นทักษะการพูดจึงไม่สามารถพัฒนาเท่าที่ควร

Louise (2002) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทักษะในการโต้ตอบของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ได้รับการสอนแบบโครงการ (Student Response in ESL Project work Instruction)

เพื่อต้องการศึกษาทักษะในการโต้ตอบและเจตคติต่อการสอนแบบโครงการ โดยวัดจากการสังเกต การสัมภาษณ์ การทำรายงานและการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางภาษาโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมมีทักษะการเดาความหมายของ คำศัพท์จากบริบทสูงกว่ากลุ่มทดลอง ในขณะที่กลุ่มทดลองมีทักษะในการเขียนเพื่อสื่อความหมาย สูงกว่ากลุ่มควบคุม

Thomas (2000) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโครงการในช่วงปี 1999-2000 ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบโครงการเป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการสอนแบบนี้ช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากการทำโครงการ

จากการนำเสนอผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการนั้นสามารถใช้ได้ในการศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปวส. ระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบเป็นด้านบวก และความสามารถในการสื่อสารดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวทางการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา เชื่อว่าความสามารถทางภาษาของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของระบบภาษาและหลักทางภาษาที่มนุษย์ใช้แต่อย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย (อรุณี วิริยะจิตรรา และคณะ, 2555) จากแนวคิดของ Dell Hymes นักภาษาศาสตร์เชิงสังคม ชาวอเมริกัน ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางภาษาและเกิดทักษะทางภาษาไปในเวลาพร้อมๆ กันได้ (Richards and Rodgers, 2002) นับเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอนภาษาแนวสื่อสารในยุคนี้ โดยเป้าหมายของการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสาร

ภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Larsen-Freeman, 2000) วิธีการสอนภาษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริงมากกว่ามุ่งเน้นการสอนรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนา จากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้าง เสียงและคำศัพท์ มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่ได้เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่าการพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด ซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ 2) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ (ฐปทอง, 2549)

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีการสนทนาปฏิสัมพันธ์กัน นั้น ก็เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนภาษาเกิดความสามารถในการพูดสื่อสาร มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition: SLA) ทั้งนี้ Krashen (1982) และนักวิชาการ ด้าน SLA ต่างมีความเห็นว่า มนุษย์สามารถรับรู้ภาษาได้โดยการสื่อสารและการรับข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) การรับรู้ภาษาที่สองมีลักษณะคล้ายการ

เรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กเล็กที่เริ่มรับรู้ภาษา โดยไม่จำเป็นต้องสอนรูปแบบหรือหลักการใช้ภาษาโดยตรง แต่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะความสามารถเป็นผู้ใช้ภาษาได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษา ดังนั้น ในชั้นเรียนภาษาจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนเองและกับผู้สอน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารให้มากที่สุด และมีเป้าหมายเพื่อทำกิจกรรมหรืองานให้สำเร็จลุล่วง

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้ว มาใช้ในการสื่อสารเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ Harris (1988: 81-82) และ Bartz (1979: 81-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมือนกัน คือ

1. สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency)
2. สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ (Comprehensibility)
3. มีการออกเสียง (Pronunciation) ที่ถูกต้อง
4. มีการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ที่เหมาะสม
5. ถูกหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammatical Competence)

Canale and Swain (1980: 147) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จะต้องมี ความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะมีความสามารถในการเข้าใจ และใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่รวมถึงความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา อันได้แก่ การออกเสียง การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค เนื่องจากถ้าผู้พูดมีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ผู้พูดจะต้องสามารถ

เลือกใช้ถ้อยคำตลอดจนประโยคที่จะใช้ในการพูดเพื่อสื่อความได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของผู้พูดได้

2. ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคล กฎเกณฑ์สังคม บทบาท และสถานภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมจะสามารถเลือกรูปแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับวาทะพฤติกรรม (Speech Acts) ได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น สามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันตามลักษณะและประเภทของการพูด ไม่ว่าจะเป็นการพูดเพื่อการอภิปราย การขอร้อง การเสนอความคิดเห็น หรือการโต้เถียงที่ได้เป็นอย่างดี

3. ความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discourse competence) เป็นความสามารถในการเชื่อมประโยค ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรจะสามารถเรียบเรียงถ้อยคำ มีความรู้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้โดยสามารถพูดได้ตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง นอกจากนี้ส่วนที่ผู้พูดใช้ในการแสดงความคิดเห็นก็จะต้องมีความเชื่อมโยง สัมพันธ์กัน และจะช่วยให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง ผู้พูดที่พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสารด้วย ขณะเดียวกันผู้พูดที่สามารถเพิ่มพูนศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ไม่มีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ดีพอ แต่ถ้าใช้กลวิธีในการสื่อสารมาแก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ ได้ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เช่นเดียวกัน

Brown and Nation (1997) เชื่อว่าห้องเรียนสอนทักษะ การพูดภาษาต่างประเทศต้องจัดการเรียนการสอน 3 ขั้นตอนไล่เรียงไปตามลำดับต่อไปนี้ให้แก่ผู้เรียน

1. การสอนรูปแบบกฎเกณฑ์ (Form-focused instruction) ขั้นตอนแรกต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของภาษา เช่น การออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และการใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม (The appropriate use of spoken language)

2. ขั้นตอนที่สองคือ การสอนความหมาย (Meaning-focused instruction) นอกจากการเรียนรู้รูปแบบกฎเกณฑ์ ผู้เรียนภาษาควรได้รับโอกาสในการฝึกฝนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารสื่อความหมาย โดยผู้เรียนต้องฝึกฝนทั้งทักษะการฟังและการพูด
3. ขั้นตอนสุดท้ายคือ การเปิดโอกาสในการพัฒนาให้เกิดความคล่องแคล่วทางภาษา (Opportunity to improve fluency) ขั้นตอนนี้คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ อย่างคล่องแคล่ว

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า กระบวนการเรียนการสอนจะเริ่มจากการเรียนรู้รูปแบบภาษา (form) โดยผ่านการทำกิจกรรมกระตุ้นให้เกิดความตระหนักรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ การเตรียมผู้เรียนด้วยการนำเสนอคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างภาษาที่เป็นประโยชน์ การจัดให้มีการแข่งขันคล้ายเกมโชว์เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ที่มีอยู่คาดเดาคำตอบเพื่อเกิดความตระหนักรู้ ความเข้าใจ ถัดมาจึงเลื่อนขึ้นไปอีกขั้นเป็นการเรียนรู้ความหมาย (meaning) โดยการ ทำกิจกรรมการฝึกฝนเพื่อกำกับและครอบครองทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจระหว่างรูปแบบภาษาที่ใช้กับความหมายต่าง ๆ เมื่อนักเรียนเข้าใจก็ให้ทำแบบฝึกหัดจนเกิดความชำนาญ (Drill practice) หลังจากนั้นก็เข้าสู่ขั้นตอนการพัฒนาความคล่องแคล่ว โดยการทำกิจกรรมเพื่อมุ่งให้เกิดความสามารถในการฟังพูดเองจนผู้เรียนสามารถก้าวถึงระดับความสามารถที่คาดหวังไว้ อาจต้องใช้เวลาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนเพิ่มเติมนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดความชำนาญจนกลายเป็นความสามารถอัตโนมัติ ผู้สอนอาจมอบหมายให้ผู้เรียนฝึกฝนเพื่อเตรียมสำหรับการทดสอบเพื่อการ ประเมินความสามารถ

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือสถานการณ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสถานการณ์สื่อสารที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมในการเรียนการสอนเพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่จัดเป็นขั้นตอนการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ความหมาย การออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และกฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับในขั้นนำเสนอเนื้อหา มาฝึกปฏิบัติในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม หรือชี้นำ (Controlled Practice / Directed Activities) เช่น แบบฝึกหัด ถาม-ตอบ สนทนาโต้ตอบ โดยมีผู้สอนคอยสนับสนุนให้การฝึกปฏิบัติดำเนินไปอย่างมีความหมาย การฝึกแบบนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำๆ (Repetition Drill) คือเป็นการให้ผู้เรียนฝึกซ้ำ ๆ ตามด้วยตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้น ได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นการฝึกแบบนี้ นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปภาษาที่ฝึกก็ได้ ในการฝึกในขั้นนี้อาจทำตามขั้นตอนในการฝึก ดังนี้

2.1 ให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง อาจจะให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครั้งห้อง ตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อมๆกันได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย

2.2 หลังการฝึกพร้อมกัน ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะที่เดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ร่วมกิจกรรม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

2.3 ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในด้านความหมายได้ โดยถามด้วยคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบ การฝึกแบบควบคุมนี้ เน้นที่ความที่ถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ (Free Practice) นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ตัวอย่างกิจกรรมการใช้ภาษาในขั้นนี้ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) การแสดงในสถานการณ์จำลอง (Simulation) การสำรวจ การหาข้อมูล เป็นต้น โดยที่ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม ให้ข้อมูลสะท้อนกลับ หรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และกาลเทศะในสังคม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงเน้นเนื้อหาที่จะใช้ในการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการฝึก และใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรม ครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือและเป็นผู้จัดกิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้ ขั้นเสนอเนื้อหาภาษาอังกฤษ (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอเทคนิคที่ใช้ในการประเมิน

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น การสัมภาษณ์ การนำเสนอรายงาน การแสดง บทบาทสมมติ การบรรยาย การอธิบาย การสรุป และการเล่าเรื่อง เป็นต้น การประเมินในลักษณะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อดูความสามารถในการใช้ภาษา และความรู้ในเนื้อหา ผู้สอนควรใช้วิธีการกระตุ้น เพื่อให้ได้สิ่งที่สามารถเห็นได้ด้วยตามากที่สุด และพยายามให้มีการโต้ตอบทางภาษา และมีการบันทึกวิธีทัศนเพื่อนำมาใช้ในการประเมินการปฏิบัติ โดยการบันทึกเสียงการอ่าน การนำเสนอ ข้อมูล การแสดงละคร หรือการสัมภาษณ์ (Brown, 2003) ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Jorgen (2005) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบในการประเมินการพูดว่า ควรมีการประเมินในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว ความเหมาะสมของคำศัพท์และเนื้อหา และโครงสร้างทางภาษา เป็นต้น

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษนั้นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาซึ่งหมายถึง มีการออกเสียง คำศัพท์ และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพียงใด และ องค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งหมายถึงการพูดได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการพูด ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายเพียงใด สอดคล้องกับ สภาการทดสอบประจำ ท้องถิ่นมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ (1996) ที่ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ มีดังนี้

1. ความคล่องแคล่วการใช้ภาษาอังกฤษ (fluency)
2. ความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษ (accuracy and appropriateness of language)
3. การออกเสียง (pronunciation)
4. ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (task achievement)

ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสำเร็จของผู้เรียนมีประสิทธิภาพดีที่สุด ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจาก การทดสอบภาษาอังกฤษ Cambridge English Language Assessment ในระดับ B1 ของมหาวิทยาลัย University

of Cambridge โดยจะแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 4 ด้าน แต่ละด้านมี 5 คะแนน และมีระดับคะแนนตามที่กำหนด โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดไว้ 4 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

คะแนนรายการ	ไวยากรณ์และคำศัพท์	การจัดการภาษาระดับข้อความ	การออกเสียง	การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร
5	- ใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และพยายามใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนขึ้น - ใช้คำศัพท์ สำนวนในการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นเหมาะสมกับหัวข้อ	- พูดโต้ตอบ ขยายความคิด/ประเด็นได้ มีความลึกลับบางครั้ง - เนื้อหาที่พูดมีความเกี่ยวข้องกัน แต่ซับซ้อนบางส่วน - เชื่อมโยงคำศัพท์ประโยค	- ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการออกเสียง - ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างถูกต้อง - ออกเสียงสูง-ต่ำในประโยคได้อย่างถูกต้อง	- พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม - พูดโต้ตอบ และเจรจากับผู้ฟังอย่างต่อเนื่อง มีการช่วยเหลือเล็กน้อย
4	ใช้เกณฑ์ร่วมกันระดับที่ 3 และ 5			
3	- ใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา - ใช้คำศัพท์ สำนวนได้เหมาะสมกับหัวข้อ	- พูดโต้ตอบ ขยายความคิด/ประเด็นโดยใช้วลีสั้นๆ มีความลึกลับ - เนื้อหาที่พูดมีความเกี่ยวข้องกันเป็นส่วนใหญ่ เนื้อหาที่มีความซ้ำซ้อนบางครั้ง	- ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่ มีการควบคุมการออกเสียงทั้งในระดับเสียง และระดับคำ	- พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม - พูดโต้ตอบได้ มีการกระตุ้นและการช่วยเหลือเล็กน้อยมาก
2	ใช้เกณฑ์ร่วมกันระดับที่ 1 และ 3			

คะแนน รายการ	ไวยากรณ์และคำศัพท์	การจัดการภาษาระดับ ข้อความ	การออกเสียง	การปฏิสัมพันธ์ ในการสื่อสาร
1	- ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์พื้นฐาน อย่างจำกัด - มีข้อจำกัดด้านคำศัพท์ และสำนวนในการ พูดตามหัวข้อที่ กำหนด	- พูดโต้ตอบ ขยาย ความคิด/ประเด็น โดย ใช้วลีสั้นๆ มีความลังเล ในการพูดบ่อยครั้ง - พูดเนื้อหา/ใจความซ้ำ หรือไม่ตรงประเด็น	- ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง เป็นส่วนใหญ่ มี ข้อจำกัดด้านการ ออกเสียง	- พูดแลกเปลี่ยน ความคิดแบบ ง่ายๆ มีปัญหา ในการพูดบ้าง - ต้องการการ กระตุ้นและ ความช่วยเหลือ ในการพูด
0	มีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ระดับที่ 1			
คะแนน	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0

ที่มา: Assessing Speaking Performance – Level B1 Cambridge English Preliminary (2016)

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินความสามารถในการพูด สามารถสรุปได้ว่า การประเมินความสามารถในการพูดสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับการประเมินของตนเอง โดยศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูด จากเอกสารข้างต้นผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในด้านต่าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยในประเทศ

ณัชชาวีร์ ทรัพย์เย็น (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีคอนบอสโก บ้านโป่ง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยเทคโนโลยีคอนบอสโก บ้านโป่ง โดยการสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

และเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน (Pre-test, Post-test) และแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชูพร (2555) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (ENG111) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 30 คนจากการสุ่มแบบกลุ่ม พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีร้อยละ 13.3 หลังการทดลองพบว่านักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากถึงร้อยละ 93.3

อนุสิทธิ์ (2552) ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนนี้ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือและซีดีประกอบการฟัง

กมลวรรณ (2551) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้อง

กับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบ ประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สุนันทา (2550) ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเซไลวิทยาคม จำนวน 14 คนจากการสุ่มแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Wang Cheng-Jun (2006) ได้ศึกษาผลการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในวิชาภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีนระดับชั้น ปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ซองกิงนอร์มอล ผลการทดสอบพบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการแตกต่างกัน กลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติ

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ความหมายของสื่อสังคมออนไลน์

สื่อสังคมออนไลน์ในปัจจุบันได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น (วิภาส, 2560) โดยลักษณะของสื่อสังคมออนไลน์ดังกล่าวส่วนใหญ่จะอยู่ในลักษณะเว็บไซต์ที่เปิดให้ผู้ที่สนใจเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นตามรูปแบบ หรือความสนใจ ได้แก่ เว็บไซต์ยูทูป (YouTube) ที่เปิดให้ผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการแบ่งปันวิดีโอรวมถึงการแสดงความคิดเห็นไปยังวิดีโอของผู้อื่น และเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์อื่นๆ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือกลุ่มเพื่อน ทวิตเตอร์ (Twitter) ที่เน้นการแบ่งปันข้อความสั้นๆ ในการติดต่อสื่อสาร ฟลิคซ์ (Flickr) ที่เน้นการแบ่งปันรูปภาพระหว่างเพื่อน เป็นต้น ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่าสื่อสังคมออนไลน์ไว้ดังนี้ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) คือ สังคมหรือการรวมตัวกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในรูปของกลุ่มคนรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏเกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่าชุมชนออนไลน์ โดยมีรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบของการ

สร้าง และการเผยแพร่ข้อมูล โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้บุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมในการส่งสาร แบ่งปันสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรือผู้รับสารด้วยตนเอง ผ่านเว็บไซต์ของตน เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook), ทวิตเตอร์ (Twitter), วิกีพีเดีย (Wikipedia) เป็นต้น (ระวิ แก้วสุกใส และชัยรัตน์ จุสาโส, 2556; แสงเดือน ผ่องพุฒิ, 2556; ราชบัณฑิตยสถาน, 2554; พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์, 2554 และ Popescu, 2016) นอกจากนี้ Xu et al. (2012) ได้กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์คือสื่อทั้งหมดที่ใช้เพื่อการสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล เช่น e-mail, wiki, blogs ใช้ในการเผยแพร่เนื้อหาและความคิดเห็น โดยสื่อสังคมออนไลน์มีประโยชน์ในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการสร้างสังคม สนับสนุนให้มีสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้ใช้งาน สามารถสร้างชุมชนออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น และข้อมูลข่าวสารระหว่างกลุ่มคนที่มีความสนใจร่วมกัน โดยอาศัยการแบ่งปันเรื่องราว ประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ที่พบในชีวิตประจำวันในรูปแบบข้อมูล ภาพ และเสียง มีความยืดหยุ่นในการใช้งานในสถานที่และเวลาที่ต้องการ เนื่องจากสามารถใช้งานบนอุปกรณ์ประเภทสมาร์ตโฟน และอุปกรณ์พกพาที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้

การประยุกต์ใช้ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) สำหรับการศึกษา

เนื่องจากวิวัฒนาการของสื่อใหม่ หรือสื่อทางสังคมในปัจจุบันได้ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว และเป็นที่ยอมรับในการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมทุกกลุ่ม ดังนั้น แนวคิดการนำสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นกลยุทธ์ที่รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือ สื่อ และแหล่งเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นการผลักดันให้ผู้สอนก้าวทันโลกปัจจุบัน และสามารถเข้าถึงผู้เรียนยุคใหม่ได้อย่างทันท่วงที ซึ่งจะทำให้เกิดระบบ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้” บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (นฤพนธ์ สายเสมา, 2556) และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 67 กล่าวว่า “รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ

ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย” (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2553) ดังนั้น จึงได้มีการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในวงการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อประเภทต่าง ๆ ซึ่ง Popescu (2016) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอน 4 ประการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ทางปัญญา (intellectual benefits) สื่อสังคมออนไลน์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประโยชน์ทางปัญญา อันประกอบไปด้วยทักษะดังต่อไปนี้ 1) การวิเคราะห์ การตีความ การสังเคราะห์ และการวิพากษ์ (Analysis, interpretation, synthesis, critique) 2) การตรวจสอบ การประเมินผล การประเมินค่า (validation, assessment, evaluation) 3) การอ่านภาพ (Visual Literacy) 4) การรู้เท่าทันสื่อ (Media literacy)

2. ประโยชน์ในการสื่อสาร การร่วมมือ การมีส่วนร่วม และการจัดเวลาทางสังคม (Benefits for communication, collaboration, participation, and socialization) ประโยชน์ของการใช้สื่อสังคมในการเรียนการสอนที่สำคัญคือ ความถูกต้องทางสังคมของผู้เรียน ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะกระบวนการทัศน์ได้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น อันประกอบไปด้วยทักษะดังต่อไปนี้ 1) การสื่อสาร (communication) 2) ชุมชนและการมีส่วนร่วม (community and participation) 3) ผู้ฟังและการมีส่วนร่วม (audience and participation) 4) พฤติกรรมออนไลน์ที่เหมาะสม (appropriate online behavior) 5) การสอนโดยเพื่อน (peer learning) และ 6) มุมมองที่หลากหลาย (diverse perspective)

3. ประโยชน์ในการสร้างแรงบันดาลใจ (motivational benefits) เราจะสังเกตได้ว่า ผู้เรียนหรือวัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ โดยเราสามารถใช้เวลาที่ผู้เรียนมีต่อสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอน

4. ประโยชน์ในการบริหารและจัดการจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย 1) ความสะดวกในการให้ข้อมูลป้อนกลับ (ease of feedback) 2) การติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียน (tracking student learning) 3) ความสะดวกในการส่งงานของผู้เรียน (easy submission of student work) และ 4) ความเป็นระบบ (organization)

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับแนวคิดของสื่อสังคมออนไลน์ จะพบได้ว่า ปัจจุบันชีวิตของทุกคน จะต้องเกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ซึ่งถ้าเรานำมาปรับใช้กับการเรียนการสอน ย่อมจะทำให้เกิดความสะดวก สามารถติดต่อสื่อสารกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนได้อย่าง

ง่ายดาย รวมไปถึงการค้นหาแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนต้องการเข้าถึง ซึ่งนับว่าเป็นคุณสมบัติที่น่าสนใจของการนำเอาสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในปัจจุบัน งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเลือกใช้ระบบการจัดการความรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์จาก Schoology โดยเป็นระบบจัดการเรียนการสอนที่มีบริการต่าง ๆ มากมาย เช่น ห้องสนทนา เว็บบอร์ด การแสดงความคิดเห็น ซึ่ง Schoology นั้นเป็นเครือข่ายการสอนสำหรับครู และนักเรียน สามารถติดต่อสื่อสารทำงานร่วมกัน แบ่งปันข้อมูล และผู้เรียนสามารถเข้าถึงงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอนได้ อีกทั้งยังสามารถนำสื่อ บทความ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้งานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งผู้เรียนสามารถเริ่มต้นใช้งานได้อย่างง่ายดาย

Schoology

ความหมายของ Schoology

ชนิดาภา และสรเดช (2561) ได้ให้ความหมายของ Schoology ไว้ว่า เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ทางการศึกษา (Social Learning Network) แบบระบบบริหารจัดการเรียนรู้แบบสังคมออนไลน์ (Learning Management System) ที่ผู้สอนสามารถสมัครเข้าไปสร้างและบริหารจัดการบทเรียน (Course Ware) การมอบหมายงาน การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และอื่น ๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเข้าระบบเพื่อทำการศึกษายบทเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การอภิปรายและการ บันทึกการเรียนรู้ เป็นต้น จึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน นอกจากนี้ พิสมัย (2559) ยังให้ความหมายของ Schoology ไปในทิศทางเดียวกันว่า คือ เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สำหรับครู และนักเรียน สามารถติดต่อสื่อสารทำงานร่วมกัน แบ่งปันเนื้อหาเข้าถึงภาระงาน และประกาศข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา เพียงแค่มีคอมพิวเตอร์หรือสมาร์ตโฟนและอินเทอร์เน็ต เปิดให้บริการฟรีแก่ผู้เรียนและผู้สอนทั่วประเทศ สามารถเข้าใช้งาน โดยไม่มีการจำกัดจำนวนครั้งและจำนวนผู้เรียนรวมทั้งไม่จำกัดพื้นที่ในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ยังสามารถรองรับปริมาณการใช้งานจำนวนมากได้พร้อม ๆ กันอย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์จาก Schoology ซึ่งเป็นระบบการจัดการเรียนรู้แบบสังคมออนไลน์ที่ให้บริการฟรี และ

มีการบริการต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น การแสดงความคิดเห็น การแบ่งปันข้อมูล การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน รวมไปถึงการเข้าถึงชั้นงาน ดังนั้น ผู้วิจัยได้จัดทำบทเรียนทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) หัวข้อการทักทาย (Greeting) 2) หัวข้อทิศทาง (Direction) 3) หัวข้อวันหยุด (Holiday & Travel) 4) หัวข้ออาหารและเครื่องดื่ม (Food) และ 5) หัวข้อการศึกษา (Education) ในระบบ www.schoolology.com โดยมีขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมความพร้อม ซึ่งก่อนทำการสอน 1 สัปดาห์ที่ผู้สอนจะทำการโพสบทเรียนเพื่อบอกถึงจุดประสงค์และคำถามนำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (schoolology) หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจกับความรู้ทางภาษาที่เป็นเป้าหมาย โดยผู้สอนจะนำเสนอบทสนทนา ตัวอย่างในรูปแบบต่าง ๆ จากยูทูป (YouTube) เพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน และผู้เรียนจะได้เรียนรู้ผ่านตัวอย่างเพื่อฝึกฝนจนเกิดความมั่นใจและใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ในขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน สมาชิกในแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงงานด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน หลังจากผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา ผู้เรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้สอน และนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) หลังจากนั้นในขั้นตอนประเมินผลโครงงาน ผู้เรียนและผู้สอนใช้สื่อสังคมออนไลน์ Schoolology เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ โดยผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้ในการทำโครงงานขั้นต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

งานวิจัยในประเทศ

ชนันท์ธิดา ประพิน และคณะ (2560) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการเรียนแบบ โครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในการทำโครงงาน มีผู้สอนให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ ใช้สื่อสังคมออนไลน์ (social media) เป็นเครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ใช้ค้นคว้าหาความรู้ เก็บรวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์

ผลงาน โดยสื่อสังคมออนไลน์มีคุณสมบัติในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ Yammer เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถแชร์ข้อมูล จัดระเบียบโครงการ สามารถเข้าใช้และมองเห็นได้เฉพาะสมาชิกในกลุ่มของผู้เรียน โดยขั้นตอนในกิจกรรมการเรียนการสอนมี 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เตรียมความพร้อมผู้เรียน (Prepare : P) 2) การคัดเลือกหัวข้อโครงการที่สนใจ (Select : S) 3) ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและแหล่งข้อมูล (Search : S) 4) จัดทำเค้าโครงของโครงการ (Create Outline : C) 5) ลงมือทำโครงการ (Create project : C) 6) การเขียนรายงาน (Report : R) 7) การนำเสนอและแสดงผลงาน (Present : P) และ 8) ประเมินผลโครงการ (Evaluate : E)

อมร วัฒนธีรารากุล (2560) ทำการศึกษา ผลการใช้เครือข่ายสังคมการเรียนรู้อิสกูลูจี (Schoolology) บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน: กรณีศึกษา รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการปฏิบัติงานของนักศึกษาเทคนิคเกษตรกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 18.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.58 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.90 ผลการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .0001 และด้านความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้เครือข่ายสังคมการเรียนรู้อิสกูลูจี ร่วมกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54 โดยสรุป การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายสังคมการเรียนรู้อิสกูลูจี ช่วยกระตุ้นความสนใจและความพึงพอใจให้กับนักศึกษาจึงช่วยส่งผล ต่อการเรียนรู้อิสกูลูจีของนักศึกษา

ปริญญา อ้นภักดี (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม โดยจัดการเรียนรู้อิสกูลูจีแบบโครงการเป็นฐาน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห่มแหงศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมสูงขึ้นตามลำดับ และผลคะแนนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้อิสกูลูจีแบบโครงการเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วัฒนา เอี้ยวสิ่ง (2557) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การใช้สื่อสังคม (Social media) ในการเรียนรู้อิสกูลูจีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ผลการศึกษาพบว่า มี

นักเรียนใช้โปรแกรม Line อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ส่วนความพึงพอใจต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก นักเรียนส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์วันละ 1 ชั่วโมง นักเรียนใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการทำงานมากที่สุดในวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนประโยชน์จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารกันซึ่งทำให้สะดวกและง่ายขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Bozanta and Mardikyan (2017) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ผลของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน โดยผลการวิจัยพบว่า การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนการสอนช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับผู้สอน นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ยังส่งผลโดยตรงในด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือของผู้เรียน

Adem (2016) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ทักษะ ทักษะ ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัย Catanduanes State ต่อการเรียนการสอน ออนไลน์แบบบูรณาการ วิชาการวรรณกรรม โดย การใช้ Schoology ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนออนไลน์แบบบูรณาการ โดยใช้ Schoology อยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77

David and Dameria (2016) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การจัดการสอนแบบห้องเรียนกลับทาง โดยใช้ Schoology ใน โครงการฝึกอบรมหลักสูตร การพูดวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย Bandar Lampung พบว่า ผู้เรียนมี แรงกระตุ้นมากขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู” เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน โดยเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย ศึกษาทักษะในการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น รวมไปถึงศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู” ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก และสนับสนุนด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Embedded Design) เพื่อให้การวิจัยมีความครอบคลุม และสามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างครบถ้วน โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R1): ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) และประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู

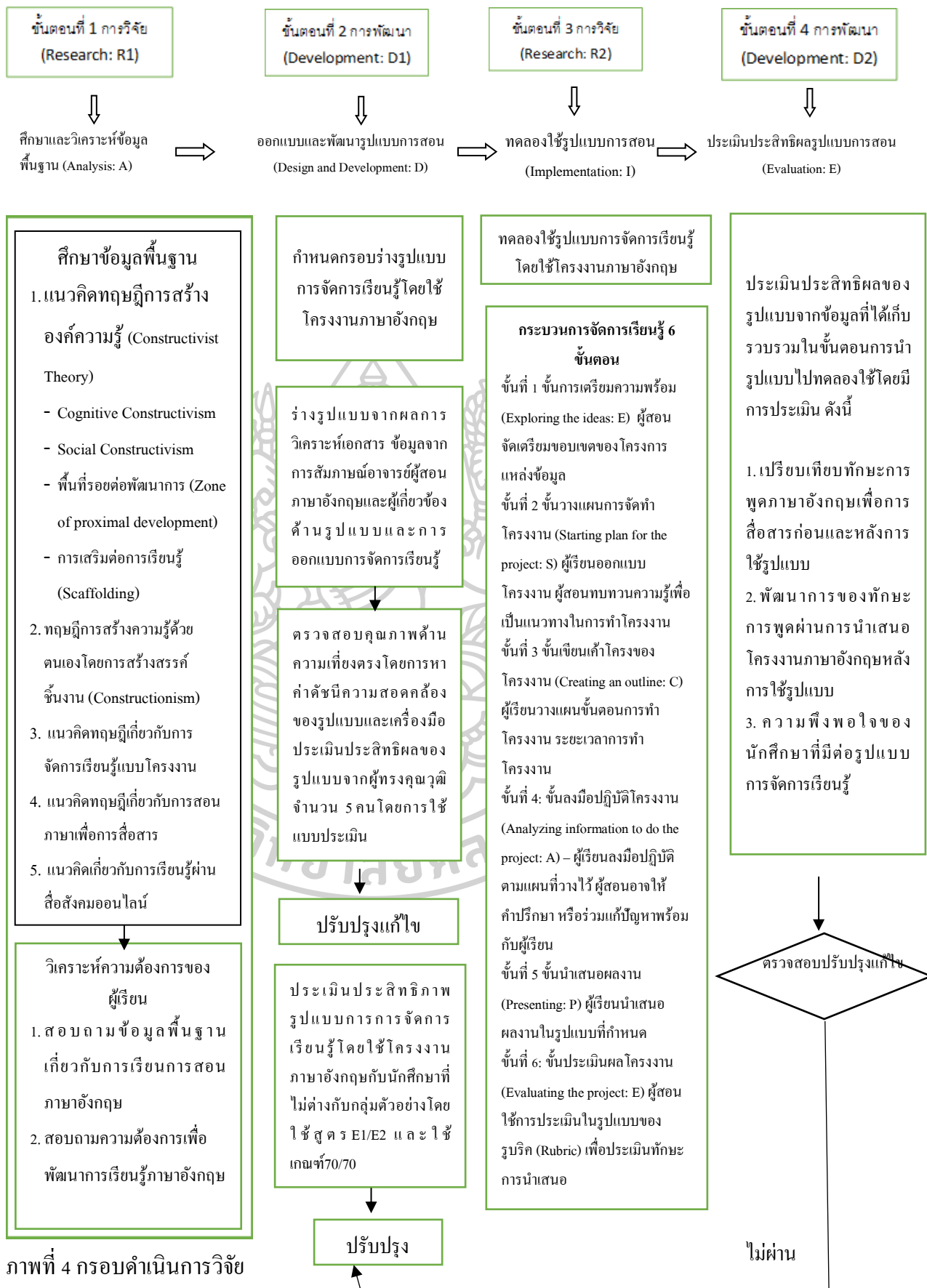
ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D1): ออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research: R2): การนำไปใช้ (Implement: I) เป็นการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development: D2): การประเมินผล (Evaluation: E) เป็นการประเมินประสิทธิผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

วิธีดำเนินการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู มีกรอบดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 4

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)

เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความสนใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู วิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู และความสนใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จะนำมาสังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลเอกสารและแหล่งข้อมูลบุคคล ได้แก่

1.1 แหล่งข้อมูลเอกสาร: ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้รายละเอียดมาตรฐานภาษาอังกฤษ เพื่อนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และข้อมูลเพื่อนำมากำหนดโครงสร้างเนื้อหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยได้ศึกษามาจาก 1) การวิเคราะห์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ (พ.ศ. 2551) และศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ 2) หนังสือประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู

1.2 แหล่งข้อมูลบุคคล ประกอบด้วย นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครู

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความสนใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความ ต้องการของผู้เรียน เพื่อคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการทำโครงการ

วิธีดำเนินการ

ศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความต้องการของผู้เรียน เพื่อคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการทำโครงการ โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูล ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลเอกสารหลักสูตร แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 5222–5229) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 5225 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 5242 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 5223 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ในสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) 2551 วิชาเอกภาษาต่างประเทศ 21st Century Skills เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งนโยบายและ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (2549-2553) กรอบอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2551-2565)

2. ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสาร และตำราเกี่ยวกับรูปแบบการสอน (Joyce and Weil, 2009; ทิศนา ขัมมณี, 2553; Dick and Carey, 2005) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ (คุชฎี โยเหลาและคณะ, 2557; ไพฑูล และวัลภา, 2557; วิจารณ์ พาณิช, 2555; พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์, 2556; ลัดดา ภูเกียรติ, 2552; Baron, 2010; Bender, 2012; Harun, 2006; KM CHIL-PBL, 2015; Stoller, 2004)

ภายหลังการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงนำผลมาสร้างแบบสำรวจสอบถามข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนของนักศึกษาครูในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 1

1. แบบสอบถามความต้องการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษาครูในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยจำแนกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ความสนใจด้านเนื้อหา

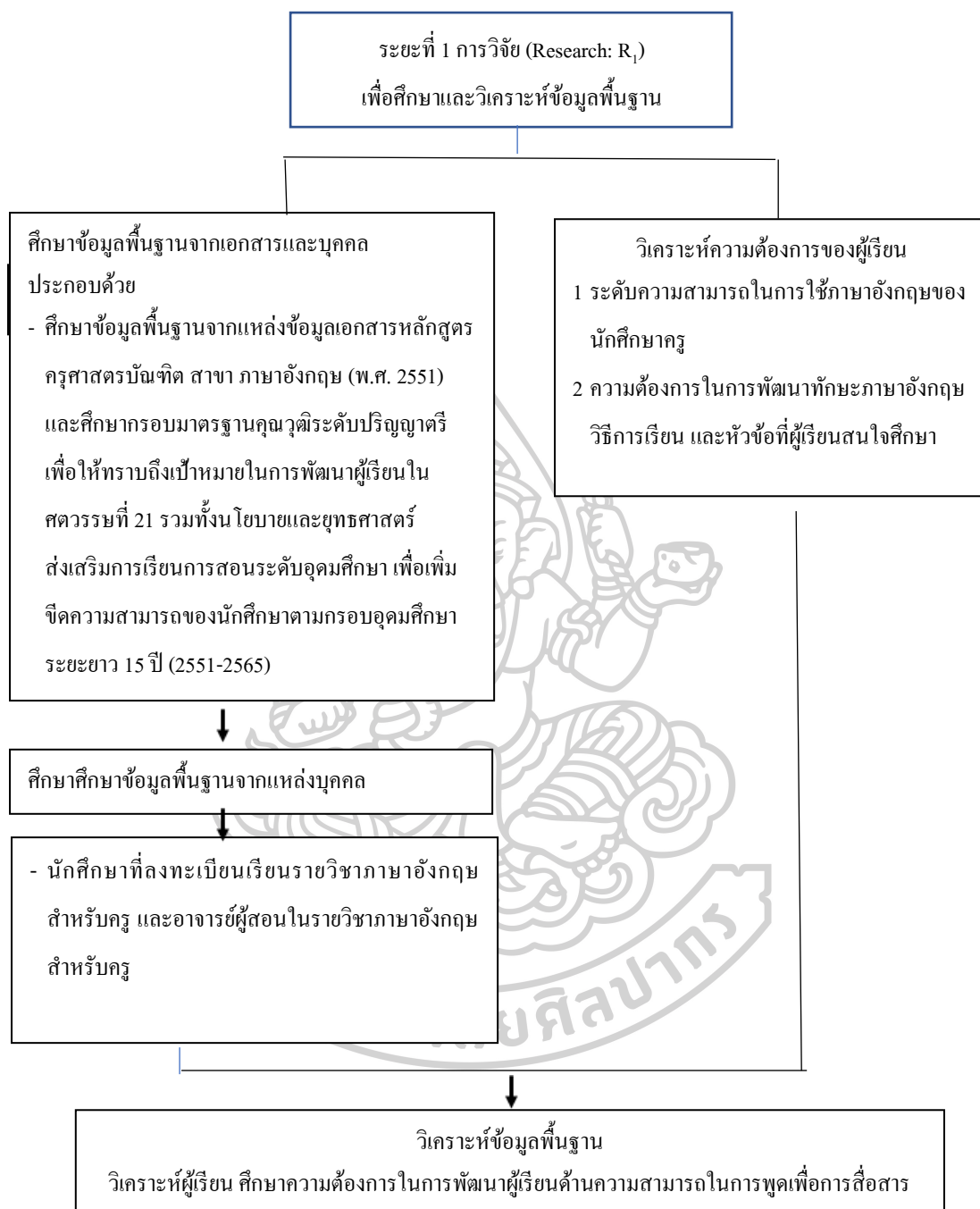
โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ดังนี้

1.1 ร่างแบบสอบถามความต้องการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู โดยแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตรงกับวัตถุประสงค์และครอบคลุมกับงานวิจัย

1.2 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความต้องการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ในด้านการใช้ภาษาและความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ นำเสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถามรายข้อ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเกณฑ์การพิจารณาค่าความสอดคล้องพิจารณาจากค่า IOC ของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความต้องการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ภาพที่ 5 ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ผลของการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 1

หลังจากผู้วิจัยปรับแก้แบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการสำรวจ เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ผลการสำรวจ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนของนักศึกษาครูในรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับครู

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	26	32.5
หญิง	54	67.5
2. เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.00	9	11.25
ระหว่าง 2.00-2.49	17	21.25
ระหว่าง 2.50-2.99	32	40.00
ระหว่าง 3.00-3.49	14	17.50
สูงกว่า 3.50	8	10.00
3. ระดับความชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ		
มากที่สุด	12	15.00
มาก	13	16.25
ปานกลาง	28	35.00
น้อย	10	12.50
น้อยมาก	12	15.00
ไม่ชอบเลย	5	6.25

ตารางที่ 4 (ต่อ)

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
4. ความสามารถด้านทักษะการฟัง		
ดีมาก	6	7.50
ดี	13	16.25
ปานกลาง	25	31.25
อ่อน	31	38.75
อ่อนมาก	5	6.25
5. ความสามารถด้านทักษะการพูด		
ดีมาก	9	11.25
ดี	10	12.50
ปานกลาง	21	26.25
อ่อน	29	36.25
อ่อนมาก	11	13.75
6. ความสามารถด้านทักษะการอ่าน		
ดีมาก	9	11.25
ดี	14	17.50
ปานกลาง	11	13.75
อ่อน	31	38.75
อ่อนมาก	15	18.75
7. ความสามารถด้านทักษะการเขียน		
ดีมาก	11	13.75
ดี	12	15
ปานกลาง	15	18.75
อ่อน	24	30
อ่อนมาก	18	22.50

ตารางที่ 4 (ต่อ)

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
8. ประเด็นที่ขอเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ		
การออกเสียง	11	13.75
ไวยากรณ์	8	10
คำศัพท์	34	42.5
ทักษะทางภาษา (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	14	17.5
แบบฝึกหัด	13	16.25

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 67.50 นักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยรวมสูงสุดอยู่ระหว่าง 2.50 – 2.99 ร้อยละ 40 ระดับความชอบในการเรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.75 นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษ ดังนี้ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.75 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 36.25 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.75 และ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษาขอเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์มากที่สุด ร้อยละ 42.50 อันดับรองลงไปได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับทักษะทั้ง 4 การฝึกทำชิ้นงาน การออกเสียง และไวยากรณ์ ร้อยละ 17.50, 16.25, 13.75 และ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู
ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเด็นทางภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ....		
การฟัง	10	12.25
การพูด	32	40
การอ่าน	9	11.25
การเขียน	11	13.75
ไวยากรณ์	2	2.5
คำศัพท์	18	22.5
2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ต้องการ คือ...		
การเรียนแบบบรรยาย	7	8.75
การเรียนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล	5	6.25
การเรียนโดยจับทบทวนทศมมติ	1	1.25
การเรียนโดยใช้เพลง	8	10
การเรียนรู้แบบร่วมมือ	9	11.25
การเรียนรู้โดยผ่านภาระงาน	15	18.75
การเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	17	21.25
การเรียนรู้ผ่านเว็บ	3	3.75
การเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์	6	7.5
การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	10	12.25
3. การฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษ ควรฝึกโดย...		
ฝึกเป็นรายบุคคล	13	16.25
ฝึกเป็นคู่	16	20.00
ฝึกเป็นกลุ่ม	33	41.25
ฝึกพร้อมกันทั้งชั้นเรียน	18	22.50

ตารางที่ 5 (ต่อ)

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
4. สื่อการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ต้องการ คือ..		
เกมส์	9	11.25
เพลง	14	17.5
วิดีโอ	9	11.25
หนังสือเรียน	3	3.75
สื่อ Power Point	6	7.5
โทรศัพท์มือถือ	14	17.5
สื่อจริง	3	3.75
สื่อสังคมออนไลน์	22	27.5

สรุปผลการศึกษาระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเครื่องมือเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยในขั้นตอนนี้ได้ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 5 ซึ่งพบว่า จากผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นักศึกษาร้อยละ 40 มีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านคำศัพท์และการเขียน ร้อยละ 22.5 และ 13.75 ตามลำดับ ความต้องการในด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาต้องการ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม โครงการมากที่สุด ร้อยละ 21.25 รองลงมา คือ การเรียนรู้ผ่านภาระงาน ร้อยละ 18.75 และการจัดกิจกรรมด้วยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 12.25 ลักษณะการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบปฏิบัติในชั้นเรียนมากที่สุด คือ การฝึกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 41.25 อันดับรองลงมา ได้แก่ การฝึกเป็นคู่ การฝึกพร้อมทั้งชั้น และการฝึก แบบรายบุคคล ร้อยละ 22.50, 20.00 และ 16.25 ตามลำดับ และประเด็นสุดท้ายคือ ด้านสื่อการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 27.5 ต้องการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมมากที่สุด ร้อยละ 27.50 รองลงมาคือ โทรศัพท์มือถือและเพลง ร้อยละ 17.50 ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อประกอบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 6 ผลการสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับครู

ที่	หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1.	การทักทาย	4.73	0.61	มากที่สุด
2.	วันหยุด	4.79	0.54	มากที่สุด
3.	วิชาเรียน	4.11	0.95	มาก
4.	ทิศทาง	4.67	0.74	มากที่สุด
5.	อาชีพ	3.54	0.67	มาก
6.	อากาศ	3.69	0.45	มาก
7.	สถานที่	4.12	0.66	มาก
8.	การศึกษา	4.63	0.79	มากที่สุด
9.	ข้อปิ้ง	4.21	0.85	มาก
10.	สุขภาพ	3.71	0.91	มาก
11.	งานอดิเรก	3.62	0.83	มาก
12.	อาหารและเครื่องดื่ม	4.81	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ความต้องการในการเรียนหัวข้อต่าง ๆ ของรายวิชา ENGL 3703 ภาษาอังกฤษสำหรับครูของนักศึกษา โดยวิเคราะห์ และแปลผลจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เมื่อเรียงลำดับ หัวข้อจากค่าเฉลี่ยความต้องการเรียนสูงสุดไปหาน้อยสุด 5 อันดับแรก ได้แก่

1. หัวข้อเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม (Food and drink) ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.50)
2. หัวข้อวันหยุด (Holiday) ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.54)
3. หัวข้อการทักทาย (Greeting) ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.61)
4. หัวข้อทิศทาง (Direction) ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.74)
5. หัวข้อการศึกษา (Education) ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.79)

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากตารางที่ 6 มาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาส่วนของเนื้อหาในการออกแบบ รูปแบบการเรียนรู้อันได้หัวข้อที่ตรงกับความต้องการเรียนมากที่สุดของนักศึกษา จำนวน 5 หัวข้อแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาจัดเรียงหัวข้อลำดับก่อน – หลังที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) หัวข้อการทักทาย (Greeting) 2) หัวข้อทิศทาง (Direction) 3) หัวข้อวันหยุด (Holiday & Travel)

4) หัวข้ออาหารและเครื่องดื่ม (Food) และ 5) หัวข้อการศึกษา (Education) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ การวิจัยข้อที่ 1: เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับ นักศึกษาคูให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D1): ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการ สื่อสารของนักศึกษาคู (Design and Development: D&D)

ในขั้นนี้ เป็นขั้นดำเนินการออกแบบและพัฒนาร่วมกันกับการนำผลจากการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษรวม กับสื่อสังคมออนไลน์ และนำร่างต้นแบบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบ นิยาม องค์ประกอบ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ของร่างรูปแบบ จากนั้นผู้วิจัยจะพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้ รูปแบบ และเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุง ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ และ นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยแบ่งวิธีการ ดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1: ขั้นตอนการพัฒนาร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ขั้นที่ 2: ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคม ออนไลน์ ขั้นที่ 3: ขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาคู และพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการนำรูปแบบไปใช้ และแผนการจัดการ เรียนรู้

2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดผ่านการปฏิบัติโครงการภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

3. ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 2

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
2. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
3. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
4. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
5. แบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดผ่านการปฏิบัติโครงการภาษาอังกฤษ
6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการ

วิธีการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1: พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยใช้แนวคิดที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดโครงสร้างการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ

1.2 ออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน โดยผู้วิจัยนำบทเรียนหน่วยที่ 1-10 จากเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู มาสอบถามความต้องการของผู้เรียนในระยะที่ 1 เพื่อคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการทำโครงการ ซึ่งทำให้ได้หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ จำนวน

5 หัวข้อ ดังนี้ 1) หัวข้อการทักทาย (Greeting) 2) หัวข้อทิศทาง (Direction) 3) หัวข้อวันหยุด (Holiday & Travel) 4) หัวข้ออาหารและเครื่องดื่ม (Food) และ 5) หัวข้อการศึกษา (Education) การศึกษาเนื้อหา

1.3 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์จากแนวคิดของ คุษฎี โยเหลา และคณะ (2557) ไพฑูรย์ และวัลภา (2557) Harun (2006) และ KM CHIL (2015) ไปใช้ในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้โครงการ สำหรับขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนมาใช้ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นตอนฝึก (Practice) 3) ขั้นตอนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (ESCAPE Model) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) 2) ขั้นตอนวางแผนการจัดทำโครงการ (Starting plan for the project: S) 3) ขั้นตอนเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C) 4) ขั้นตอนลงมือปฏิบัติโครงการ (Application of the project: A) 5) ขั้นตอนนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P) และ 6) ขั้นตอนประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E) ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนดังกล่าวมาจัดการเรียนการสอนโดยมีการประยุกต์ร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สรุปได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สื่อสังคมออนไลน์
<p>ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ที่ต่อปฏิบัติโครงงาน - ผู้สอนใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดในขอบเขตของเนื้อหาที่จะปฏิบัติโครงงาน โดยผู้สอนเตรียมข้อมูลสื่อหลากหลายรูปแบบ เช่น text, video clip, picture 	<p>ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงลักษณะพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่เป็นเป้าหมาย - ผู้สอนเตรียมผู้เรียน โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ โดยให้ฟังการออกเสียงคำศัพท์จากสื่อ และให้ผู้เรียนออกเสียงตามที่ได้ยิน - หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและทำแบบฝึกหัดเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง - ผู้เรียนร่วมกันใช้ความรู้ที่มีอยู่คาดเดาคำตอบเพื่อเกิดความตระหนักรู้ความเข้าใจ และผู้เรียนนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนกันและกันและช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้ - ในขั้นตอนนี้หากผู้เรียนมีปัญหาคิดเกี่ยวกับการหาคำตอบ ผู้สอนจะคอยชี้แนะ โดยการยกตัวอย่างอื่น ๆ หรือตั้งคำถามเพื่อช่วยกระตุ้นความคิดของนักศึกษา 	<p>** ก่อนทำการสอน 1 สัปดาห์ผู้สอนจะทำการโพสต์บนเว็บไซต์ของจุดประสงค์และคำถามนำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (schoolology)</p> <p>- ผู้สอนใช้ video จาก YouTube เพื่อเป็นช่องทางในการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน</p>

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงาน	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สื่อสังคมออนไลน์
<p>ขั้นที่ :2 ขั้นตอนแผนการจัดการ โครงการ)Starting plan for the project: S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาร่วมกันกำหนด แผนการดำเนินงาน วางแผน วิธีการที่จะศึกษาค้นคว้า เอกสารหรือข้อมูล ผู้สอนมี บทบาทหน้าที่ในการให้ คำปรึกษาในการดำเนินงาน กระตุ้นให้เกิดทักษะการ ทำงานเป็นทีม ทักษะการ สื่อสาร และทักษะการสร้าง ความร่วมมือ 	<p>ขั้นการฝึก (Practice)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนเตรียมความพร้อมผู้เรียนด้วยการให้ตัวอย่างโครงสร้าง ประโยค / บทสนทนา โดยตัวอย่างจะมาจากแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย เช่น มาจากคลิปวิดีโอ มาจากใบงาน - ผู้เรียนทำความเข้าใจระหว่างรูปแบบภาษาที่ใช้ กับความหมาย ต่าง ๆ และฝึกทำแบบฝึกหัด รวมไปถึงใช้รูปแบบภาษาเพื่อ เกิดความชำนาญ โดยการทำกิจกรรมเป็นคู่ / กลุ่ม ซึ่งขณะทำ กิจกรรมผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลจากเว็บไซด์ต่าง ๆ และ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันระดมสมองเพื่อ พยายามทำกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้สำเร็จ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนใช้สื่อเพื่อเป็นช่องทางในการ ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งเว็บไซต์ ต่าง ๆ เช่น Google site, Wikipedia

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงาน	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สื่อสังคมออนไลน์
<p>ขั้นที่ :3ขั้นเขียนเค้าโครงของ โครงงาน) Creating an outline: C)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนพูดคุยกับสมาชิกภายใน กลุ่มเพื่อพูดคุยถึงแนวคิด วาง แผนการจัดทำโครงการ โดย ระบุนกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ตลอดจนกำหนดบทบาท หน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติ โครงงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น 	<p>ขั้นการฝึก (Practice)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนแต่ละกลุ่มฝึกใช้ภาษาโดยปรับเปลี่ยนบริบทที่แตกต่างจาก ตัวอย่างที่ผู้สอนให้ไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และใช้ภาษา อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด - ผู้สอนให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน กล้าทดลองปฏิบัติจริง พร้อมสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดความมั่นใจ ในตนเอง 	

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ โดย โครงการ	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สื่อสังคมออนไลน์
<p>ขั้นที่ 4: ชั้นลงมือปฏิบัติโครงการงาน (Analyzing information to do the project: A)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาประยุกต์กับความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานตามหัวข้อที่เกี่ยวข้อง 	<p>ขั้นการฝึก (Practice)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง - ผู้สอนคอยให้คำปรึกษาเท่าที่จำเป็น และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ - หลังจากนั้นสมาชิกภายในกลุ่มแบ่งงานและภาระความรับผิดชอบของแต่ละคนเพื่อสร้างชิ้นงาน โดยใช้ความรู้ที่ได้รับ และความรู้ใหม่มาใช้ในการจัดทำโครงการงาน ซึ่งแต่ละกลุ่มอาจมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ใหม่กับสมาชิกในกลุ่ม 	

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ โดยผู้เรียน	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สื่อสังคมออนไลน์
<p>ขั้นที่ 5: นำเสนอและแสดง โครงการ (Presenting the project: P)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจ และภาษาเป้าหมายจากในห้องเรียน มาสร้างเป็นผลงาน และนำเสนอผลงานในรูปแบบที่กำหนด เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ วิดีโอ บทบาทสมมุติ โดยที่ผู้สอน ให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) หลังจากนั้นนักเรียนก็กลับไปแก้ไขโครงการตามคำแนะนำของผู้สอน 	<p>ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ สมาชิกในแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน (Oral presentation) - ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback)ทันทีที่กลุ่มหนึ่งนำเสนอเสร็จ และกลุ่มนำเสนอผลงานจบ - ผู้เรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้สอน และนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) 	

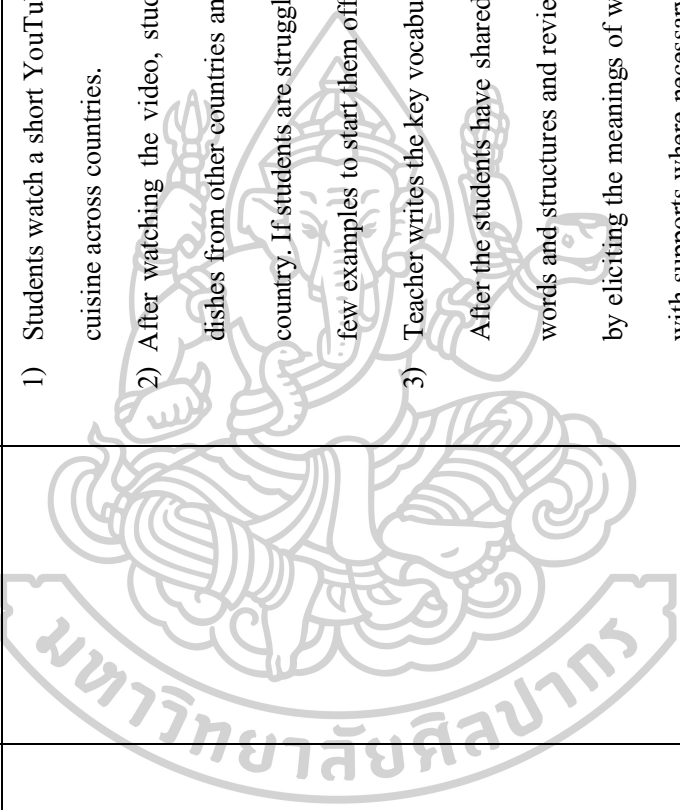
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ โครงการ	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สื่อสังคมออนไลน์
<p>ขั้นที่ :6ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงงานของผู้เรียนได้รับการประเมินจากผู้สอน และอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยใช้การประเมินในรูปแบบของรูบริก (Rubric) เพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 	<p>ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) - ให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มของตนเองร่วมประเมินผลงานโดยเขียนข้อคิดเห็นในกล่องข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) ในประเด็นต่างๆ เช่น มีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องอะไรที่ต้องแก้ไขบ้าง มีวิธีแก้ไขอย่างไร มีวิธีปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นอย่างไร - จากนั้นผู้เรียนและผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดโดยรวม และนำเสนอข้อเสนอแนะที่จำเป็นในกล่องข้อความเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำคำแนะนำและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการทำโครงการขั้นต่อไป - ขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนและอาจารย์ชาวต่างชาติประเมินผลโครงการตามแบบประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนและผู้สอนใช้สื่อสังคมออนไลน์ Schoolology เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ โดยผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้

จากการประมวลผลการวิเคราะห์เนื้อหา นำข้อมูลมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดหัวข้อ หมายตมของเนื้อหา เพื่อการกำหนดบทเรียนการเลือกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อมาใช้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้สรุปได้ดังตารางกำหนดเนื้อหาบทเรียน (Content Specification) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

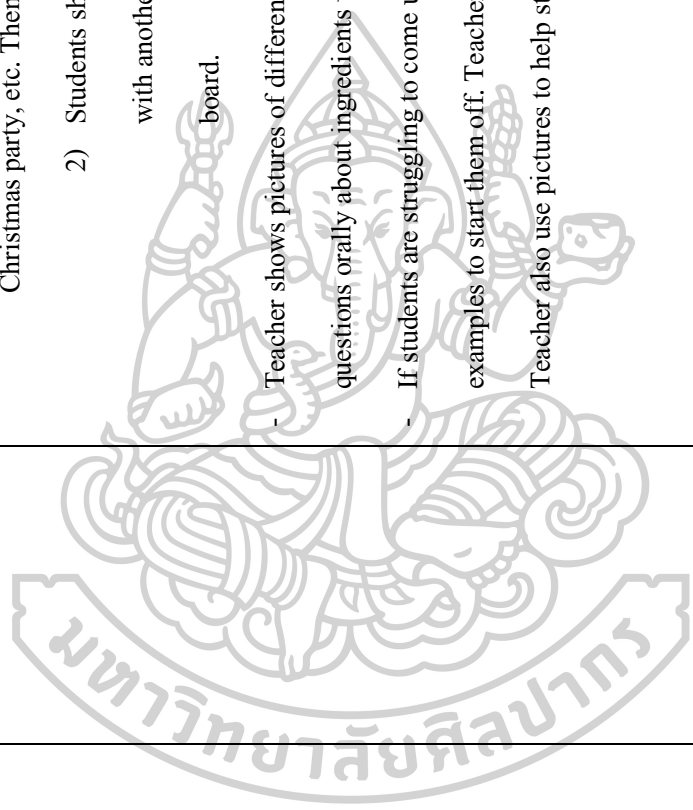
Table of Content Specification of the Development of Project Based Approach to the Use of Social Media to Enhance Speaking Skills of Pre-Service Teachers

Unit	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
Unit 4 Food	- Students are able to describe the ingredients, tastes and textures of food and explain the process for making dish.	Project: Video Presentation (3 -5 minutes)	Vocabulary : ingredient, tastes and texture Function Aim: explain the process of making a special menu.	1. Exploring the Idea (E) <ul style="list-style-type: none"> - Teacher introduces the objective and essential question of the unit to the class via Schoology one week before the class begins. This is in order to allow students to enhance their understanding of the topic prior to dealing with it in the classroom. - Teacher designs activities to stimulate learners' prior knowledge by introducing vocabulary related to the topic of food. - Students learn new words from different sources such as pictures, texts and audio then practice pronouncing the new words. After that, students learn the meaning of unknown words and do exercises to increase their comprehension of the target language.

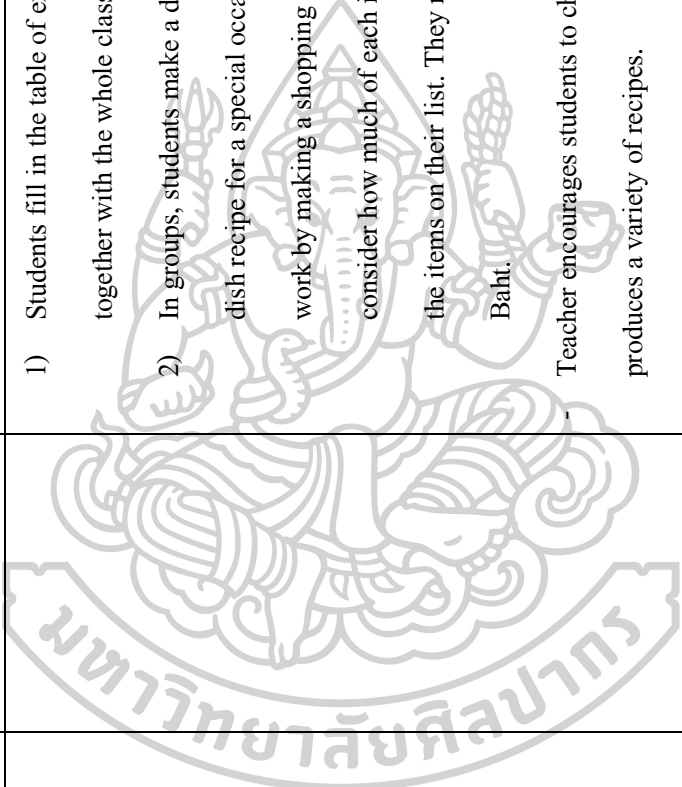
Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				<p>1) Students watch a short YouTube video which introduces traditional cuisine across countries.</p> <p>2) After watching the video, students work in groups to discuss popular dishes from other countries and make a list of typical dishes from each country. If students are struggling with the answer, teacher gives them a few examples to start them off or use questions to guide them.</p> <p>3) Teacher writes the key vocabulary and grammar problems on the board. After the students have shared their ideas, the teacher focuses on these words and structures and reviews them with the class. This will be done by eliciting the meanings of words from the students and proving them with supports where necessary. Similarly, grammatical issues will also be reviewed.</p>

Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures																																																			
				<p>2. Starting the project (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Before starting the project, the teacher provides examples of key vocabularies and sentence structures to the learners. - Teacher sets the context for students as the owner of the restaurant. Three-member groups create one dish to serve for a special occasion (with a budget of only 500 Baht) by creating a recipe for a new dish and showing how to make the dish. - Teacher shows a sample food menu to the students and checks vocabulary items with the class by asking questions and uses a worksheet to help students to generate their ideas about food for special occasions. <table border="1" data-bbox="954 891 1241 1160"> <thead> <tr> <th>Occasion</th> <th>Special menu</th> <th>Ingredients needed</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. New Year</td> <td>1. _____</td> <td>1. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2. _____</td> <td>2. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>3. _____</td> <td>3. _____</td> </tr> <tr> <td>Occasion</td> <td>Special menu</td> <td>Ingredients needed</td> </tr> <tr> <td>2. Christmas</td> <td>1. _____</td> <td>1. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2. _____</td> <td>2. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>3. _____</td> <td>3. _____</td> </tr> <tr> <td>3. Birthday Party</td> <td>1. _____</td> <td>1. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2. _____</td> <td>2. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>3. _____</td> <td>3. _____</td> </tr> <tr> <td>4. Wedding</td> <td>1. _____</td> <td>1. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2. _____</td> <td>2. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>3. _____</td> <td>3. _____</td> </tr> <tr> <td>5. Anniversary</td> <td>1. _____</td> <td>1. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2. _____</td> <td>2. _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td>3. _____</td> <td>3. _____</td> </tr> </tbody> </table>	Occasion	Special menu	Ingredients needed	1. New Year	1. _____	1. _____		2. _____	2. _____		3. _____	3. _____	Occasion	Special menu	Ingredients needed	2. Christmas	1. _____	1. _____		2. _____	2. _____		3. _____	3. _____	3. Birthday Party	1. _____	1. _____		2. _____	2. _____		3. _____	3. _____	4. Wedding	1. _____	1. _____		2. _____	2. _____		3. _____	3. _____	5. Anniversary	1. _____	1. _____		2. _____	2. _____		3. _____	3. _____
Occasion	Special menu	Ingredients needed																																																					
1. New Year	1. _____	1. _____																																																					
	2. _____	2. _____																																																					
	3. _____	3. _____																																																					
Occasion	Special menu	Ingredients needed																																																					
2. Christmas	1. _____	1. _____																																																					
	2. _____	2. _____																																																					
	3. _____	3. _____																																																					
3. Birthday Party	1. _____	1. _____																																																					
	2. _____	2. _____																																																					
	3. _____	3. _____																																																					
4. Wedding	1. _____	1. _____																																																					
	2. _____	2. _____																																																					
	3. _____	3. _____																																																					
5. Anniversary	1. _____	1. _____																																																					
	2. _____	2. _____																																																					
	3. _____	3. _____																																																					

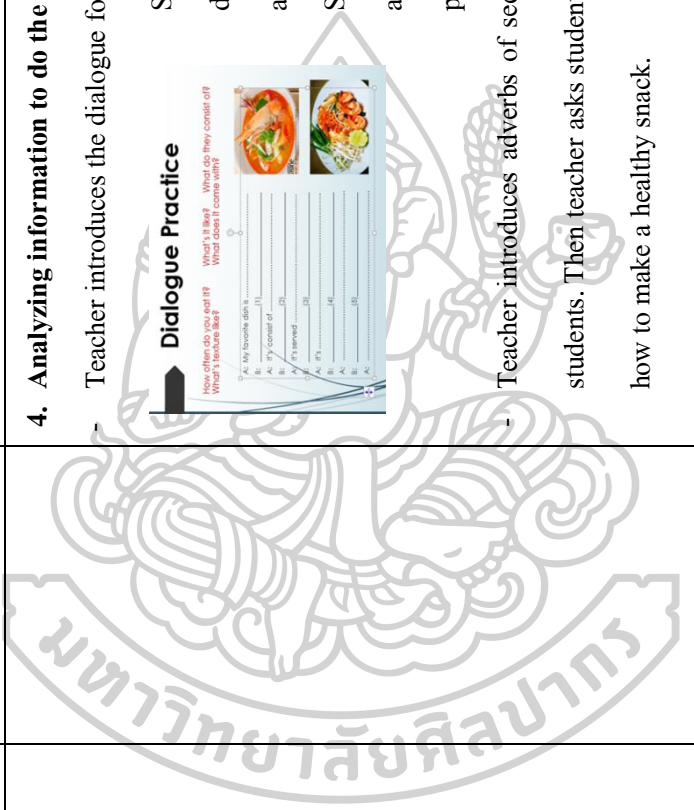
<p>1) Students work into groups of 3 and brainstorm about a menu for a special occasions such as birthday party, wedding ceremony, Christmas party, etc. Then they have to fill in the table.</p>			
<p>2) Students share their idea to class and compare menu with another group. Teacher list menus on the board.</p>			
<p>Teacher shows pictures of different dishes and asks students to answer questions orally about ingredients used at each dish.</p>			
<p>If students are struggling to come up with ideas, teacher gives them a few examples to start them off. Teacher allows students to use a dictionary.</p>			
<p>Teacher also use pictures to help students too.</p>			

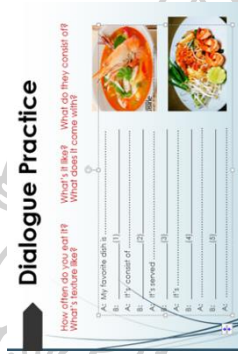

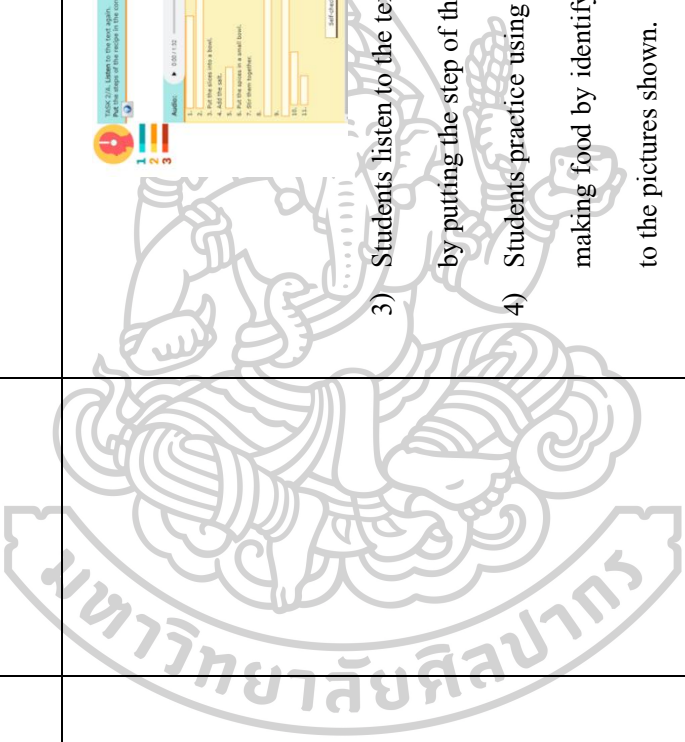
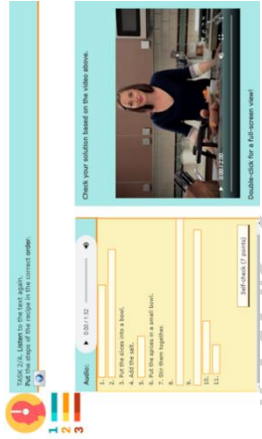
Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures																																																						
				<p>3. Creating an outline (C)</p> <p>Teacher introduces the concept of the project and draws students' attention to the example of a recipe. Teacher then asks students to look through the recipe and complete the recipe gap-fill exercise by using food verbs.</p> <p>Teacher uses pictures with audio to review cooking vocabulary and taste to students to know some expressions that students will need to understand the recipes.</p> <div data-bbox="558 851 782 1131" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Example of the project</p> </div> <div data-bbox="1085 672 1308 1097" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> </div> <div data-bbox="1005 291 1292 560" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Worksheet 8 Food vocabulary practice</p> <p>Remember: Write the words from the box in the correct column in the table.</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>Word</th> <th>Verb</th> <th>Adjective</th> <th>Noun</th> <th>Food</th> <th>Drink</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>spice</td> <td>stir</td> <td>spicy</td> <td>spoon</td> <td>spoon</td> <td>spoon</td> </tr> <tr> <td>spoon</td> <td>stir</td> <td>spicy</td> <td>spoon</td> <td>spoon</td> <td>spoon</td> </tr> <tr> <td>spoon</td> <td>stir</td> <td>spicy</td> <td>spoon</td> <td>spoon</td> <td>spoon</td> </tr> </tbody> </table> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>Type of food</th> <th>Ingredients</th> <th>Verbs and food</th> <th>How to make it</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>Word</th> <th>Example</th> <th>Exercise</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Verb</td> <td>Example</td> <td>Exercise</td> </tr> <tr> <td>Adjective</td> <td>Example</td> <td>Exercise</td> </tr> <tr> <td>Noun</td> <td>Example</td> <td>Exercise</td> </tr> <tr> <td>Food</td> <td>Example</td> <td>Exercise</td> </tr> <tr> <td>Drink</td> <td>Example</td> <td>Exercise</td> </tr> </tbody> </table> <p><small>Copyright © 2013 by Pearson Education, Inc. All rights reserved. This material is intended solely for the personal use of the individual user and is not to be disseminated broadly.</small></p> </div>	Word	Verb	Adjective	Noun	Food	Drink	spice	stir	spicy	spoon	spoon	spoon	spoon	stir	spicy	spoon	spoon	spoon	spoon	stir	spicy	spoon	spoon	spoon	Type of food	Ingredients	Verbs and food	How to make it									Word	Example	Exercise	Verb	Example	Exercise	Adjective	Example	Exercise	Noun	Example	Exercise	Food	Example	Exercise	Drink	Example	Exercise
Word	Verb	Adjective	Noun	Food	Drink																																																					
spice	stir	spicy	spoon	spoon	spoon																																																					
spoon	stir	spicy	spoon	spoon	spoon																																																					
spoon	stir	spicy	spoon	spoon	spoon																																																					
Type of food	Ingredients	Verbs and food	How to make it																																																							
Word	Example	Exercise																																																								
Verb	Example	Exercise																																																								
Adjective	Example	Exercise																																																								
Noun	Example	Exercise																																																								
Food	Example	Exercise																																																								
Drink	Example	Exercise																																																								

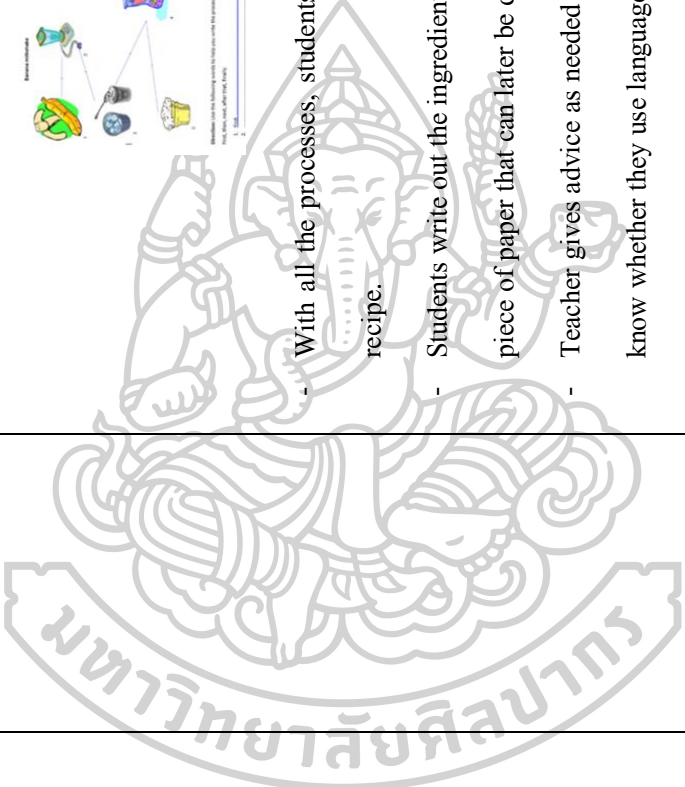
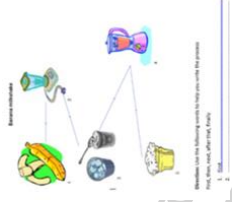
Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				<p>1) Students fill in the table of exercise and check the correct answer together with the whole class.</p> <p>2) In groups, students make a discussion and plan to create their “new dish recipe for a special occasion”. Students brainstorm and plan their work by making a shopping list of the ingredients. They need to consider how much of each item they need and estimate the price of the items on their list. They need to make sure the total is under 500 Baht.</p> <p>Teacher encourages students to choose different dishes so that the class produces a variety of recipes.</p>

Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				<p>4. Analyzing information to do the project (A)</p> <ul style="list-style-type: none"> Teacher introduces the dialogue for students to practice. <ul style="list-style-type: none"> Students complete the missing dialogue to describe different food ingredients, taste, and food textures. Students choose a dish from their own idea and practice the dialogue with their partner. Teacher introduces adverbs of sequence and shows example sentences to students. Then teacher asks students to listen to the text which will tell them how to make a healthy snack.

Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				 <p>3) Students listen to the text and practice how to use adverbs of sequence by putting the step of the recipe in the correct order.</p> <p>4) Students practice using adverbs of sequence to describe the process of making food by identifying how to make banana milkshake according to the pictures shown.</p>

Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				 <ul style="list-style-type: none"> - With all the processes, students can now make a plan and prepare their recipe. - Students write out the ingredients and instructions for the recipe on a large piece of paper that can later be displayed in classroom. - Teacher gives advice as needed and gives feedback to students to let them know whether they use language correctly. - When students' recipe is ready, they practice to present it and decide in their groups who will present different parts of the information.

Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				<p>5. Presenting (P)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Each group member presents the oral presentation in front of the class. - After that teacher gives oral corrective feedback and suggestions to each group. - Students improve the project outside the classroom based on the feedback. After that, they make a video presentation and post the final project on Schoology.

Unit Topic	Objective	Project	Language Content	Teaching Procedures
				<p>6. Evaluating the project (E)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Each group posts the complete project via social media (Schoolology) - Students then reflect on other group's project, as this will help to understand their strengths and their points for improvement in the next projects. - Finally, both teacher and expert evaluate students' final projects to determine whether or not students have achieved the desired learning outcome related to the topic. They use the checklists to check how well each group has presented their topic.

1.4 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Five Rating Scales) และตรวจสอบความสอดคล้องโดยการใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) มีเกณฑ์ในการแปลความหมายของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดให้ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านเกณฑ์ต้องมีค่า $\bar{X}$ มากกว่า 3.50 และค่า S.D. ไม่เกิน 1.00 แล้วสรุปผล และอภิปรายผล มีรายละเอียดดังนี้

1) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.89 ถึง $\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45 อยู่ในระดับมากไปจนถึงระดับมากที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นในด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55 ถึง $\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45 อยู่ในระดับมากไปจนถึงระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45 ถึง $\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55 อยู่ในระดับมากไปจนถึงระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84 ถึง $\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นในด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00 ถึง $\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45 อยู่ในระดับมากที่สุด

2) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อองค์ประกอบของหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 3.80$, S.D.= 0.45 ถึง $\bar{X} = 4.80$, S.D.= 0.45 อยู่ในระดับมากที่สุด

3) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 4.40$, S.D.= 0.55 ถึง $\bar{X} = 5.00$, S.D.= 0.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษาที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข มีรายละเอียดโดยสรุป ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 สรุปการปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู (ESCAPE Model) ภายหลังจากตรวจสอบความเหมาะสม/สอดคล้องเชิงโครงสร้างของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบการสอน (ESCAPE Model)	แนวทางการปรับปรุงแก้ไข
องค์ประกอบเชิงหลักการ	
หลักการ	(ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสม สามารถใช้เป็นกรอบในการ กำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
วัตถุประสงค์:	(ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข)
องค์ประกอบเชิงกระบวนการเรียนรู้	
ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) ครูกำหนดขอบเขตของโครงงานอย่าง กว้าง ๆ ให้สอดคล้องกับรายวิชาหรือความถนัด ของนักเรียน และเตรียมแหล่งเรียนรู้ ข้อมูล ตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาได้ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม	- ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เลือกกิจกรรมที่ หลากหลายและใช้ระยะเวลาไม่นาน จนเกินไป หรือกิจกรรมที่ใช้ภาษาใน สถานการณ์จริง เพื่อกระตุ้นความรู้เดิม ของผู้เรียน
ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) – นักศึกษาสร้างทางเลือกใน การออกแบบโครงงานด้วยตนเอง เพื่อเปิดโอกาส ให้รู้จักการค้นคว้าและสร้างสรรค์ความรู้เชิง นวัตกรรม ครูอาจทบทวนความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อ เป็นแนวทางในการทำโครงงาน กระตุ้นให้เกิด ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร และ ทักษะการสร้างความร่วมมือ	(ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รูปแบบการสอน (ESCAPE Model)	แนวทางการปรับปรุงแก้ไข
<p>ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C) – นักศึกษาร่าง mind map แสดงแนวคิด แผน ขั้นตอนการทำโครงการ บทบาท ระยะเวลาในการดำเนินงาน ทำให้สามารถปฏิบัติโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p>	(ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข)
<p>ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Application of the project: A) – นักศึกษาลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ผู้สอนอาจมีการให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด หรือร่วมแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กับนักศึกษา</p>	<p>- ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้เปลี่ยนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับขั้นตอนในการทำโครงการที่ตั้งไว้ โดยเปลี่ยนเป็น Analyzing information to do the project: A</p>
<p>ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P) – นักศึกษานำเสนอผลงานในรูปแบบที่กำหนด เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ วิดีโอ บทบาทสมมุติ</p>	(ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข)
<p>ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E) – ครูใช้การประเมินในรูปแบบของ rubric) เพื่อประเมินทักษะการนำเสนอ</p>	<p>- ในขั้นตอนการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแนวทางการประเมินว่า ควรให้อาจารย์ชาวต่างประเทศมาร่วมประเมินด้วย</p>

ขั้นที่ 2: พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดสัมภาษณ์และการพูดเพื่อนำเสนอ โดยกำหนดเป็นงานให้ปฏิบัติ 2 ภาระงาน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นการสนทนาโต้ตอบกับผู้ทดสอบ และ ตอนที่ 2 เป็นการพูดเพื่อนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1.1.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ทั่วไป และพูดเพื่อนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบรวมคนละ 8 นาที

1.1.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของแบบทดสอบ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.1.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Five Rating Scales) ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนนเป็นรายชื่อ เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย และเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญเช่นเดียวกับเกณฑ์ในการแปลความหมายของแบบวิเคราะห์เอกสาร ผลการประเมินแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนความสอดคล้อง ตั้งแต่ $\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55 ถึง $\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00 อยู่ในระดับมากที่สุดแสดงว่า แบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้อง สามารถนำไปใช้ได้

1.1.4 หากคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน (Tryout) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และทำการประเมินให้คะแนนโดยมีกรรมการประเมิน 3 ท่าน โดยมีรายละเอียดการให้คะแนนการพูดทางตรง โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ คือ การทดสอบภาษาอังกฤษ Cambridge English Language Assessment ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดไว้ 4 ด้าน ๆ ละ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 รายละเอียดในการประเมินความสามารถในการพูด

คะแนน รายการ	ไวยากรณ์และ คำศัพท์	การจัดการ ภาษาระดับ ข้อความ	การออกเสียง	การปฏิสัมพันธ์
5	- ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์พื้นฐาน ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา และพยายามใช้ โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ ซับซ้อนขึ้น - ใช้คำศัพท์ สำนวน ในการแลกเปลี่ยน/ แสดงความคิดเห็น เหมาะสมกับหัวข้อ	- พูดโต้ตอบ ขยาย ความคิดประเด็น/ ได้ มีความล่งเล บางครั้ง เนื้อหาที่พูดมีความ - เกี่ยวข้องกัน แต่ ซับซ้อนบางส่วน เชื่อมโยงคำศัพท์ - ประโยค	- ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง ออกเสียงเน้นหนัก - ประโยค/ในคำ อย่างถูกต้อง ต่ำใน-ออกเสียงสูง - ประโยคได้อย่าง ถูกต้อง	- พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสม พูดโต้ตอบ และ - เจรจากับผู้ฟัง อย่างต่อเนื่อง มี การช่วยเหลือ เล็กน้อย
4	ใช้เกณฑ์ร่วมกันระดับที่ 3 และ 5			
3	- ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์พื้นฐาน ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา ใช้คำศัพท์ สำนวน - ได้เหมาะกับ หัวข้อ	พูดโต้ตอบ ขยาย - ประเด็น/ความคิด โดยใช้วลีสั้นๆ มี ความล่งเล เนื้อหาที่พูดมีความ - เกี่ยวข้องกันเป็น ส่วนใหญ่ เนื้อหามี ความซ้ำซ้อน บางครั้ง	-ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียงเป็นส่วน ใหญ่ มีการควบคุม การออกเสียงทั้งใน ระดับเสียง และ ระดับคำ	พูดด้วยน้ำเสียง - เหมาะสม พูดโต้ตอบได้ มี - การกระตุ้นและ การช่วยเหลือ น้อยมาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คะแนน รายการ	ไวยากรณ์และ คำศัพท์	การจัดการ ภาษาระดับ ข้อความ	การออกเสียง	การปฏิสัมพันธ์
2	ใช้เกณฑ์ร่วมกันระดับที่ 1 และ 3			
1	ใช้โครงสร้าง - ไวยากรณ์พื้นฐาน อย่างจำกัด มีข้อจำกัดด้าน - คำศัพท์และ สำนวนในการพูด ตามหัวข้อที่ กำหนด	พูดโต้ตอบ ขยาย - /ความคิด ประเด็น โดยใช้ กลังในการพูด บ่อยครั้ง /พูดเนื้อหา- ใจความซ้ำ หรือไม่ตรง ประเด็น	ออกเสียงคำศัพท์ - และประโยคได้	พูดแลกเปลี่ยน - ความคิดแบบ ง่ายๆ มีปัญหา ในการพูดบ้าง ต้องการการ - กระตุ้นและ ความ ช่วยเหลือใน
0	มีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ระดับที่ 1			
คะแนน	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0

ที่มา: Assessing Speaking Performance – Level B 1 Cambridge English Preliminary (2016)

1.2 แบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการงาน

ภาษาอังกฤษ

เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการงาน เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติโครงการงานของแต่ละบทเรียน หลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ซึ่งจะมีเกณฑ์ในการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยที่เกณฑ์การประเมินในส่วนที่ 1 จะใช้เกณฑ์เดียวกับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด และเกณฑ์ในส่วนที่ 2 ใช้เกณฑ์การประเมินโครงการงานภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ในการพัฒนาผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.2.1 ศึกษาแบบวัดผลและประเมินการนำเสนอโครงการ และแบบฟอร์มการประเมินจากแนวคิดของ สุกัญญา (2015) สิทธิพล (2554) Ribe and Vidal (1993) Genesee and Upshur (1996) Tariq, Stephani and Butcher (1998) และ Marr (1999)

1.2.2 สร้างแบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาในส่วนที่ 2 ของแบบประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 11 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ
ภาษาอังกฤษ

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	- มีการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง - มีรูปแบบการใช้ภาษาดี มาก - มีการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์	- สะกดคำถูกต้อง - มีรูปแบบการใช้ภาษาดี - มีการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์	- สะกดคำถูกต้อง - มีรูปแบบการใช้ภาษาพอใช้	- มีรูปแบบการใช้ภาษาพอใช้	- มีรูปแบบการใช้ภาษาพอใช้ แต่มีข้อแก้ไขปรับปรุง
2. ความถูกต้องของเนื้อหา ของ โครงการ	- เนื้อหาในการนำเสนอชัดเจน ถูกต้อง - รายละเอียดครอบคลุม	- เนื้อหาในการนำเสนอถูกต้อง - รายละเอียดครอบคลุม	- รายละเอียดครอบคลุม	- รายละเอียดของเนื้อหาต้องปรับปรุง	- เนื้อหายังไม่สอดคล้อง ต้องแก้ไข

ตารางที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. ข้อมูลตามหัวข้อเรื่อง	- ข้อมูลชัดเจน ถูกต้องตามหัวข้อเรื่อง	- ข้อมูลถูกต้องตามหัวข้อเรื่อง	- ข้อมูลมีข้อปรับปรุง	- ข้อมูลไม่ชัดเจน	- ข้อมูลมีข้อผิดพลาด
4. ความคิดสร้างสรรค์	- เนื้อหา มีความน่าสนใจดี มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับคนอื่น	- เนื้อหา มีความน่าสนใจดี มีการตัดแปงเนื้อหาให้ดูแปลกใหม่	- เนื้อหา มีความน่าสนใจดี	- เนื้อหา ยังไม่มีความน่าสนใจ	- เนื้อหา ไม่น่าสนใจ มีการลอกเลียนข้อมูล
5. ความมั่นใจในการนำเสนอ	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้อย่างดี	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้ดี	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้พอใช้	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ แต่พูดติดขัด
6. เทคนิคการนำเสนอ	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้เป็นอย่างดี	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้เป็นอย่างดี	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้พอใช้	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้	- มีเทคนิคการนำเสนอยังไม่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
7. ความสมบูรณ์ของงาน	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วนและถูกต้องดีมาก	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน และถูกต้องดี	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน และถูกต้องพอใช้	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน และถูกต้อง	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน
8. รูปแบบของโครงการ	- รูปแบบโครงการครอบคลุมถูกต้องตามที่กำหนด - รูปแบบแปลกใหม่ น่าสนใจ - มีเนื้อหาเหมาะสม ถูกต้องตามที่กำหนด - รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- รูปแบบโครงการครอบคลุม - รูปแบบแปลกใหม่ น่าสนใจ - มีเนื้อหาเหมาะสม - รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- มีเนื้อหาเหมาะสม - รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- รูปภาพมีสีสันสวยงาม

ตารางที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
7. ความละเอียดลออ	- มี ความสามารถ ในการ อธิบายให้ เห็นภาพได้ อย่างชัดเจน มีความ สมบูรณ์ของ รายละเอียด ได้ดีมาก	- มี ความสามารถ ในการอธิบาย ให้เห็นภาพ ได้อย่าง ชัดเจน มี ความสมบูรณ์ ของ รายละเอียด ได้ดี	- มี ความสามารถ ในการอธิบาย ให้เห็นภาพได้ อย่างชัดเจน มี ความสมบูรณ์ ของ รายละเอียด พอใช้	- มี ความสามารถ ในการอธิบาย ให้เห็นภาพได้ มีความ สมบูรณ์ ของ รายละเอียด ดี	- มี ความสามารถ ในการอธิบาย ให้เห็นภาพ ได้ มีความ สมบูรณ์ของ รายละเอียด ได้พอใช้
10. การใช้ เวลาที่ เหมาะสม	- ส่งโครงการ ภายในเวลาที่ กำหนด	- ส่งโครงการ ช้ากว่า กำหนด 1 วัน	- ส่งโครงการ ช้ากว่ากำหนด 2 วัน	- ส่งโครงการ ช้ากว่ากำหนด 3 วัน	- ส่งโครงการ ช้ากว่า กำหนดเกิน 3 วันขึ้นไป

กำหนดเกณฑ์การแปลผลดังนี้

42.00 – 50.00	หมายถึง	มีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีมาก
34.00 – 41.99	หมายถึง	มีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษดี
26.00 – 33.99	หมายถึง	มีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษปานกลาง
18.00 – 25.99	หมายถึง	มีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย
10.00 – 17.99	หมายถึง	มีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก

1.2.3 นำแบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินโครงการ โดยพิจารณาความสอดคล้องของส่วนประกอบในการ

ประเมินโครงการ และเกณฑ์การให้คะแนน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.4 นำแบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 25 คน ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยให้ผู้สอน 1 ท่าน และอาจารย์ชาวต่างประเทศอีก 2 ท่านเป็นผู้ประเมิน ทั้งนี้กำหนดให้ผู้ประเมินใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

1.2.5 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะการปฏิบัติโครงการ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 แสดงว่าแบบประเมินทักษะการทำโครงการนี้สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.1 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนมีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ซึ่งจะวัด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scales) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นข้อคำถามสอบถามความคิดเห็นในขั้นตอนของรูปแบบการสอน และกิจกรรมที่เน้นโครงการ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง

2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

1.3.2 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินความคิดเห็น โดยพิจารณาความสอดคล้องของส่วนประกอบในการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู พบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

1.3.3 หาความเชื่อมั่น ของแบบประเมินความคิดเห็นด้าน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach มีค่าเท่ากับ 0.79 แสดงว่าแบบประเมินความคิดเห็นที่พัฒนาขึ้นนั้น สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

1.3.4 นำข้อมูลที่ได้ปรับปรุง แก้ไข ประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดทำแบบประเมินผลความคิดเห็น

ขั้นที่ 3: การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อทดสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ ปัญหาที่เกิด ความยาก ง่ายของกิจกรรมหรือเนื้อหาที่จะนำไปใช้จริง

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปศึกษาทดลองนำร่อง (Pilot Study)

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ไปทำการทดลองนำร่องกับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 25 คน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการเปรียบเทียบร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารระหว่างการจัดการเรียนรู้ (E1) กับ ร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ (E2) เพื่อเปรียบเทียบค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนว่าได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ $E1/E2 = 70 / 70$ หรือไม่ โดยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ได้ผลปรากฏ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

กลุ่มทดลองใช้	ประสิทธิภาพ	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารระหว่างการจัดการเรียนรู้	E1	40	28.30	1.37	70.75
คะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้	E2	20	14.02	1.17	70.10

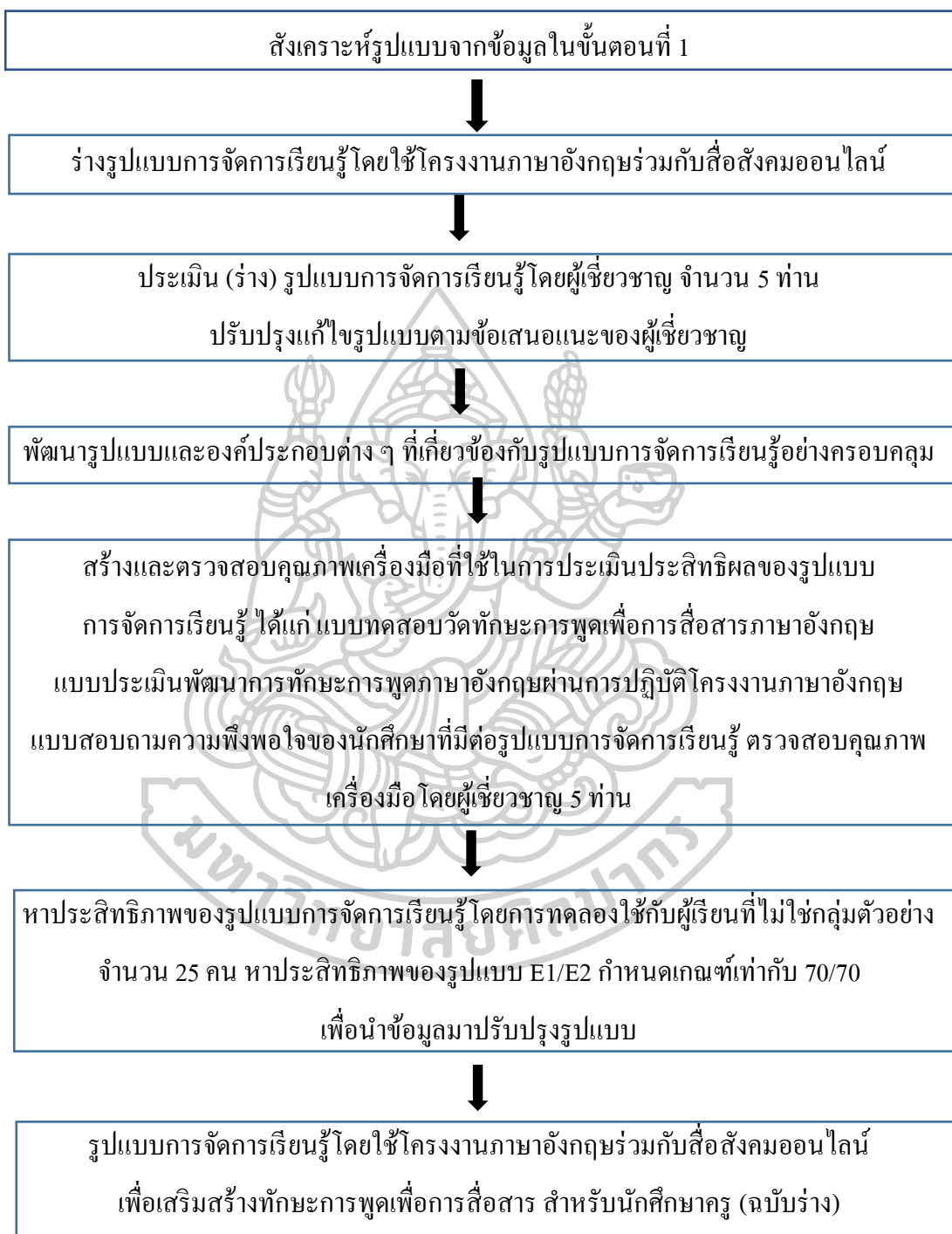
จากตารางที่ 12 พบว่า ในการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 70.75/70.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 70/70 ดังนั้นจึงถือว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (ESCAPE Model) นี้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Implement) การวิจัยในชั้นตอนทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement: I) ต่อไปได้

ตารางที่ 13 ปัญหาที่พบในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปศึกษาทดลองนำร่อง

ผลจากการทดลองใช้กับกลุ่มทดลองใช้ (Try out)	แนวทางแก้ไขในการจัดการเรียนรู้
<p>- จำนวนในการสอน 4 ชั่วโมง ใน 1 หน่วยการเรียนรู้ต่อสัปดาห์ ทำให้นักศึกษามีเวลาในการเตรียมโครงงานไม่เพียงพอ และไม่มีเวลาในการเตรียมการนำเสนอโครงงาน ส่งผลให้ผลงานของนักศึกษาไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้</p>	<p>- ผู้สอนได้ปรับเพิ่มเวลาในการสอนใน Lesson plan จาก 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ เพิ่มเป็น 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์</p> <p>- ผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนในวันจันทร์ 4 ชั่วโมง และวันพฤหัสบดี 4 ชั่วโมง มีการเว้นระยะห่างเพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการเตรียมการทำโครงงาน และมีเวลาในการเตรียมการนำเสนอโครงงาน</p>
<p>- ในขั้นกระตุ้นความรู้เดิม ผู้สอนให้นักศึกษาคูวิตี โอจากยูปและใช้คำถามกระตุ้นให้นักศึกษาช่วยกันหาคำตอบซึ่งการใช้แค่คำถามกระตุ้นยังไม่เพียงพอที่จะกระตุ้นความรู้เดิมของนักศึกษา</p>	<p>- ผู้สอนได้เพิ่มแบบฝึกหัดให้นักศึกษาช่วยกันระดมความคิดเพื่อหาคำตอบหลังจากคูวิตี โอจากยูปในขั้นกระตุ้นความรู้เดิม</p>
<p>- ในขั้นการประเมินผลการนำเสนอโครงงาน ผู้สอนประเมินผู้เรียนเพียงคนเดียว จึงอาจทำให้ผลที่ได้ขาดความน่าเชื่อถือ</p>	<p>- ผู้สอนได้ปรับปรุงโดยผู้เรียนจะถูกประเมินโครงงานจากผู้สอน และอาจารย์ชาวต่างชาติอีก 2 ท่าน รวมเป็น 3 ท่าน</p>

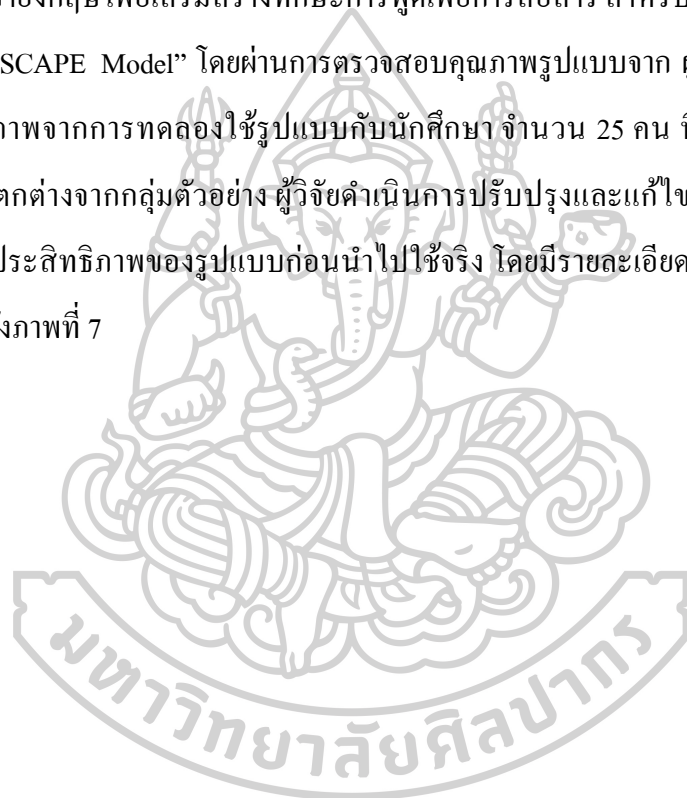
นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือในการศึกษากับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน ต่อไป

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D1): พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้

ภาพที่ 6 ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D1): พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) ออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวคิดกระบวนการในการพัฒนาจากการศึกษาแนวคิดกระบวนการในการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง การจัดการเรียน การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน แนวคิดเกี่ยวกับการสอนบูรณาการทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผล การวิเคราะห์ผู้เรียน ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู โดยใช้ ชื่อ รูปแบบว่า “ESCAPE Model” โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการ หาประสิทธิภาพจากการทดลองใช้รูปแบบกับนักศึกษา จำนวน 25 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างแต่มี ลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข หลังจากตรวจสอบหา คุณภาพและประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนนำไปใช้จริง โดยมีรายละเอียดใน แต่ละองค์ประกอบ ของรูปแบบดังภาพที่ 7

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษ ESCAPE Model เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

หลักการ
 ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงการงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Schools) ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงการงาน ผู้เรียนได้ฝึกคิดฝึกแก้ปัญหา ภายใต้อาจารย์ช่วยเหลือแนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์
 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการศึกษาปฏิบัติโครงการงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาครู

- ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้**
- ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)
  - ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงการงาน (Starting the project: S)
  - ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงงานของโครงการงาน (Creating an outline: C)
  - ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการงาน (Analyzing information to do the project: A)
  - ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการงาน (Presenting the project: P)
  - ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผลโครงการงาน (Evaluating the project: E)

การวัดผลและประเมินผล

- ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการทำนำเสนอโครงการงาน
- ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ภาพที่ 7 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู (ฉบับร่าง)

จากภาพที่ 7 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู (ฉบับร่าง) มีองค์ประกอบและรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) ผู้เรียนได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา ภายใต้การช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาครู

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ประกอบด้วย ขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับโครงงานที่ต้องปฏิบัติ

- ผู้สอนจะทำการโพลบทเรียนเพื่อบอกถึงจุดประสงค์และคำถามให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนบทเรียนก่อนเข้าเรียน 1 สัปดาห์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)

- ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงลักษณะพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่เป็นเป้าหมาย โดยผู้สอนเตรียมผู้เรียน โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ โดยให้ฟังการออกเสียงคำศัพท์จากสื่อและให้ผู้เรียนออกเสียงตามที่ได้ยิน หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และทำแบบฝึกหัดเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

- ผู้เรียนร่วมกันใช้ความรู้ที่มีอยู่คาดเดาคำตอบเพื่อเกิดความตระหนักรู้ความเข้าใจ และผู้เรียนนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันและช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้

- ในขั้นตอนนี้หากผู้เรียนมีปัญหาติดขัดเกี่ยวกับการหาคำตอบ ผู้สอนจะคอยชี้แนะโดยการยกตัวอย่างอื่น ๆ หรือตั้งคำถามเพื่อช่วยกระตุ้นความคิดของนักศึกษา

ขั้นที่ 2: ขั้นตอนวางแผนการจัดทำโครงการ (Starting plan for the project: S) มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

- ผู้สอนเตรียมความพร้อมผู้เรียนด้วยการให้ตัวอย่างโครงสร้างประโยค / บทสนทนา โดยตัวอย่างจะมาจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น มาจากคลิปวิดีโอ มาจากใบงาน
- ผู้เรียนทำความเข้าใจระหว่างรูปแบบภาษาที่ใช้ กับความหมายต่าง ๆ และฝึกทำแบบฝึกหัด รวมไปถึงฝึกใช้รูปแบบภาษาเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยการทำกิจกรรมเป็นคู่ / กลุ่ม ซึ่งขณะทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันระดมสมองเพื่อพยายามทำกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้สำเร็จ
- ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาในการดำเนินงาน กระตุ้นให้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการสร้างความร่วมมือ

ขั้นที่ 3: ขั้นตอนเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C) มีวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนการจัดทำโครงการ เพื่อให้สามารถปฏิบัติโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มฝึกใช้ภาษาโดยปรับเปลี่ยนบริบทที่แตกต่างจากตัวอย่างที่ผู้สอนให้ไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
- ผู้สอนให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน กล้าทดลองปฏิบัติจริง พร้อมสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

ขั้นที่ 4: ขั้นตอนลงมือปฏิบัติโครงการ (Analyzing to do the project: A) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติโครงการตามแผนที่วางไว้ โดยที่ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาประยุกต์กับความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาสร้างเป็นผลงานตามหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

- ผู้สอนทบทวนความรู้โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงการ ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย เมื่อผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ดีแล้ว ผู้สอนให้ตัวอย่างโครงสร้างประโยค / บทสนทนา ผู้เรียนฝึกบทสนทนากับเพื่อนตามตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัด
- เมื่อผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองโดยให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง โดย

ผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษาเท่าที่จำเป็น และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

- สมาชิกภายในกลุ่มแบ่งงานและภาระความรับผิดชอบของแต่ละคนเพื่อสร้างชิ้นงาน โดยใช้ความรู้ที่ได้รับ และความรู้ใหม่มาใช้ในการจัดทำโครงการ ซึ่งแต่ละกลุ่มอาจมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ใหม่กับสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 5: ชื่นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจภาษาเป้าหมายจากในห้องเรียนมาสร้างเป็นผลงาน

- เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ สมาชิกในแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน (Oral presentation)
- ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) ทันทีที่แต่ละกลุ่มหลังจากผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจบ
- ผู้เรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้สอน และนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)

ขั้นที่ 6: ประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นการประเมินทักษะการพูด และพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการ

- ผู้เรียนนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)
- ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มของตนเองร่วมประเมินผลงาน โดยเขียนข้อคิดเห็นในกล่องข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) โดยเขียนข้อคิดเห็นในประเด็น เช่น มีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องอะไรที่ต้องแก้ไขอีกบ้าง มีวิธีแก้ไขอย่างไร สามารถมีวิธีปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นอย่างไร
- ผู้เรียนและผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดโดยรวม และนำเสนอข้อเสนอแนะที่จำเป็นในกล่องข้อความเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำคำแนะนำและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการทำโครงการชิ้นต่อไป

- ขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนและอาจารย์ชาวต่างชาติประเมินผลโครงการตามแบบประเมิน

2. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ มีการวัดและประเมินผลผู้เรียน 3 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.2 พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการนำเสนอ โครงงาน
- 2.3 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research: R2): เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Implementation: I) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

เป็นขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู (ESCAPE Model) ที่ผ่านการหาค่าประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการทดลองใช้ (Tryout) ในขั้นตอนที่ผ่านมา ไปทดลองใช้ในสภาพจริงกับกลุ่มตัวอย่าง (Implement) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเตรียมการทดลองใช้รูปแบบ โดยการเตรียมกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 19 คน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร

การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู ผู้วิจัยกำหนดให้ ประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักศึกษาทั้งสิ้น 104 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 19 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ถูกแบ่งออกเป็น 4 หมู่เรียน ผู้วิจัยได้

เลือกนักศึกษาหมู่เรียนที่ 1 ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 25 คนในการทดลองใช้รูปแบบ และเลือกนักศึกษาในหมู่เรียนที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. การชี้แจงวัตถุประสงค์ก่อนการทดลอง

3.1 ผู้สอนชี้แจงให้นักศึกษาทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

3.2 ผู้สอนชี้แจงถึงลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักศึกษา และบทบาทของผู้สอน

3.3 ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพื่อให้ นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การประเมินทักษะการทำโครงการภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

หลังการเตรียมการก่อนการทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการชี้แจงแนะนำกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง (unit 3-5) โดยจัดการเรียนรู้ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง โดยมีการศึกษาตามรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์การทดลอง คือ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบ ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ

1.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

2. แบบแผนการทดลอง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู มีกำหนดแบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การทดลอง	แบบแผนการทดลอง	วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบ	<p>The One Group Pretest-Posttest Design</p> <p style="text-align: center;">O₁ X O₂</p> <p>(Campbell and Stanley, 1963) เมื่อ X คือ รูปแบบการสอนโดยใช้โครงงาน เมื่อ O₁ และ O₂ คือ ผลการทดสอบก่อนและหลังใช้รูปแบบการสอนโดยใช้โครงงาน</p>	t-test dependent
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงาน	<p>Time Series</p> <p style="text-align: center;">X O₁ X O₂ X O₃ X O₄ X O₅</p> <p>(Campbell and Stanley, 1963) เมื่อ X คือ รูปแบบการสอนโดยใช้โครงงาน O₁ O₂ O₃ O₄ คือ ผลการประเมินทักษะการทำโครงงานหลังใช้รูปแบบการสอนโดยใช้โครงงาน</p>	วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน	<p>One-Short Case Study</p> <p style="text-align: center;">X O</p> <p>(Campbell and Stanley, 1963) เมื่อ X คือ รูปแบบการสอนโดยใช้โครงงาน O คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน</p>	วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (และ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนด

3. การรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู กับกลุ่มตัวอย่างโดยเนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) Travel 2) Food and 3) Education

3.2 ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยเริ่มจากการชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม การวัดผลประเมินผล ตามรายละเอียดในกลุ่มมือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู มีการดำเนินการดังนี้

3.2.1 ก่อนการใช้รูปแบบ ทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสัมภาษณ์ และพูดตามหัวข้อที่ได้รับ

3.2.2 ระหว่างการใช้รูปแบบ นักศึกษาทำโครงงานภาษาอังกฤษ และนำเสนอโครงงาน โดยผู้วิจัยประเมินพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษ ด้วยแบบประเมินทักษะการทำโครงงานที่สร้างขึ้น หลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสัมภาษณ์ และพูดตามหัวข้อที่ได้รับ

3.2.3 หลังการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครบทุกหน่วยการเรียนรู้ ผ่านไป 2 สัปดาห์ ผู้สอนทำการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แต่ผู้สอนนำมาเรียบเรียงเนื้อหาใหม่ เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างและพัฒนาการของทักษะการพูด

3.2.4 ผู้สอนให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู หลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้

3.2.5 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

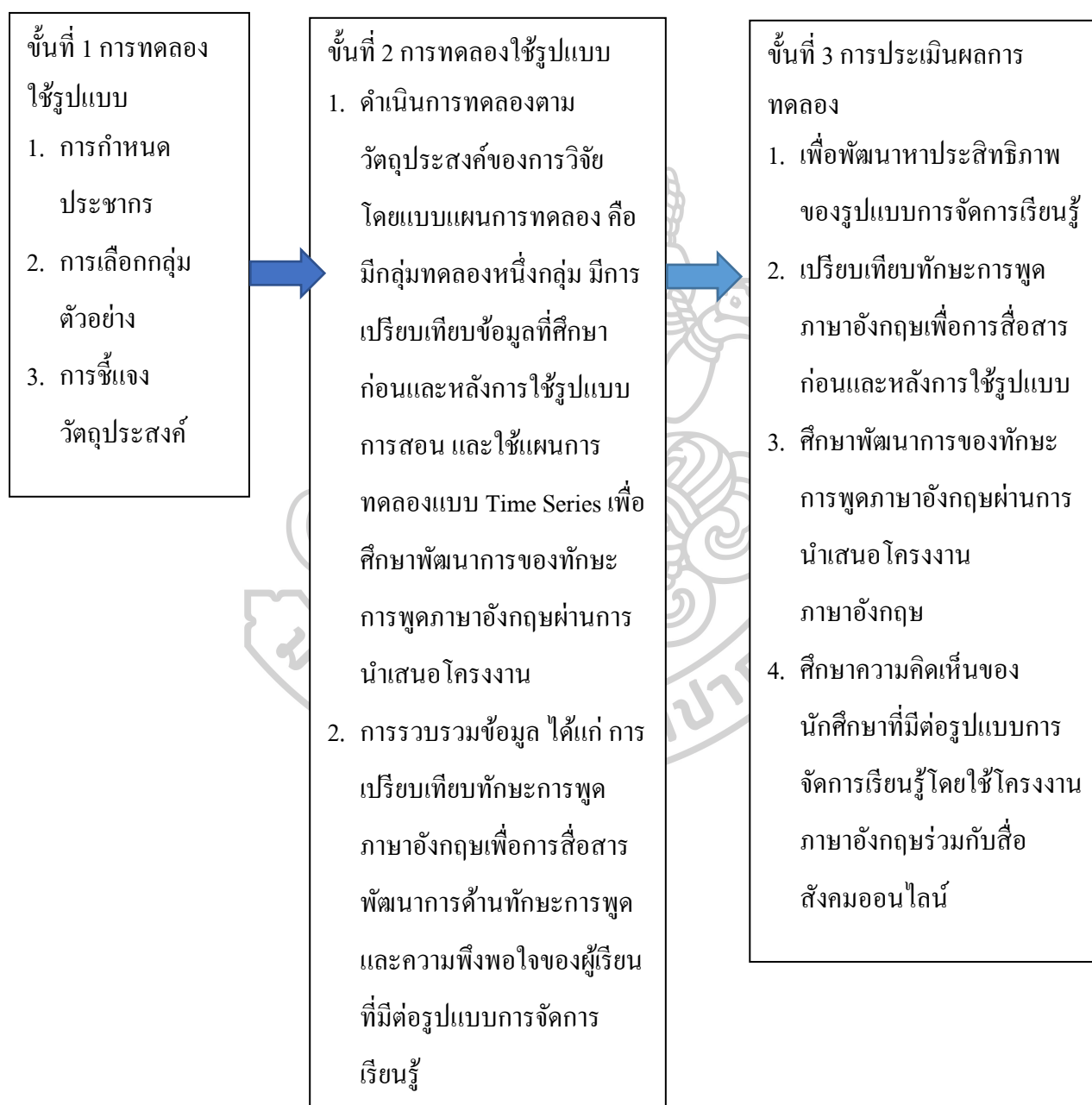
ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอ โครงการงาน และความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญ .05

จากระยะที่ 3 การวิจัย (Research: R2): เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Implementation: I) สามารถนำเสนอได้ในแผนภาพที่

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research: R2)

การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ภาพที่ 8 ระยะที่ 3 การวิจัย (Research: R2) ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู(Evaluation: E)

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาผลการประเมิน ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู มีการประเมินประสิทธิผลต่อไปนี้

1.1 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้ t-test แบบ dependent

1.2 ศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอ โครงงานภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนด

1.3 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนด

2. ตรวจสอบ ปรับปรุง/แก้ไข รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู โดยนำผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ มาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะ องค์ประกอบด้านกระบวนการของรูปแบบจากการนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนที่ 3 ของการวิจัย แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู เป็นงานวิจัยและพัฒนาแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยมีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและสนับสนุนด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Embedded Design) (Creswell and Plano Clark, 2007: 67) และการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research: R₁): ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและประเมินความต้องการจำเป็น (Analysis) ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development: D₁): ออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development) ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research: R₂): ทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement) และขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development: D₂): ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการสอน (Evaluation) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู (ESCAPE Model) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

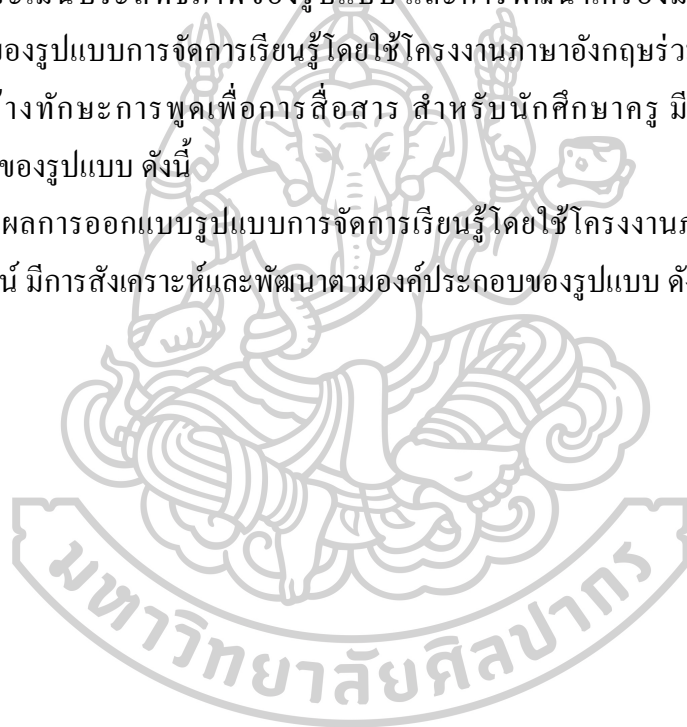
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู (ESCAPE Model)

ในขั้นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ และการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู มีผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบ ดังนี้

1.1 ผลการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ มีการสังเคราะห์และพัฒนาตามองค์ประกอบของรูปแบบ ดังภาพที่ 9

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ESCAPE Model เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาคณะ

หลักการ

ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (social media) ผู้เรียนได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนได้ฝึกคิด ตัดแอกปัญหา ภายใต้การช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านกรปฏิบัติการโครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาคณะ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

- ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)
- ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S)
- ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)
- ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A)
- ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)
- ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผล โครงงาน (Evaluating the project: E)

การวัดผลและประเมินผล

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านกรปฏิบัติการโครงงาน

ภาพที่ 9 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาคณะ

จากภาพที่ 9 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านหลักการ องค์ประกอบด้านวัตถุประสงค์ องค์ประกอบด้านกระบวนการ และองค์ประกอบด้านการวัดผลและการประเมินผล

หลักการ: ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) ผู้เรียนได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา ภายใต้การช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาครู

องค์ประกอบด้านกระบวนการประกอบด้วย การดำเนินการสอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับโครงงานที่ต้องปฏิบัติ

- ผู้สอนจะทำการโพสบทเรียนเพื่อบอกถึงจุดประสงค์และคำถามนำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนบทเรียนก่อนเข้าเรียน 1 สัปดาห์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)

- ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อทบทวนและกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงในการสร้างความรู้ใหม่ และตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความรู้ของผู้เรียน และเป็นการเพิ่มเติมความรู้ใหม่เข้าไปให้ผู้เรียนด้วย ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มของตนเพื่อหาคำตอบ และนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันและช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้

ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting a plan for the project: S) มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

- ผู้สอนทบทวนความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางและเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาก่อนที่จะทำโครงงาน โดยออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนทำใบงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนมีแนวคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่จะทำโครงงาน

- ผู้เรียนค้นหาแหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันระดมสมองเพื่อพยายามตอบคำถามที่ผู้สอนตั้งไว้ และนำคำตอบมานำเสนอเพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

- ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาในการดำเนินงานของนักศึกษา และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C) หลังจากผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันกำหนดงานที่จะทำเป็นโครงการแล้ว ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการจัดทำโครงการร่วมกันในห้องเรียน โดยระบุกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนและตารางดำเนินการ ตลอดจนกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ชัดเจน ตามความสะดวกของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งผู้สอนมีบทบาทในการสร้างความรู้ความเข้าใจของโครงการที่ผู้เรียนจะทำ รวมไปถึงให้คำปรึกษาคำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Analyzing to do the project: A) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติโครงการตามแผนที่วางไว้ โดยที่ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาประยุกต์กับความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาสร้างเป็นผลงานตามหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

- ผู้สอนทบทวนความรู้โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงการ ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย เมื่อผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ดีแล้ว ผู้สอนให้ตัวอย่างโครงสร้างประโยค / บทสนทนา ผู้เรียนฝึกบทสนทนาดังกล่าวตามตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัด ผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม และเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน

- เมื่อผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษาเท่าที่จำเป็น และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

- สมาชิกภายในกลุ่มแบ่งงานและภาระความรับผิดชอบของแต่ละคนเพื่อสร้างชิ้นงาน โดยใช้ความรู้ที่ได้รับ และความรู้ใหม่มาใช้ในการจัดทำโครงการ ซึ่งแต่ละกลุ่มอาจมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ใหม่กับสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจภาษาเป้าหมายจากในห้องเรียนมาสร้างเป็นผลงาน

- ผู้เรียนนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาปฏิบัติโครงการและนำเสนอโครงการในรูปแบบที่กำหนด เช่น แสดงบทบาทสมมติ (Role play), นำเสนอผลงานด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน (Oral presentation), นำเสนอผลงานโดยการอัดวิดีโอ (Video presentation)

- ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) ทันทีที่ละกลุ่มหลังจากผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจบ ผู้เรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้สอน และนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)

ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นการประเมินทักษะการพูด และทักษะการปฏิบัติโครงการ

- ผู้เรียนนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)

- ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มของตนเองร่วมประเมินผลงาน โดยเขียนข้อคิดเห็นในกล่องข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) โดยเขียนข้อคิดเห็นในประเด็น เช่น มีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องอะไรที่ต้องแก้ไขอีกบ้าง มีวิธีแก้ไขอย่างไร สามารถ มีวิธีปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นอย่างไร

- ผู้เรียนและผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดโดยรวม และนำเสนอข้อเสนอแนะที่จำเป็นในกล่องข้อความเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำคำแนะนำและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการทำโครงการขั้นต่อไป

- ขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนและอาจารย์ชาวต่างชาติประเมินผลโครงการตามแบบประเมินองค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการนำเสนอโครงการ

1.2 ในขั้นตอนนี้ต่อไป ผู้วิจัยได้นำผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคม โดยสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือ กำหนด

รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบเพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (แสดงไว้ในภาคผนวก จ)

1.3 ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู ไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Tryout) โดยนำโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน (unit 1-2) ที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขา คณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ระยะเวลาในการสอนทั้งหมดจำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ จากนั้นผู้วิจัยจึงหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) โดยหาค่า E1 จากร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารระหว่างการจัดการเรียนรู้ และหาค่า E2 จากร้อยละของร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75/70.10 ถือว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู (ESCAPE Model) มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ โดยมีระดับสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 70/70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาเพื่อที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Sample group) การวิจัยในขั้นตอนนี้ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Implement: I) ต่อไป ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพผล มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และพัฒนาการของทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2.1 คือ เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู ทำให้ต้องวิเคราะห์ผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารของกลุ่มตัวอย่างใน 2 ประเด็น คือ 1) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และ 2) พัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอ โครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

2.1 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ผลจากการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 19 คน โดยให้นักศึกษา ทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสนทนาได้ตอบกับผู้ทดสอบ และพูดนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ โดยมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 20 คะแนน และทำแบบทดสอบเดียวกันอีกครั้งหลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test แบบ dependent และนำคะแนนมาเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

กลุ่มทดลอง		$\bar{X}$	S.D.	t	p
Unit 3: Travel	ก่อนเรียน	11.88	1.42	3.979	0.000*
	หลังเรียน	13.84	1.16		
Unit 4: Food	ก่อนเรียน	12.76	0.79	9.232	0.000*
	หลังเรียน	14.58	1.17		
Unit 5: Education	ก่อนเรียน	13.16	0.82	12.125	0.000*
	หลังเรียน	15.11	1.02		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นถึงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ทั้ง 3 หน่วยมีคะแนนประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาถึงค่าคะแนนในแต่ละหน่วย จะพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นในทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ Unit 5: Education มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 15.11$, S.D. = 1.02) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 13.16$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ Unit 4: Food มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 14.58$, S.D. = 1.17) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 12.76$, S.D. = 0.79) และหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ Unit 3: Travel มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 13.84$, S.D. = 1.16) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.88$, S.D. = 1.42) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยพิจารณาตามเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละด้านตามแบบประเมินการพูด (Cambridge English Preliminary, 2016) ได้แก่ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ด้านการออกเสียง และด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ได้ผลการศึกษา ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

หน่วยที่	รายการประเมิน			
	ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์	ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ	ด้านการออกเสียง	ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร
3	3.66	3.92	3.24	4.55
4	3.87	3.97	3.71	4.81
5	4.00	4.17	3.94	4.82
$\bar{X}$	3.84	4.02	3.63	4.73
S.D.	0.17	0.13	0.35	0.15

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นถึงทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาตามเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละด้านตามแบบประเมินการพูด (Cambridge English Preliminary, 2016) ซึ่งแต่ละด้านมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีคะแนนด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.15) รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.13) ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.17) และด้านการออกเสียง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นรายด้านในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยที่ 3 นักศึกษามีคะแนนด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ($\bar{X} = 3.92$) ด้าน ไวยากรณ์และคำศัพท์ ($\bar{X} = 3.66$) และด้านการออกเสียง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.24$) หน่วยที่ 4 นักศึกษามีคะแนนด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ($\bar{X} = 3.97$) ด้าน ไวยากรณ์และคำศัพท์ ($\bar{X} = 3.87$) และด้านการออกเสียง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.71$) หน่วยที่ 5 นักศึกษามีคะแนนด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ($\bar{X} = 4.17$) ด้าน ไวยากรณ์และคำศัพท์ ($\bar{X} = 4.00$) และด้านการออกเสียง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.94$) โดยสรุป นักศึกษามีคะแนนด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารเฉลี่ยมากที่สุดในทุกหน่วยการเรียนรู้ และมีคะแนนด้านการออกเสียงเฉลี่ยน้อยที่สุดในทุกหน่วยการเรียนรู้

2.2 พัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2.2 คือ ศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยระหว่างการใช้รูปแบบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นักศึกษาได้มีการลงมือปฏิบัติโครงการ ซึ่งประกอบด้วย 1) Unit 3: Travel นักศึกษานำเสนอโครงการ “Dream Vacation” เพื่อแนะนำแผนการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาเที่ยวเมืองไทย 2) Unit 4: Food นักศึกษานำเสนอโครงการ “Typical dish for special occasion” โดยการนำเสนอเมนูอาหารผ่านการอัดคลิปวิดีโอ 3) Unit 5: Education นักศึกษานำเสนอโครงการ “Poster of Dream School” เพื่อนำเสนอโรงเรียนในฝัน โดยนักศึกษานำเสนอในรูปแบบของแผ่นพับ หรือ โปสเตอร์ ในการนำเสนอโครงการ ผู้วิจัยประเมินพัฒนาการของทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบประเมินและนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 17 และภาพที่ 10

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอ ครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

Unit	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
Travel	20	15.37	0.55	ระดับดี
Food	20	16.36	0.49	ระดับดีมาก
Education	20	16.92	0.41	ระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม		16.22	0.78	ระดับดีมาก

ภาพที่ 10 กราฟแสดงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาที่เรียน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 17 แสดงคะแนนการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอ ครงงานของ นักศึกษา ซึ่งพบว่า นักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอ ครงงาน ภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก ($\bar{X} = 16.22$, S.D. = 0.78) โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ดีที่สุด

เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ Unit: Education ($\bar{X} = 16.92$, S.D. = 0.41) Unit: Food ($\bar{X} = 16.36$, S.D. = 0.49) และ Unit: Travel ($\bar{X} = 15.37$, S.D. = 0.55) นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่ประเมินอย่างต่อเนื่องตั้งแต่หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 โดยในการประเมินในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 16.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.60 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ขั้นตอนในการนำเสนอโครงการประกอบด้วย นักศึกษานำเสนอผลงานด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน (Oral presentation) โดยที่ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) ทันทีทีละกลุ่มหลังจากผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจบ หลังจากนั้นผู้เรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้สอน และนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) จากนั้นผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดโดยรวมและประเมินผลตามแบบประเมิน ในขณะที่นักศึกษานำเสนอผลงานด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน (Oral presentation) ผู้สอนได้มีการจดบันทึกข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเมื่อนำข้อผิดพลาดในขณะนำเสนอโครงการทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ของผู้เรียนมาจัดจำแนกข้อมูลตามแบบการประเมินของผู้เรียน 4 ด้าน คือ 1) ไวยากรณ์และคำศัพท์ 2) ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ 3) ด้านการออกเสียง และ 4) ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ได้ผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความถี่ของข้อผิดพลาดของผู้เรียนในขณะนำเสนอโครงการโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

รายการ	ความถี่ของข้อผิดพลาด (จำนวนครั้ง)
ไวยากรณ์และคำศัพท์	112
การจัดการภาษาระดับข้อความ	91
การออกเสียง	177
การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร	45

จากตารางที่ 18 พบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นพบได้จากข้อผิดพลาดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ด้านการออกเสียง และด้านการ

ปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร จากผู้เรียนทั้งหมด 19 คน ในการนำเสนอโครงการทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยด้านที่เกิดความถี่ของข้อผิดพลาดมากที่สุดของผู้เรียน คือ ด้านการออกเสียง เกิดข้อผิดพลาดขึ้นทั้งหมด 177 ครั้ง รองลงมาคือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ เกิดข้อผิดพลาดทั้งหมด 112 ครั้ง ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ เกิดข้อผิดพลาดทั้งหมด 91 ครั้ง และด้านที่เกิดความถี่ของข้อผิดพลาดน้อยที่สุดของผู้เรียน คือ ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร เกิดข้อผิดพลาดทั้งหมด 45 ครั้ง

ในขณะที่ผู้เรียนนำเสนอโครงการและมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ผู้สอนจะให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาทันทีเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ปรับปรุง แก้ไขความผิดพลาดของตน ในการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาผู้สอนได้ให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral Corrective Feedback) ตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับของ Ellis (2009) ซึ่งประกอบด้วย 1) Recast 2) Explicit correction 3) Elicitation 4) Clarification request 5) Repetition และ 6) Metalinguistic clues ผู้สอนจึงนำลักษณะตัวอย่างของข้อผิดพลาดของผู้เรียนในขณะการนำเสนอโครงการและการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา ดังต่อไปนี้

ไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and vocabulary)

ตัวอย่าง 1

การนำเสนอโครงการโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (19): I spent all my money in clothes yesterday.

ผู้สอน: Please use “on” instead of “in” (Explicit correction)

ผู้เรียน (19): Oh! O.K. I spent all my money on clothes yesterday.

การนำเสนอโครงการโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schooly

ผู้เรียน (19): I spent all my money on clothes yesterday.

จากข้อผิดพลาดของผู้เรียน (19) ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Explicit correction ในการแก้ไขข้อผิดพลาดในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ โดยการระบุข้อผิดพลาด เช่น use “on” instead of “in” เมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schooly ผู้เรียนสามารถนำคำแนะนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 2

การนำเสนอโครงการโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (2): I will go back to home tomorrow.

ผู้สอน: We don't say go back to home, we say go back home (Explicit correction)

ผู้เรียน (2): Oh, I will go back home tomorrow.

การนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (2): I will go back home tomorrow.

จากตัวอย่างที่ 2 พบว่า ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ผิดพลาด ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Explicit correction โดยทำการระบุข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและผู้สอนทำการแก้ไขในส่วนนั้นเพื่อให้ผู้เรียนทราบ และเมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology ผู้เรียนสามารถนำคำแนะนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 3

การนำเสนอโครงการ โดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (18): The horse run fastly.

ผู้สอน: "Fastly" doesn't exist. Fast does not take -ly. You better say "The horse run quickly" (Explicit correction)

การนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (18): The horse run quickly.

จากตัวอย่างที่ 3 พบว่า ขณะนำเสนอโครงการ ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ผู้สอนจึงได้ทำการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง โดยให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Explicit correction ผู้เรียนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ทั้งในห้องเรียนและในคลิปวิดีโอ

ตัวอย่าง 4

การนำเสนอโครงการ โดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (10): Use ¼ (pause and skip to pronounce this word) cup of milk.

ผู้สอน: Did anybody know how to pronounce this word? (Elicitation)

ผู้เรียน (10): ¼ (วัน-โพร์)

ผู้สอน: Not correct. Everyone repeats after me ¼ (ควอร์'เทอะ) (Explicit correction)

ผู้เรียนทุกคน: ¼ (ควอร์'เทอะ)

การนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (10): Use $\frac{1}{4}$ (ควอร์เทอะ) cup of milk.

จากตัวอย่างที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านคำศัพท์ และเมื่อผู้สอนได้ให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Elicitation โดยที่ผู้สอนถามให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ คิดหาคำตอบว่าคำตอบที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร แต่ผู้เรียนก็ยังไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาอีกครั้งด้วยวิธี Explicit correction และเมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology อีกครั้ง ผู้เรียนสามารถแก้ไขความผิดพลาดที่เคยเกิดในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 5

การนำเสนอโครงการงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (6): Students must go the library.

ผู้สอน: Go what? (Clarification)

ผู้เรียน (6): (pause)

ผู้สอน: Which preposition that use with go? (Metalinguistic clues)

ผู้เรียน (6): Students must go to the library.

การนำเสนอโครงการงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (6): Students must go to the library.

จากข้อผิดพลาดของผู้เรียน (6) ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Clarification โดยที่ผู้สอนใช้ข้อความเช่น Go what? เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระจางในประเด็นที่ไม่ชัดเจน แต่ผู้เรียนไม่สามารถหาคำตอบได้ ผู้สอนจึงเปลี่ยนวิธีการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Metalinguistic clues โดยใช้คำถาม Which preposition that use with go? เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และหาคำตอบที่ถูกต้องอีกครั้ง ซึ่งผู้เรียนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้แม้จะใช้ระยะเวลาานกว่าการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธีอื่น ๆ

ตัวอย่าง 6

การนำเสนอโครงการงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (16): There were so much people at the restaurant.

ผู้สอน: much people, I don't think so. Can we use much with plural nouns? (Metalinguistic clues)

ผู้เรียน (16): (Think for a while) There were so many people at the restaurant.

การนำเสนอโครงการงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (16): There were so many people at the restaurant.

จากข้อผิดพลาดของผู้เรียน (16) ในตัวอย่างที่ 6 พบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Metalinguistic clues โดยพยายามใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้นักศึกษาวิเคราะห์ว่า โครงสร้างประโยคที่นำเสนอมานั้นมีความผิดพลาดหรือไม่อย่างไร โดยที่ผู้สอนไม่ได้แก้ไขข้อผิดพลาดของรูปประโยค นักศึกษาพยายามแก้ไขความผิดพลาดด้วยตัวของนักศึกษาเอง

เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and vocabulary) จะเห็นว่าวิธีการที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดและได้ผลในห้องเรียนขณะที่นักศึกษานำเสนอโครงงานด้วยปากเปล่า คือ วิธี Metalinguistic clues จากจำนวนการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Metalinguistic clues ทั้งหมด 83 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์เท่ากับ 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.88 รองลงมาคือ การสะท้อนกลับด้วยวาจาวิธี Explicit correction จากจำนวนการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Explicit correction ทั้งหมด 87 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์เท่ากับ 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.13 ซึ่งผลที่ได้มีความสอดคล้องกับ Rassaei และ Moinszadeh (2012) ที่พบว่า เมื่อผู้เรียนได้รับการให้ผลสะท้อนกลับแบบให้ข้อสังเกต ที่ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์และแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตัวเอง (Metalinguistic clues) ผู้เรียนมักจะเกิดความคงทนในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขความผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and vocabulary) ผู้สอนพยายามให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธีการที่หลากหลาย แต่จากตัวอย่างที่ 4 และตัวอย่างที่ 5 จะเห็นได้ว่า การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Elicitation, Clarification เพียงวิธีเดียวใช้ไม่ได้ผลในการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เนื่องจากในการให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาวิธี Elicitation และ Clarification หลายครั้งที่ผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนไม่ใช่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีวงคำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ที่ถูกต้องอย่างจำกัด ผู้สอนจึงจำเป็นต้องให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาอีกครั้งด้วยวิธี Explicit correction ซึ่งสอดคล้องกับ Doughty และ Varela (อ้างใน Ellis, 2009) ว่าเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด ผู้สอนควรใช้วิธีพูดซ้ำเพื่อยืนยันข้อผิดพลาดของผู้เรียน หากผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้ ผู้สอนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียนได้ ดังนั้น การให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Explicit correction และวิธี Metalinguistic clues จึงเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่ใช่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง เนื่องจากการสะท้อนกลับด้วยวาจาบางวิธี เช่น วิธี Elicitation และ Clarification ใช้ไม่ได้ผลกับผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างนี้

การจัดการภาษาระดับข้อความ (Discourse management)

ตัวอย่าง 7

การนำเสนอโครงงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (2): Excuse me, How I can go to JJ Mall from here?

ผู้สอน: How can I or How I can? (Metalinguistic clues)

ผู้เรียน (2): (Think for a while) Excuse me, How can I go to JJ Mall from here? Is it correct teacher?

การนำเสนอโครงงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (2): Excuse me, How can I go to JJ Mall from here?

จากข้อผิดพลาดของผู้เรียน (16) ในตัวอย่างที่ 7 พบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Metalinguistic clues โดยพยายามให้ข้อสังเกต จนกระทั่งนักศึกษาสามารถแก้ไขประโยคได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 8

การนำเสนอโครงงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (12): Students have to wear a shirt white.

ผู้สอน: a white shirt (Recast)

ผู้เรียน (12): Oh! Students have to wear a white shirt.

การนำเสนอโครงงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (12): Students have to wear a white shirt

จากข้อผิดพลาดของผู้เรียน (12) ในตัวอย่างที่ 8 พบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Recast โดยที่ผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน จนกระทั่งนักศึกษาสามารถแก้ไขประโยคได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 9

การนำเสนอโครงงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (3): The step of cooking bacon and egg fried rice. Fry the garlic, egg and bacon. (Pause) Put the cooked rice into pan. (Pause) Put the bacon and egg and fry together with rice.

ผู้สอน: Can you say it again, try to use consequence words that you have learned last week. Do you remember what are they? (Metalinguistic clues)

- ผู้เรียน (3): Yes, first, second right? (Modified output)
- ผู้สอน: Yes. Can you use these words in your step of cooking?
- ผู้เรียน (3): (Think for a while) The step of cooking bacon and egg fried rice. Firstly, fry the garlic, egg and bacon. Put the cooked rice into pan. Then, put the bacon and egg and fry together with rice.

การนำเสนอโครงการโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

- ผู้เรียน (3): The step of cooking bacon and egg fried rice. Firstly, fry the garlic, egg and bacon. Then, put the cooked rice into pan. Next, put the bacon and egg and fry together with rice.

จากข้อผิดพลาดที่พบของผู้เรียน (13) ในตัวอย่างที่ 9 พบว่าผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ เนื่องจากสิ่งที่ผู้เรียนพูดในการบอกขั้นตอนการทำอาหารนั้นอาจทำให้ผู้ฟังเกิดความสับสนในการปฏิบัติตามได้ ซึ่งผู้เรียนไม่ได้ใช้ Discourse maker เช่น first, to begin with, then, next, finally etc. ผู้สอนจึงพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Metalinguistic clues โดยการให้คำชี้แนะในบริบทเรื่อง consequence words และกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ที่เรียนมาปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลให้ถูกต้อง ซึ่งผู้เรียนสามารถนำคำแนะนำไปปฏิบัติตามได้ แม้จะยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์เท่าที่ควร และเมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology อีกครั้ง ผู้เรียนสามารถนำคำแนะนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ (Discourse management) จะพบว่า ประเภทของความถี่ในการสะท้อนกลับด้วยวาจาที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดในห้องเรียนขณะที่นักศึกษานำเสนอโครงการด้วยปากเปล่า คือ วิธี Metalinguistic clues โดยผู้สอนให้ผลการสะท้อนกลับทั้งหมด 83 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ (Discourse management) เท่ากับ 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.89 รองลงมาคือ การสะท้อนกลับด้วยวาจาวิธี Recast จากจำนวนการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ทั้งหมด 196 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.18 จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า จำนวนร้อยละของจำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับการสะท้อนกลับด้วยวาจาทั้ง 2 วิธี คือ วิธี Metalinguistic clues และวิธี Recast กลับมีผลสำเร็จจำนวนน้อยมาก แสดงว่าการสะท้อนกลับด้วยวาจาทั้งวิธี Metalinguistic clues และวิธี Recast ใช้ไม่ได้ผลกับการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ซึ่งผลที่ได้มีความสอดคล้องกับนักวิจัยในกลุ่มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) เช่น Kepner

(1991), Truscott (2007) และ Truscott and Hsu (2008) ซึ่งนักวิชาการกลุ่มนี้มีความคิดเห็นว่าการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast เป็นการทำลายความรู้สึกด้านการนับถือตัวเอง (self-esteem) ของผู้เรียน อาจจะไม่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการพูดได้อย่างถูกต้อง และสาเหตุที่การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาวิธี Metalinguistic clues ใช้ไม่ได้ผลกับการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ สืบเนื่องมาจาก ความรู้และความสามารถทางด้านภาษาที่จำกัด จะเป็นอุปสรรคในการจดจำ และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Bygate, 1991)

การออกเสียง (Pronunciation)

ตัวอย่าง 10

การนำเสนอโครงการ โดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (4): Phi Phi Island /IZlænd/ is approximately 42 kilometers from Krabi.

ผู้สอน: Could you repeat after me /'aIlənd/ and /ə'prɒksImətli/ (Recast)

ผู้เรียน (4): Phi Phi Island /'aIlənd/ is approximately /ə'prɒksImətli/ 42 kilometers from Krabi.

การนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (4): Phi Phi Island /'aIlənd/ is approximately /ə'prɒksImətli/ 42 kilometers from Krabi.

จากตัวอย่างที่ 10 พบว่า ขณะนำเสนอโครงการผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านการออกเสียง คำศัพท์ ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Recast ในการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการออกเสียงคำศัพท์ Island และ approximately ผู้เรียนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ เมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology ผู้เรียนสามารถนำคำแนะนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 11

การนำเสนอโครงการ โดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (7): I showed /SHŌ/ them one of my photo.

ผู้สอน: showed /shOHd/ With -ed you say showed /shOHd/ (Recast)

ผู้เรียน (7): I showed /shOHd/ them one of my photo.

การนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (7): I showed /shOHd/ them one of my photo.

ตัวอย่าง 12

การนำเสนอโครงงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (11): She watches/Z/ TV everyday.

ผู้สอน: Okay, watches/IZ/ (Recast)

ผู้เรียน (11): She watches/IZ/ TV everyday.

การนำเสนอโครงงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (11): She watches/IZ/ TV everyday.

จากตัวอย่างที่ 11 และตัวอย่างที่ 12 พบว่า ขณะนำเสนอโครงงานผู้เรียน (7) มีข้อผิดพลาดทางด้านการออกเสียงคำศัพท์ คำว่า Showed โดยที่ผู้เรียนไม่ได้ออกเสียง final sound -ed และผู้เรียน (11) มีข้อผิดพลาดทางด้านการออกเสียงคำศัพท์ คำว่า watches โดยที่ผู้เรียนออกเสียง final sound ผิดพลาด ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Recast โดยที่ผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้คำตอบที่ชัดเจน ผู้สอนพบว่ากลุ่มคำศัพท์ที่นักเรียนมักจะออกเสียงผิดพลาดบ่อย ๆ คือคำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -s, -es, -ed ข้อผิดพลาดที่พบ คือ นักเรียนไม่ออกเสียง หรือออกเสียงผิดพลาดกับกลุ่มคำกริยาที่เติม -s, -es, และ -ed

ตัวอย่าง 13

การนำเสนอโครงงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (1): You can invite /in'vit/ your parents to go on vacation.

ผู้สอน: Don't say invite / in'vit/ but you should say invite /In' vaIt/.
(Explicit correction)

ผู้เรียน (1): You can invite /In' vaIt/ your parents to go on vacation.

การนำเสนอโครงงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (1): You can invite /In' vaIt/ your parents to go on vacation.

จากตัวอย่างที่ 13 พบว่า ขณะนำเสนอโครงงานผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านการออกเสียงคำศัพท์ คำว่า invite ผู้สอนได้ให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยใช้วิธี Explicit correction โดยที่ผู้สอนบอกถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้นักศึกษาทราบ จากนั้นจึงทำการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง ในการระบุข้อผิดพลาดผู้สอนมีการใช้คำ / วลีเพื่อระบุข้อผิดพลาดของนักศึกษา ตัวอย่างคำ / วลีที่ใช้ คือ don't say....but....., you should say..... เมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงงานโดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์คำเดิมที่เคยออกเสียงผิดพลาดในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง 14

การนำเสนอโครงการ โดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (13): One of my favorite things to eat is shrimp /tʃɪm/

ผู้สอน: My favorite things to eat is..... (Elicitation)

ผู้เรียน (13): shrimp /tʃɪm/

ผู้สอน: No, it's not correct. You have to say shrimp /ʃrɪmp/. (Explicit correction)

ผู้เรียน (13): One of my favorite things to eat is shrimp /ʃrɪmp/.

การนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology

ผู้เรียน (13): One of my favorite things to eat is shrimp /ʃrɪmp/.

จากตัวอย่างที่ 14 พบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางการออกเสียงคำศัพท์ และเมื่อผู้สอนได้ให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Elicitation โดยที่ผู้สอนพูดประโยคเดิมแล้วหยุดพูด โดยการเว้นระยะไว้สักครู่ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดตามว่าคำตอบที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร แต่ผู้เรียนก็ยังไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาอีกครั้งด้วยวิธี Explicit correction และเมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการ โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology อีกครั้ง ผู้เรียนสามารถแก้ไขความผิดพลาดที่เคยเกิดในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง

เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านการออกเสียง (Pronunciation) จะเห็นได้ว่าวิธีการที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดและได้ผลในห้องเรียนขณะที่นักศึกษานำเสนอโครงการด้วยปากเปล่า คือ วิธี Recast และวิธี Explicit correction จากจำนวนการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ทั้งหมด 196 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านการออกเสียงเท่ากับ 107 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.59 รองลงมาคือ การสะท้อนกลับด้วยวาจาวิธี Explicit correction จากจำนวนการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Explicit correction ทั้งหมด 87 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านการออกเสียงเท่ากับ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.68 ซึ่งผลที่ได้มีความสอดคล้องกับผลจากการวิจัยโดยการสังเกตในงานวิจัยของ Lyster and Mori (2006) และ Sheen (2004) ที่ชี้ให้เห็นว่า Recast เป็นวิธีที่ถูกนำมาใช้บ่อยที่สุดในการสะท้อนกลับด้วยวาจาสาเหตุที่ผู้สอนเลือกใช้การสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Recast และ วิธี Explicit correction บ่อยที่สุด เนื่องด้วยการสะท้อนกลับด้วยวิธี Recast และ Explicit correction ใช้เวลาไม่นานในการแก้ไขข้อผิดพลาด และให้ผลลัพธ์ที่ดี เนื่องจากความผิดพลาดในด้านการออกเสียงคำศัพท์ของผู้เรียน

ลดลง และสอดคล้องกับ Tedick และ Gortari (1998) ที่กล่าวไว้ว่า วิธีการที่ผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน โดยใช้วิธี Recast ในเรื่องของการออกเสียง เป็นวิธีการสอนการออกเสียง (Pronunciation) ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อค้นพบที่น่าสนใจจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า จากการที่ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลในการแก้ไขปัญหारेื่องการออกเสียง (Pronunciation) แต่ในทางกลับกัน การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast กลับใช้ไม่ได้ผลกับการแก้ไขความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ (Discourse management) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ใช้ได้ผลกับการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาในระดับคำ ไม่เน้นไวยากรณ์ (Carpenter et al., 2006) และสอดคล้องกับ Krashen (1994) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพกับการออกเสียงคำศัพท์ คือวิธีที่ผู้สอนปรับแก้ข้อผิดพลาดให้นักเรียน ซึ่งตรงกับการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ส่วนสาเหตุที่การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ใช้ไม่ได้ผลกับการแก้ไขความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ทั้งนี้อาจมีผลเนื่องมาจาก ผู้เรียนบางคนเห็นว่าการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน ที่ผู้สอนคอยแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียนนั้นเหมือนผู้เรียนกำลังถูกตัดสินว่าทำในสิ่งที่ผิด (Zacharias, 2007) ซึ่งตรงกับ Kepner (1991), Truscott (2007) และ Truscott and Hsu (2008) ที่มีความคิดเห็นว่า การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast เป็นการทำลายความรู้สึกด้านการนับถือตัวเอง (self-esteem) ของผู้เรียน อาจจะไม่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการพูดได้อย่างถูกต้อง

การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร (Interactive communication)

ตัวอย่าง 15

การนำเสนอโครงงานโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน

ผู้เรียน (5)

ผู้เรียน (8)

จากตัวอย่างข้างต้น พบว่า ขณะที่ผู้เรียนนำเสนอโครงการโดยการนำเสนอปากเปล่าในห้องเรียน ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดทางด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ผู้เรียน (8) มีปัญหาในการพูด โดยใช้น้ำเสียงที่ไม่เหมาะสม มีหยุดพูดและหัวเราะในระหว่างการสนทนา และผู้เรียน (5) มีลักษณะการใช้การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารอย่างไม่เหมาะสม โดยไม่สบตา (Eye contact) กับคู่สนทนา ดังนั้น ผู้สอนจึงได้ให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา ด้วยวิธี Explicit Correction โดยผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารในขณะนำเสนอโครงการ และเมื่อผู้เรียนนำเสนอโครงการอีกครั้ง โดยการนำคลิปวิดีโอไปโพสต์ใน schoology ผู้เรียนมีพัฒนาการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารที่ดีขึ้น เนื่องจากมีการใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม สบตากับคู่สนทนา และพูดได้ตอบกับผู้ฟังอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร (Interactive communication) จะพบว่า วิธีการที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดและได้ผลในห้องเรียนขณะที่นักศึกษานำเสนอโครงการด้วยปากเปล่า คือ วิธี Explicit correction จากจำนวนการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Explicit correction ทั้งหมด 45 ครั้ง จำนวนครั้งที่ใช้ได้ผลกับความผิดพลาดด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร เท่ากับ 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 71.11 เมื่อผู้สอนที่ได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจา ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมทางภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ Valette (1977) ว่า สิ่งสำคัญในการสอนทักษะการพูด คือ การให้ข้อมูล ความรู้ ด้านลักษณะการสื่อสารด้วยภาษาท่าทางประกอบคำพูดมีความสำคัญเท่าเทียมกับความรู้ด้านภาษาในการพูดเพื่อการสื่อสาร

หลังจากผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดในขณะนำเสนอโครงการในห้องเรียนตามคำแนะนำจากผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) โดยผู้สอน ผู้เรียนนำเสนอโครงการขึ้นเดิม โดยนำโครงการฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoology) ผู้สอนได้ทำการสรุปประเด็นของข้อผิดพลาด และความถี่ของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น หลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ ซึ่งผลที่ได้ปรากฏดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความถี่ของการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา

รายการ	จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดก่อนได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา	จำนวนครั้งที่ใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา	ร้อยละ
ไวยากรณ์และคำศัพท์	112	29	25.89
การจัดการภาษาระดับข้อความ	91	28	30.77
การออกเสียง	177	91	51.41
การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร	45	35	77.78

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นถึงความถี่ของการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ด้านการออกเสียง และด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร จากข้อผิดพลาดของผู้เรียนทั้งหมด 19 คน จะพบว่า ด้านที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องมากที่สุดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา คือ ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นด้านที่พบข้อผิดพลาดน้อยที่สุด คือ 45 ครั้ง แต่นักศึกษากลับเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้องได้มากที่สุด ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารอย่างถูกต้อง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาคือ ด้านการออกเสียง ซึ่งเป็นด้านที่ผู้เรียนสร้างข้อผิดพลาดมากที่สุด คือ 177 ครั้ง หลังจากที่ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจากับผู้เรียน พบว่าได้ผล 91 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.41 ถัดมาคือ ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องหลังจากที่ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา 28 ครั้ง จากจำนวนความผิดพลาด 91 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 และด้านสุดท้ายที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องน้อยที่สุด หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา คือด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องหลังจากที่ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา 29 ครั้ง จากจำนวนความผิดพลาด 112 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.89

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้เรียนได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral Corrective Feedback) จากผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการ เมื่อพิจารณาจากจำนวนครั้งที่ใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจาจากผู้สอน และนำมาเปรียบเทียบกับจำนวนครั้งของข้อผิดพลาด ก่อนได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งสถานการณ์เหล่านี้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยและสามารถใช้

ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสนทนาได้อย่างมั่นใจ ผู้เรียนจะทราบว่าควรจะทำอะไรในสถานการณ์นั้น และนำความรู้ไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี (2555) ที่กล่าวว่า การมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษา เนื่องจาก การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่เหมือนในชีวิตประจำวัน ได้เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนได้มากที่สุด ได้แสดงออกทางด้านการพูดโต้ตอบให้เหมาะสมกับกาลเทศะในสถานการณ์ที่หลากหลาย อันส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

ด้านที่ผู้เรียนไม่สามารถที่จะพัฒนาได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดได้น้อยที่สุด แม้ผู้สอนจะให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาก็ตาม คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ถึงแม้ว่าผู้สอนจะให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Explicit correction และวิธี Metalinguistic clues เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลดีในการพัฒนาความสามารถในครั้งต่อ ๆ ไป แต่ด้วยเหตุที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่ใช่ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษจึงมีความรู้ด้านไวยากรณ์ค่อนข้างจำกัด ผู้เรียนจึงมักจะจดจำคำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อนำไปตอบคำถามในการสอบมากกว่าเรียนรู้เพื่อการนำไปใช้พูดสื่อสารจริง เป็นผลทำให้จำคำศัพท์ไม่ได้ ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูก ปัญหาดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนทั้งในด้านการรับรู้ภาษา (Receptive Skills) และการใช้ภาษา (Productive Skills) เพราะถ้าผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษด้วยความรู้สึกต้องเรียนเพื่อมีความรู้สำหรับการสอบ การเรียนด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้เรียนด้วยความจำเป็น ผู้เรียนไม่มีความสนใจที่แท้จริงในการเรียนรู้หรือฝึกปฏิบัติ ทำให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษถูกจดจำได้ในช่วงระยะเวลาสั้นเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget, 1972, อ้างอิงในทิตินา แซมณี, 2552) ที่กล่าวว่า พัฒนาการจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและซึมซับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สัมพันธ์กันจะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น และไม่สามารถกลายเป็นความจำระยะยาวได้ แต่อย่างไรก็ตาม ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นเพียงข้อผิดพลาดที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อ การสื่อสาร เนื่องจากกระบวนการสอนจะเน้นการการใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ที่เน้นให้ความสำคัญกับความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบของภาษา (Form) ดังที่ Harmer (2007) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนสามารถสร้างข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ได้ โดยที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความคล่องแคล่วในการพูด

ความคงทนในการจดจำข้อผิดพลาดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา

หลังการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครบทุกหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนทิ้งช่วงเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ โดยผู้สอนเลือกหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Direction มาทดสอบเพียง 1 หน่วย เนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านเวลา ผู้สอนได้ทำการสรุปความถี่ของการใช้ภาษาไปได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาเมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน ซึ่งผลที่ได้ปรากฏดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ความถี่ของการใช้ภาษาไปได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาเมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน

รายการ	จำนวนครั้งของข้อผิดพลาด ก่อนได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา	จำนวนครั้งที่ใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา	ร้อยละ	จำนวนครั้งที่ใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา เมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน	ร้อยละ
ไวยากรณ์และคำศัพท์	112	29	25.89	20	17.86
การจัดการภาษาระดับข้อความ	91	28	30.77	27	29.67
การออกเสียง	177	91	51.41	103	58.19
การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร	45	35	77.78	37	82.22

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นถึงความถี่ของการใช้ภาษาไปได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาเมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน พบว่า ด้านที่ผู้เรียนมีความความคงทนในการจดจำข้อผิดพลาดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจาได้ดีที่สุดคือ ด้านการออกเสียง ซึ่งจำนวนครั้งที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา เมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน เพิ่มขึ้นจากเดิม 12 ครั้ง เพิ่มจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 6.78 รองลงมาคือ ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร จำนวนครั้งที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา เมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน เพิ่มขึ้นจากเดิม 2 ครั้ง เพิ่มจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 4.44 อย่างไรก็ตามด้านที่ผู้เรียนยังคงเกิดข้อผิดพลาด และมีความผิดพลาดเพิ่มขึ้นจากเดิม คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งจำนวนครั้งที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้

ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา เมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน ลดลงจากเดิม 9 ครั้ง ลดลงจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 8.03 และด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ จำนวนครั้งที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง หลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา เมื่อทิ้งช่วงไป 14 วัน ลดลงจากเดิม 1 ครั้ง ลดลงจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 8.03

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 คือ ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง 19 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1	นักศึกษาได้เรียนรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.63	0.50	มากที่สุด
2	นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น	4.68	0.48	มากที่สุด
3	นักศึกษาได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสนใจ	4.63	0.60	มากที่สุด
4	กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่ม	4.79	0.42	มากที่สุด
5	กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร	4.74	0.45	มากที่สุด
6	กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการวางแผนและการทำงานอย่างเป็นระบบ	4.74	0.45	มากที่สุด
7	นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.58	0.61	มากที่สุด
รวม		4.68	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
8	เนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน	4.42	0.69	มาก
9	การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.42	0.69	มาก
10	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ	4.26	0.81	มาก
11	ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่เรียน	4.26	0.81	มาก
รวม		4.34	0.72	มาก
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้				
12	มีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.32	0.82	มาก
13	นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ	4.58	0.51	มากที่สุด
14	นักศึกษามีความสุขและสนุกสนานในการร่วมมือกันทำงาน	4.47	0.70	มาก
รวม		4.46	0.68	มาก
ด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้				
15	นักศึกษาได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองเมื่อได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน	3.89	0.81	มาก
16	กิจกรรมโครงงานช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตัวเอง	4.53	0.70	มากที่สุด
17	กิจกรรมโครงงานทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและภูมิใจในผลงานที่ทำ	4.05	0.62	มาก
18	กิจกรรมโครงงานสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี ทำให้นักศึกษาก้าวแสดงออก	4.00	0.88	มาก

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
19	การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.16	0.69	มาก
20	การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.32	0.48	มาก
รวม		4.16	0.72	มาก
เฉลี่ยทุกด้าน		4.42	0.68	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68 จึงสรุปได้ว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.50) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับรองลงมาได้แก่ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.68) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.72) และด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.72) ซึ่งมีรายละเอียดรายด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ต่อความคิดเห็นว่า กิจกรรมโครงงานส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่ม ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.42) รองลงมาคือ กิจกรรมโครงงานส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และกิจกรรมโครงงานส่งเสริมทักษะการวางแผนและการทำงานอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.45)

2. ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาพอใจมากที่สุดที่นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.51) นักศึกษามีความสุขและสนุกสนานในการร่วมมือกันทำงาน ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.70) และมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.82)

3. ด้านเนื้อหา พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในเนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน รวมไปถึงการนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ($\bar{X}=4.42$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ และปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่เรียน ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.81)

4. ด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมโครงการช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตัวเอง ($\bar{X}=4.53$, S.D. = 0.70) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.48) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.69)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู
- 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู โดยการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ และศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
- 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENGL3703: ภาษาอังกฤษสำหรับครู จำนวน 19 คน ดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็นแบบ แผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) และใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อน – หลัง (The One Group Pretest-Posttest Design) และ Time series ใช้รูปแบบวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t-test แบบ dependent t-test แบบ independent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู สรุปผล ได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู (ESCAPE Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) ผู้เรียนได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา ภายใต้การช่วยเหลือแนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาครู 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) (2) ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) (3) ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) (4) ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) (5) ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P) (6) ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E) 4) การวัดและประเมิน 3 ด้าน คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการนำเสนอ โครงงาน และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ผลการหาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ E1/E2 กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เท่ากับ 70.75/70.10 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู มีผลสรุปดังนี้

2.1 หลังจากนักศึกษาได้เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ (ESCAPE Model) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ทั้ง 3 หน่วยมีคะแนนประเมินทักษะการ

พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาถึงค่าคะแนนในแต่ละหน่วย จะพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นในทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ Unit 5: Education มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 15.11$, S.D. = 1.02) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 13.16$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ Unit 4: Food มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 14.58$, S.D. = 1.17) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 12.76$, S.D. = 0.79) และหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ Unit 3: Travel มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 13.84$, S.D. = 1.16) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.88$, S.D. = 1.42) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2

2.2 นักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 16.22$, S.D. = 0.78) โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ดีที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ Education Food และ Travel นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่ประเมินอย่างต่อเนื่องตั้งแต่หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

จากผลที่ผู้สอนได้มีการจดบันทึกข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในขณะที่น่าเสนอโครงการ ผู้สอนมีการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) ตามแนวความคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับของ Ellis (2009) ซึ่งประกอบด้วย 1) Recast 2) Explicit correction 3) Elicitation 4) Clarification request 5) Repetition และ 6) Metalinguistic clues ทำให้พบว่า ด้านที่เกิดความถี่ของข้อผิดพลาดมากที่สุดของผู้เรียน คือ ด้านการออกเสียง เกิดข้อผิดพลาดขึ้นทั้งหมด 177 ครั้ง รองลงมาคือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ เกิดข้อผิดพลาดทั้งหมด 112 ครั้ง ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ เกิดข้อผิดพลาดทั้งหมด 91 ครั้ง และด้านที่เกิดความถี่ของข้อผิดพลาดน้อยที่สุดของผู้เรียน คือ ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร เกิดข้อผิดพลาดทั้งหมด 45 ครั้ง เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and vocabulary) ประเภทของความถี่ในการสะท้อนกลับด้วยวาจาที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดในห้องเรียน คือ วิธี Explicit correction และวิธี Metalinguistic clues เนื่องจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Elicitation, Clarification เพียงวิธีเดียวใช้ไม่ได้ผลในการแก้ไข

ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เพราะผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ (Discourse management) ประเภทของความถี่ในการสะท้อนกลับด้วยวาจาที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดในห้องเรียน คือ วิธี Metalinguistic clues ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้สอนพยายามแก้ไขความผิดพลาดของผู้เรียนโดยพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านการออกเสียง (Pronunciation) ประเภทของความถี่ในการสะท้อนกลับด้วยวาจาที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาบ่อยที่สุดในห้องเรียน คือวิธี Recast และวิธี Explicit correction เนื่องด้วยการสะท้อนกลับด้วยวิธี Recast และ Explicit correction ใช้เวลาไม่นานในการแก้ไขข้อผิดพลาดและให้ผลลัพธ์ที่ดี เนื่องจากความผิดพลาดในด้านการออกเสียงคำศัพท์ของผู้เรียนลดลง เมื่อพิจารณาถึงความผิดพลาดด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร (Interactive communication) จะพบว่า เมื่อผู้สอนที่ได้ให้ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจา ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารเป็นอย่างมาก

2.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68 จึงสรุปได้ว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

อภิปรายผล

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญภาคผนวก ก) แล้ว พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ มีคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ยังได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองนำร่องกับนักศึกษาที่เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความน่าจะเป็นของการนำรูปแบบไปใช้ว่าจะสามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริง โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ

70.75/70.10 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทำให้มั่นใจได้ว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริง ขอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สำหรับแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัย ได้ประยุกต์กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2554) และ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Joyce, Weil and Calhoun (2011) ได้องค์ประกอบ รูปแบบ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียน การสอน และ 5) การวัดผลประเมินผล เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทำให้ รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ Clark (2003), Kruse (2007) และ ทิศนา แจมณี (2553) ที่มีแนวคิดในการพัฒนารูปแบบ การสอนเป็นไปในทำนองเดียวกันว่า รูปแบบการสอนที่ดีจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์บริบทที่ เกี่ยวข้อง มีหลักการ แนวคิด และทฤษฎีการเรียนรู้มารองรับ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการกำหนด องค์ประกอบของรูปแบบการสอนได้อย่างสอดคล้อง อันจะส่งผลต่อประสิทธิผลของรูปแบบการ สอนผลจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิด ที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองด้วยการช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด และได้แก้ไขปัญหาร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา และสามารถนำภาษาเป้าหมายไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องผ่านการทำโครงงาน ซึ่งเป็นไปตาม ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ของ เพียเจต์ (Piaget, 1972, อ้างถึงในทิศนา แจมณี, 2552) แนวคิดของ ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการสร้างความรู้มากกว่าการรับความรู้ โดยมีความเชื่อว่า ความรู้ไม่ใช่เกิดจากผู้สอน เพียงอย่างเดียว แต่สามารถสร้างขึ้น โดยผู้เรียนเองได้ และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนลง มือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ซึ่งการลงมือกระทำด้วยตนเองจะสามารถเชื่อมโยง ความรู้ระหว่างความรู้เก่าและความรู้ใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับ ชนาธิป พรกุล (2554) กล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ว่า ช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและเพื่อนร่วมชั้น โดย อาศัยความรู้และพื้นฐานจากประสบการณ์เดิม นอกจากนี้ผู้สอนได้ประยุกต์แนวการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Wood, Bruner และ Ross (1976) ซึ่ง

เป็นเทคนิคสำคัญที่จะไปกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการในตัวผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ง่ายขึ้น โดยที่ผู้สอนมีบทบาทสำคัญมากในการให้ความช่วยเหลือ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับคำศัพท์ โครงสร้างประโยค บทสนทนา และพัฒนาไปสู่การพูดเพื่อการสื่อสารได้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ที่พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการ (Zone of proximal development) ซึ่งเป็นขอบเขตที่เรียนรู้ได้หากได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า บทบาทของผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็นผู้อำนวยความสะดวก ที่คอยให้ความช่วยเหลือ (University of Tasmania, 2003) ดังที่ Eggen and Kauchak (1999) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนว่าเป็นผู้ดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การถาม การสาธิต การบอกความหมาย จนกระทั่งผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น และความช่วยเหลือจะลดลงเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานได้ด้วยตัวเอง

นอกเหนือจากนี้ผู้สอนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบไปด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) 2) ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) 3) ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) 4) ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) 5) ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P) 6) ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E) สำหรับขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนมาใช้ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึก (Practice) 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) จากขั้นตอนของการออกแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยปรับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันกับขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ซึ่งผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังที่ Littlewood (1983) กล่าวว่าไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเทคโนโลยีอย่าง สื่อสังคมออนไลน์ เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ตั้งแต่ขั้นตอนแรกเพื่อ

กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนบทเรียนก่อนเข้าเรียน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (schoolology) รวมไปถึง ใช้ในชั้นการประเมินผลโครงการ โดยผู้สอนใช้สื่อสังคมออนไลน์ Schoolology เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ โดยผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้ในการจัดทำโครงการขั้นต่อไป สอดคล้องกับ Bender (2012) ที่กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือที่ใช้สนับสนุนการเรียนการสอนแบบโครงการ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายและร่วมมือกันในการจัดการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการให้ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนซึมซับข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้เดิม จนเกิดเป็นโครงสร้างความรู้ใหม่ขึ้น (Gagnon and Collay 2001: อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ, 257) ซึ่งพบว่าในขั้นตอนแรก ผู้สอนได้มีการให้ความรู้ทางภาษาที่จำเป็นในการทำโครงการ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาและเห็นความเกี่ยวข้องของภาษาที่เรียนกับการนำไปใช้ในการสร้างโครงการ หลังจากนั้นผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนด ผู้เรียนเรียนรู้ในลักษณะร่วมมือกัน โดยผู้เรียนจะมีการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และร่วมกันฝึกใช้รูปแบบภาษาเพื่อให้เกิดความชำนาญ เกิดความมั่นใจ และใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ Sirisatit (2010) ที่พบว่าการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการจึงเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ด้วยตนเอง หลังจากผู้เรียนได้ศึกษารูปแบบโครงสร้างของภาษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายในการนำเสนอโครงการได้ด้วยตนเอง โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง หรือการเรียนโดยการลงมือทำด้วยวิธีที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนจากสภาพแวดล้อมจริง (ปรีดี ปลื้มสำราญกิจ, 2560) ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดที่ปรากฏสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการกระบวนการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติโครงการร่วมกับใช้สื่อสังคมออนไลน์เพิ่มโอกาสแก่ผู้เรียนภาษาในด้านการรับข้อมูลด้านภาษาจากสื่อต่างๆ การปฏิสัมพันธ์ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง รวมถึง

การให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาด้าน ต่าง ๆ อาทิ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และกลยุทธ์ในการสื่อสาร เป็นต้น (Thomas, 2000; Alan & Stoller, 2005; Becket & Stoller, 2005) จากเหตุผลและเงื่อนไข ความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่า แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้สนับสนุนการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังที่ปรากฏใน ผลการวิจัยครั้งนี้

2. จากผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า

2.1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ (ESCAPE Model) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักศึกษาคูหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ใน 6 ขั้นตอน ได้เสริมสร้าง ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ ในขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ผู้เรียนจะเริ่มการเรียนรู้จาก การเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงการ ผู้เรียน แบบฝึกหัดเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์โดยผู้สอนใช้กิจกรรมจากวิดีโอเพื่อแสดงตัวอย่างบท สนทนาให้ผู้เรียนทำความเข้าใจระหว่างรูปแบบภาษาที่ใช้ กับความหมายต่าง ๆ ในขั้นที่ 2 ขั้น วางแผนการจัดทำโครงการ ผู้เรียนทำความเข้าใจระหว่างรูปแบบภาษาที่ใช้ กับความหมายต่าง ๆ และฝึกทำแบบฝึกหัด รวมไปถึงฝึกใช้รูปแบบภาษาเพื่อให้เกิดความชำนาญ (Drill practice) โดย ผู้เรียนฝึกกิจกรรมเป็นคู่ เป็นกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันระดมสมองเพื่อ พยายามทำกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้สำเร็จ สอดคล้องกับ Woolfolk (2010) ที่กล่าวไว้ว่า การมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนนักเรียน สามารถช่วยเสริมสร้างความรู้ และเข้าใจเนื้อหาที่ได้ เรียนรู้เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากนี้ Bailey (2003) เห็นว่า การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำแบบกลุ่มจะช่วย ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น คิดวิธีการมาใช้ในการทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่ง ทำให้การเรียนรู้ด้านภาษาของผู้เรียนดีขึ้น ถัดมาในขั้นตอนที่ 3 ขึ้นเขียนเค้าโครงของโครงการ เป็น ขั้นตอนการพัฒนาความคล่องแคล่วโดยการทำกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ภาษา โดยผู้สอนมีการปรับเปลี่ยน บริบทที่แตกต่างจากตัวอย่างที่เคยให้ไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และใช้ภาษาอย่างมี ประสิทธิภาพสูงสุด ขั้นตอนที่ 4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาประยุกต์กับ ความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาสร้างเป็นชิ้นงาน โดยผู้เรียนฝึกใช้บทสนทนาที่ได้เรียนไปเพื่อให้เกิดความ ชำนาญ และสามารถสร้างบทสนทนาขึ้นมาใหม่ด้วยตนเองในชิ้นงานของตน โดยที่ผู้สอนคอยให้

คำปรึกษาเท่าที่จำเป็น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Haines (2002) ที่ว่า โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว และยังคงสอดคล้องกับ Fried-Booth (1988) ได้กล่าวว่า โครงการภาษาอังกฤษเป็นตัวเชื่อมระหว่างการเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษาที่ได้จากการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในชีวิตจริง ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถทางภาษาที่มีอยู่เพื่อทำโครงการให้สำเร็จ ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ดังนั้นจึงทำให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนสูงขึ้น ขั้นตอนที่ 5 ชื่นนำเสนอและแสดงโครงการ ผู้เรียนนำเสนอผลงานในรูปแบบที่กำหนด เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ วิดีโอ บทบาทสมมุติ โดยที่ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) หลังจากนั้นนักศึกษากลับไปแก้ไขโครงการตามคำแนะนำของผู้สอน ดังที่ Larmer and Ravits (2003 อ้างถึงใน Simpson, 2011) ชี้แนะว่า ในการประเมินผู้สอนควรให้ผลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบ และได้พัฒนาปรับปรุงชิ้นงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียน ได้รู้ถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนของตนเอง จะช่วยให้พวกเขาสามารถปรับปรุงงานในอนาคต (Li and Luca, 2012; Weaver, 2006) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hosseiny (2014) พบว่าผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับผลสะท้อนกลับเพื่อการแก้ไขชิ้นงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และขั้นตอนที่ 6 ชื่นประเมินผลโครงการ ผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดโดยรวม และนำเสนอข้อเสนอแนะที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำคำแนะนำและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการทำโครงการชิ้นต่อไป อย่างไรก็ตามการให้ข้อมูลย้อนกลับในห้องเรียนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการปรับปรุงการพูดหลายครั้ง ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสในการพัฒนาทักษะการพูดได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูเพิ่มขึ้นในทุกหน่วยการเรียนรู้

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนดังกล่าวมาจัดการเรียนการสอนโดยมีการประยุกต์ร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน กล่าวคือ ในขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) ในขั้นนี้ ผู้สอนจะทำการโพลบทเรียนเพื่อบอกถึงจุดประสงค์และคำถามนำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนหนึ่งสัปดาห์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (schoolology) พร้อมทั้งเพิ่มเติมความรู้จากวิดีโอในยูทูป (YouTube) เพื่อเป็นช่องทางในการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน และในขั้นที่ 6 ชื่นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E) ในขั้นนี้ ผู้เรียนและผู้สอนใช้สื่อสังคมออนไลน์ Schoolology เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ โดยผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้อีกในการทำโครงการชิ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ David and Dameria (2016) ผู้ซึ่งศึกษาเรื่อง การจัดการสอนแบบ

ห้องเรียนกลับทาง โดยใช้ Schoology ในโครงการฝึกอบรมหลักสูตร การพูดวิชาวาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย Bandar Lampung พบว่า ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นมากขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้น และ อมร วัฒนธีรางกูร (2560) ทำการศึกษา ผลการใช้เครือข่ายสังคมการเรียนรู้ Schoology (Schoology) บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน: กรณีศึกษา รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการปฏิบัติงานของนักศึกษาเทคนิคเกษตรกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .0001 และด้านความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้เครือข่ายสังคมการเรียนรู้ Schoology ร่วมกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยสรุป การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายสังคมการเรียนรู้ Schoology ช่วยกระตุ้นความสนใจและความพึงพอใจให้กับนักศึกษา จึงช่วยส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2 นักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการงานภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ขอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 จากผลดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้นตอน ตามวิธีการกระบวนการพูดการนำเสนอโครงการงาน อนึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความสนใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานตามความถนัดและมีโอกาสในการเลือกที่จะผลิตงานอะไร การที่ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่สูงขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้โดยการทำโครงการงานที่เริ่มตั้งแต่ การเลือกหัวเรื่องที่ผู้เรียนได้เลือกในสิ่งที่สนใจ การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาทักษะทางภาษา การวางแผน และการดำเนินกิจกรรมการทำโครงการรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นชิ้นงานด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และหน้าที่ของภาษา ไปพร้อม ๆ กับการทำโครงการงาน ในการผลิตชิ้นงานที่ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดเอง จะเป็นกลไกสำคัญให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับทีมงานวิจัยของ High Plains Regional Technology in Education Consortium (2001) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการงานว่า การให้ผู้เรียนได้สร้างโครงการงานด้วยตัวเอง กำหนดเป้าหมายเอง มีอิสระในการเลือกกิจกรรม จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ นิยมไทย (2553) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนด้วยโครงการงานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการเลือกในสิ่งที่

สนใจ ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีขั้นตอนการทำงานเป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ๆ สามารถบูรณาการการเรียนรู้แบบโครงการในรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มได้ โดยมีผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ การสอนโดยใช้โครงการจะช่วยในการฝึกกระบวนการ (process) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ (product) จะเป็นการสอนที่กระตุ้น ส่งเสริม และท้าทายให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งช่วยเพิ่มทักษะทางภาษา จากการศึกษาใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย (Stoller, 1997) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนมีพัฒนาการทางด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

หลังจากผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้นขณะนำเสนอ โครงการใน ห้องเรียนตามคำแนะนำจากผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) และผู้เรียนนำเสนอโครงการขึ้นเดิมอีกครั้ง โดยที่ผู้สอนได้ทำการสรุปความถี่ของการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนหลังจากการให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา ทำให้พบว่า ด้านที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องมากที่สุดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา คือ ด้านการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นด้านที่พบข้อผิดพลาดน้อยที่สุด แต่นักศึกษากลับเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้องได้มากที่สุด ดังที่ Jack (2006) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ว่า ควรจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ คิด และทำร่วมกัน ระหว่างผู้เรียน นอกจากนี้การสร้างสถานการณ์ให้โต้ตอบกัน ยังช่วยให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เสมือนจริงได้ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี (2555) ที่กล่าวไว้ว่า การมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษา เนื่องจาก การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่เหมือนในชีวิตประจำวัน ได้เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนได้มากที่สุด ได้แสดงออกทางด้านการพูดโต้ตอบให้เหมาะสมกับกาลเทศะในสถานการณ์ที่หลากหลาย อันส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี รองลงมาคือ ด้านการออกเสียง ซึ่งเป็นด้านที่ผู้เรียนสร้างข้อผิดพลาดมากที่สุด แต่หลังจากผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา กับผู้เรียน พบว่าได้ผลดีรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 ทั้งนี้การที่ผู้เรียนมีปัญหาด้านการออกเสียงมากที่สุด เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ เรียกว่าเป็นอิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ Tipaporn (2008) ที่พบว่า ปัญหาในการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนเกิดขึ้นกับเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีอยู่ในระบบเสียง ภาษาไทย ผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Natakorn (2001) ที่พบว่า นักศึกษาไทยออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีปัญหา โดยใช้เสียงภาษาไทย

แทน การรู้แค่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เพราะผู้เรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยที่ถูกต้องได้ ดังนั้นการที่ผู้สอนคอยช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงให้ถูกต้องก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (บาร์ง โดรัตน์, 2547)

อย่างไรก็ตาม มีข้อค้นพบที่น่าสนใจจากผลการวิจัยครั้งนี้ กล่าวคือ จากการใช้ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลในการแก้ไขปัญหาเรื่องการออกเสียง (Pronunciation) แต่ในทางกลับกัน การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast กลับใช้ไม่ได้ผลกับการแก้ไขความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ (Discourse management) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ใช้ได้ผลกับการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาในระดับคำ ไม่นับไวยากรณ์ (Carpenter et al., 2006) การออกเสียงเป็นการจดจำข้อผิดพลาดในระดับคำสั้น ๆ ไม่ซับซ้อนเหมือนกับความคิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องการออกเสียงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wadia, Mukhaiyar and Ratmanida (2018) ซึ่งพบว่า การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการออกเสียง จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำการแก้ไขของข้อผิดพลาดและไม่ทำข้อผิดพลาดเดิมซ้ำอีก ส่วนสาเหตุที่การให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาโดยวิธี Recast ใช้ไม่ได้ผลกับการแก้ไขความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ทั้งนี้อาจมีผลเนื่องมาจาก ผู้เรียนบางคนเห็นว่าการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน ที่ผู้สอนคอยแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียนนั้นเหมือนผู้เรียนกำลังถูกตัดสินว่าทำในสิ่งที่ผิด (Zacharias, 2007) ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาและส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาที่ถูกต้องได้ (Guenette, 2007) นอกจากนี้ Rassaei and Moineh (2012) ยังได้เสนอแนะว่า การแก้ไขความผิดพลาดด้านการจัดการภาษาระดับข้อความ ควรให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาแบบที่ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง มักจะสร้างประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าแบบที่ผู้สอนเป็นคนระบุข้อผิดพลาด และแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียนโดยตรง

หลังการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครบทุกหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนทั้งสองช่วงเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ และทำการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารอีกครั้งเพื่อทดสอบความคงทนในการจดจำข้อผิดพลาดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจา ผู้สอนได้ทำการสรุปความถี่ของการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องของผู้เรียนเมื่อทั้งสองสัปดาห์ผ่านไป 14 วัน ปรากฏว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ด้านที่ผู้เรียนมีความความคงทนในการจดจำข้อผิดพลาดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจาได้ดีที่สุดคือ ด้านการออกเสียง เมื่อพิจารณาถึงประเภทของความถี่ในการสะท้อนกลับด้วยวาจาที่ผู้สอนได้ให้ผลการสะท้อนกลับในการแก้ไขความผิดพลาดด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้วยวาจาบ่อยที่สุดในห้องเรียน คือวิธี Recast และวิธี Explicit

correction เนื่องด้วยการสะท้อนกลับด้วยวิธี Recast และ Explicit correction ใช้เวลาไม่นานในการแก้ไขข้อผิดพลาด และให้ผลลัพธ์ที่ดี เนื่องจากความผิดพลาดในด้านการออกเสียงคำศัพท์ของผู้เรียนลดลง ทั้งนี้ ธีรวัฒน์ ตันทนิส (2555) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การที่ผู้เรียนลอกเลียนแบบการออกเสียงที่ถูกต้องของครูหรือเจ้าของภาษา โดยการออกเสียงตามหรือออกเสียงดัง ๆ ตามครูหรือเจ้าของภาษา จะนำไปสู่ความสำเร็จในการออกเสียงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสอดคล้องกับ Tedick และ Gortari (1998) ที่กล่าวว่า วิธีการที่ผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน โดยใช้วิธี Recast ในเรื่องของการออกเสียง เป็นวิธีการสอนการออกเสียง (Pronunciation) ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Lyster (2002) ที่ชี้ให้เห็นว่า ผลการสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Recasts มีบทบาทสนับสนุนผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ เนื่องจากความรู้ที่ต้องการอยู่นอกเหนือความสามารถในปัจจุบันของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ด้านที่ผู้เรียนมีความความคงทนในการจดจำข้อผิดพลาดหลังได้รับผลสะท้อนกลับด้วยวาจาได้น้อยที่สุด คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ เนื่องจากผู้เรียนยังคงเกิดข้อผิดพลาด และมีความผิดพลาดเพิ่มขึ้นจากเดิม ถึงแม้ว่าผู้สอนจะให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจาด้วยวิธี Explicit correction และวิธี Metalinguistic clues เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลดีในการพัฒนาความสามารถในครั้งต่อ ๆ ไป (Sheen, 2007) แต่ผลปรากฏว่า ผู้เรียนยังคงเกิดข้อผิดพลาด ทั้งนี้การไม่เกิดความคงทนในการจดจำ เนื่องมาจาก วิธี Explicit correction ที่ผู้สอนได้ทำการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน ผู้เรียนจะแก้ไขข้อผิดพลาดแค่ในห้องเรียน แต่ไม่จดจำ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความรู้และความสามารถทางด้านภาษาที่จำกัด จะเป็นอุปสรรคในการจดจำ และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Bygate, 1991) ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget, 1972, อ้างอิงในทิสนา แคมณี, 2552) ที่กล่าวว่า พัฒนาการจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและซึมซับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สัมพันธ์กันจะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น และไม่สามารถกลายเป็นความจำระยะยาวได้ อย่างไรก็ตาม Richard and Rodgers (2001) ชี้แนะว่าการที่ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ได้น้อยที่สุด เป็นเพราะการเรียนรู้ในเรื่องไวยากรณ์ต้องอาศัยความเข้าใจค่อนข้างมาก และต้องใช้เวลาในการฝึกฝนนานพอสมควร

2.3 หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ขอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมทักษะทางภาษาที่

หลากหลาย ซึ่งจะเน้นในเรื่องที่นักศึกษาสนใจ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เกิดความกระตือรือร้นเพื่อช่วยเหลือกลุ่ม ขณะเดียวกัน นักศึกษาได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ตั้งเคราะห์ จึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์มีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงของ Thorndike (1965) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ต้องมีความพึงพอใจที่จะเรียน อยากเรียน ดังนั้นความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษย่อมมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำมูล งอกบั้งคล้า (2550) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และทัศนคติจากการใช้วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรมโครงงาน จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริทิพย์ เคนดวง (2554) พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบโครงงาน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์นี้ เป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ในการสอนในสถาบันระดับอุดมศึกษาได้

2. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ในด้าน โครงงานส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่มมากที่สุด สำหรับผู้สอนที่นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ไปใช้ ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการจัดกลุ่มนักศึกษา โดยจัดนักศึกษาให้มีความสามารถคล้ายกัน คือ มีเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษและทำงานร่วมกันตามความสามารถของตน และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีการประเมินโครงงานโดยผู้สอนและชาวต่างชาติเท่านั้น จึงควรเพิ่มการประเมิน โดยให้ผู้เรียนช่วยกันคิดเกณฑ์การประเมินตนเองหรือกลุ่มของตน เพื่อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนรู้ว่าจะเรียนรู้และจัดการข้อมูลที่หามาได้รวมทั้งนำเสนอให้น่าสนใจตามเกณฑ์การ ประเมินอย่างไร
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เข้าไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์กับกลุ่มนักศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ
4. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานในการพัฒนาทักษะอื่น เช่น ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- Bartz W.H. (1979). Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice. Virginia: The Centre for Applied Linguistic.
- Bellanca J. & Brandt R. (Eds.). 21st Century Skills: Rethinking How Students Learn. Bloomington, In: Solution Tree Press.
- Bender W. N. (2012). Project-Based Learning: Differentiating Instruction for the 21st Century. California: CORWIN A SAGE Company.
- Brown A. (2003). Interviewer Variation and the Co-construction of Speaking Proficiency. *Language Testing*, 20(1), 1-25.
- Brown R.S. & Nation P. (1997). Teaching speaking: suggestions for the classroom. [online]. Retrieved from <http://www.jalt-publications.org/tlt/files/97/jan/speaking.html>. (10 October 2019).
- Byrne D. (1986). Teaching oral English. London: Longman.
- Byrne D. (1999). Insight. London: Longman.
- Cazden C.B. (1988). Classroom Discourse: The language of Teaching and Learning. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Clark J.L.D. (1972). Foreign Language Testing: Theory and Practice. Philadelphia, Centre of Curriculum Development.
- Cook V. (1991). Second Language Learning and Language Teaching. London: Edward Arnold.
- Dickinson L. (1993). Talking Shop: Aspects of Autonomous Learning. An Interview with Leslie Dickinson. *ELT Journal*, 47(4), 330-336.
- Duhe S.C. (2007). New media and public relations. Michigan: The University of Michigan.
- Eyring , J. L. (2002). Teacher Experiences and Student Responses in ESL Project Work Instruction: A case Study. (Ph. D. Los Angeles, University of California).
- Finocchiaro M. & Brumfit C. (1983). The functional-notional approach: From theory to practice. New York: Oxford University Press.

- Finocchiaro, M. S., S. . (1993). *Foreign Language Testing: a Practical Approach*. New York: Regents publishing company.
- Foundation., G. L. E. (2001). Project-based learning research. [online]. Retrieved from www.edutopia.org (23 November 2019).
- Fried-Booth. (2002). *Project work*: Oxford University Press.
- Gibbons, P. (2002). *Scaffolding Language, Scaffolding Learning*. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Gunter, M. A., Ester T.H. & Mintz S.L. . (2010). *Instruction: A Models Approach 5th ed.*, Boston, Ma: Peason Education, Inc.
- Haines, S. (1989). *Project for the EFL classroom : Resource material for teachers*. UK: Nelson.
- Hammer, J. (2003). *The Practice of English Language Teaching*. 6th edition. New York: Longman.
- Harris D.P. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Harun, Y. (2006). *Project-Based Learning handbook "Educating the Millennial Learner"*. Kuala Lumpur: Educational Technology Division Ministry of Education.
- Healey, D. (1993). *Learner Choices in Self-directed Second-language Learning*. (Ph.D. dissertation, University of Oregon: Ann Arbor MI).
- Holec, H. (1981). *Autonomy and Foreign Language Learning*. Oxford: Pergamon. .
- Hubbard, P. (1983). *A Training Course for TEFL*. Oxford: Oxford University Press.
- Jayasree D. & Laxmi B. (2013). *Concept of Project Work and its Need*. [online]. Retrieved from http://www.dcmodeischool.org/pdf/sst_project_work.pdf (3 November 2019).
- Kathleen S. & Abrams. (1988). *Communication at Work*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Kauchak., E. (1997). *Educational Psychology: Windows on Classroom*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Kay, K. (2010). *21st Century Skills: Why the Matter, What They are, and How We Get There*. In
- Kerdpol, S. (2016). *An Application of Project-Based Learning on the Development of Young Local Tour Guides on Tai Phuan's Culture and Tourist Attractions in*

- Sisatchanalai District, Sukhothai Province. English Language Teaching, (9), , 133-141. .
- Khemmani, T. (2008). Various choice teaching styles (5th ed.). Bangkok: Active Printing. [in Thai].
- Krashen, S. D. T., T.D. . (1983). The natural approach: Language acquisition in the classroom. Oxford: Pergamum Press.
- Larsen - Freeman, D. (2002). Techniques and Principles in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- Legutke, M. a. H. T. (1989). Process and Experience in the Language Classroom. New York: Longman Inc.
- Lemlech, J. K. (1994). Curriculum and instruction methods for the elementary school. New York: Collier Macmillan.
- Littlewood, W. T. (1991). Techniques and Principles in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.
- Lowenthal, J. N. (2006). Project-Based Learning and New Venture Creation. The NCIA 10th Annual Meeting, March 23-25. Northeastern State University. [online]. Retrieved from <http://www.ncia.org> (17 October 2019).
- Mariko & Keiichi E. (2006). The Limited Effect of PBL on Learners: A Case study of English Magazine Projects. Asian EFL Journal. [online]. Retrieved from <http://www.asian-efl-ournal.com> (23 November 2019).
- Noughton, J. (2007). Microsoft makes face book a club you don't want to join. [online]. Retrieved from <http://www.guardian.co.uk/business/>. (15 December 2019).
- Nunan, D. (1991). Understanding Language Classroom. New Jersey: Prentice Hall.
- Papandreou and Andreas P. (1994). An Application of the Project Work in the English Classroom. English Teaching Forum, 32(3), 41-42.
- Popescu, E. (2016). Effects of Social Media on the Environmental Protection Behavior of the Public (Case Study: Protecting Zayandeh-Rood River Environment). IEEE, 10(2).
- Prapphal, K. (2001). English proficiency of Thai learners and directions of English teaching in Thailand. Journal of English Studies, 1(1), 6-12.

- Ravitz J Hixson N English M & Meagandoller J. (2012). Using project-based learning to teach 21st century skills: Findings from a statewide initiative. Paper presented at Annual Meetings of the American Educational Research Association. Vancouver, BC.
- Ribe, R. a. V., N. . (1993). Project Work Step by Step. Oxford: Heinemann.
- Richards Jack C. (2006). Communicative Language Teaching Today. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rixon, S. (1986). Developing Listening Skill. London: Macmillan Publisher Ltd.
- Rost, M. (1990). Listening in Language Learning. London: Longman. .
- Sarkis, R. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. American Journal of Education Sciences, 2(4), 19-23.
- Scott, R. (1981). Speaking in Communication in the Classroom: Applications and Methods for a Communicative Approach. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London: Longman Group.
- Solomon, G. (2003). Project-Based Learning: A Primer. Technology & Learning, 23, 10-20.
- T., L. W. (2007). Communicative and task-based language teaching in East Asian Classrooms. Oxford: Oxford University Press.
- Tasmania., U. o. (2003). On-line learning and authentic teaching skills in primary education. [Online]. Retrieved from <http://www.educ.utas.edu.au/users/ilwebb/Research/scaffolding.htm>. (21 October 2019).
- Thomas, J. W. (1998). Project-based learning: Overview. Novato, CA: Buck Institute for Education.
- Thomas, J. W. (2000). A Review of Research on Project- Based Learning. California: The Autodesk Foundation. [online]. Retrieved from <http://www.bobpearlman.org> (13 October 2019). .
- Thronbury, S. (2005). How to teach speaking. England: Pearson Education.
- Tribolet, C. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. American Journal of Education Sciences, 2(3), 36-40.
- Ur, P. (1981). Discussion that Work; Task-centered Fluency Practice. New York: Cambridge University Press.

- Valette, R. M. D., R.S. . (1977). *Modern Language Performance Objective and Individualization*. New York: Harcourt Bare Jovanovich Inc.
- Vivitkunkasem, K. (2014). *Include articles on technology and communication education: Innovation blended learning*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai].
- Vygotsky, L. (1978). *Mind in society: the developmental of higher psychological process*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Wang Cheng-Jun. (2006). *Designing Communicative Tasks for College English Courses*. Chongqing Normal University & Yangtze Normal University, China.
- Widdowson, H. G. (1983). *Teacher language as communication*: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.
- Yangang, F. (1993). *Listening problems and Solution*, *ELT Journal*. 31(1). [online]. Retrieved from <http://lib.atmajaya.ac.id/Uploads/Fulltext/104580/artikel/Listening%20Problems%20Solutions.pdf>. (1 October 2019).
- กตিকা สายเสนีย์. (2554). *Social Network คืออะไร*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://keng.com/2008/08/09/what-is-social-networking/> (18 พฤศจิกายน 2562).
- กรรณา โพธิ์เต็ง. (2558). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารและความสามารถในการทำโครงการ โดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร)*.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *เอกสารชุดเทคนิคการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด “โครงการ” กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ*.
- กาญจนา จันทะดวง. (2549). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร*.
- กฤษณีย์ ไททยะวณิช. (2550). *หลักการพูด*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้า.
- กศยา แสงเดช. (2545). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.
- ขจิต ฝอยทอง. (2552). *โครงการภาษาอังกฤษ (Project work in English): อีก 1 ทางเลือกของการจัดการ เรียน การสอนภาษาอังกฤษ*. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://gotoknow.org/blog/yahoo/16301/> (18 พฤศจิกายน 2562).
- ชนิษฐา นาคน้อย. (2550). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร*.

- (ปริญญาณิพนธ์ ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- คำมูล งอกบั้งคล้า. (2550). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมโครงงาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- จิตติพร ไชยรินคำ. (2549). การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถ ในการฟังพูด ภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา. (ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ชมรมปฏิรูปการศึกษาไทย. (2558). การปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ดุขฎิ โยเหลา และ คณະ. (2557). การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้าง เสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย. กรุงเทพฯ: หจก. ทิพย์วิสุทธิ์.
- หัตถนันท์ พุ่มนุช. (2554). การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากร ทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ทิตนา แชนฉนิ. (2555). บัณฑิตศึกษาในศตวรรษที่ 21: การปรับหลักสูตรและการสอน. เอกสารอัดสำเนา. .
- ธัญญลักษณ์ วีระสมบัติ. (2555). การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับการเป็น ประชาคมอาเซียน. เอกสารประกอบการบรรยายที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- ธวัชร ดันตระกูล. (2557). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการ สนทนา ภาษาอังกฤษ. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. .
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. วารสารมนุษยศาสตร์, 18(1), 85-97.
- น้ามนต์ เรืองฤทธิ์. (2553). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมโครงงานออนไลน์ สำหรับโครงการ การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อ แลกเปลี่ยนผู้เรียนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและ ทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนไทยและผู้เรียนเกาหลีใต้. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศิลปากร). .
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียน การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน. วารสารวิจัย มสค, 8(2), 189-204.
- ปรียา บุญญสิริ. (2553). กลวิธีการจัดการเรียนรู้โดยการทำโครงงานระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพ วิชาการ. .

- พัชรีย์ ภูสีอ่อน. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดด้วยการสอนแบบโครงงานของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 22(special: September), 428-436.
- พิมพ์ใจ ศิริวัฒน์. (2547). ลักษณะของครูสอนภาษาที่ดีที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง).
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และคณะ. (2553). การสอนคิดด้วยโครงงาน : การเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ นันตะสุคนธ์ และ วัลลภา อยู่ทอง. (2557). การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน. หน่วยศึกษานิเทศก์: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน. (2553). กลยุทธ์การสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไฮนส์ ไชมอน (Haines Simon). (2002). โครงงานภาษาอังกฤษ. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปริตรและศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ภคพล หัสสา. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่5 ที่เรียนโดย กลวิธีการชดเชยการสื่อสาร. (ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้พูดภาษาอื่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- ภาวิช ทองโรจน์. (2557). ภาษาอังกฤษไทยรั้งท้ายที่55 จากการประเมิน 60 ประเทศทั่วโลก. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.manager.co.th/Ool/ViewNews.aspx?NewsID=9570000010388> (22 พฤศจิกายน 2561).
- ระวี แก้วสุกใส และชัยรัตน์ จุสาลอ. (2556). เครือข่ายสังคมออนไลน์: กรณี เฟสบุ๊ก (Facebook) กับการพัฒนาผู้เรียน. Princess of Naradhiwas University Journal, 5(4), 195 – 205.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2552). การสอนแบบโครงงานและการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐาน: งานที่ครูประถม ทำได้. กรุงเทพฯ: สาสะแอนด์ซัน พรินติ้ง.
- วราภรณ์ ตระกูลสุชาติ. (2551). แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม ไอ ที พรินติ้ง. .
- วัฒนา มัคคสมัน. (2551). การสอนแบบโครงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนนวัตกรรมการเรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Back ward Design. ภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. .

- สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ. กรุงเทพฯ: กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรม การเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการ ประเมินคุณภาพภายนอก. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). วิพากษ์อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: หจก. อาร์ตโปรเกรส จำกัด.
- สิทธิพล อาจอินทร์ และธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2554). การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในรายวิชาการ พัฒนาหลักสูตร สำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี Project Based Learning in Curriculum Development Course for Five-Year Bachelor's Degree Students. วารสารวิจัย มข, 1(1), 1-16. .
- สุกัญญา ด้วงอินทร์. (2015). Project Based Learning: หัวข้อแหล่งทรัพยากร สื่อต่างๆ แหล่งข้อมูลและการ ประเมิน.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเลย เขต 2: โรงเรียนเซไลวิทยาคม.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุ ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนสื่อสารทักษะฟังภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศา เตียว และคณะ. (2547). โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระดับอุดมศึกษาใน ภาคใต้. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและ ทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. (ปริญญาานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ).
- อนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า. (2552). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. (ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรดุขฎิบัณชิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร).

อารีรักษ์ มีแจ่ง ดุขฎิ รุ่งรัตนกุล นันทวัน ชุมตันติ และ อภิชัย รุ่งเรือง. (2554). การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 13(2).

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรา พุ่มพชาติ
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาชีพครู
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ ชรรณโวหาร
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาชีพครู
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกศสุดา เศรษฐ์คำภู
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วัชรสุนทร
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ภาคผนวก ข ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามความ
 คิดเห็น
 ของผู้เชี่ยวชาญที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
 เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
ตอนที่ 1 ความคิดเห็นในด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู							
1. ด้านความถูกต้องของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2. ด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ชั้น							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Application of the project: A)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2.6 ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามความ
 คิดเห็น
 ของผู้เชี่ยวชาญที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
 เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
3. ด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3.3 ขั้นผลิตภาษา (Production Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการ เรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์							
1. ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อ การสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วยรูปแบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ภาษาอังกฤษ	1	0	1	1	1	0.8	ผ่าน
2. ด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Application of the project: A)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามความ
 คิดเห็น
 ของผู้เชี่ยวชาญที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
 เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
2.6 ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)	1	0	1	1	1	0.8	ผ่าน
3. ด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage)	1	1	1	1	1	1	ผ่าน
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage)	1	1	1	1	1	1	ผ่าน
3.3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage)	1	1	1	1	1	1	ผ่าน
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการ จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์							
1. ด้านความเป็นไปได้ของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อ การสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	0.6	ผ่าน
2. ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงการ (Starting plan for the project: S)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามความ
 คิดเห็น
 ของผู้เชี่ยวชาญที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
 เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Application of the project: A)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P)	1	0	1	1	1	0.8	ผ่าน
2.6 ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3. ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษ 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3.3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นในด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์							
1. ด้านความเป็นประโยชน์ของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามความ
 คิดเห็น
 ของผู้เชี่ยวชาญที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
 เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
2. ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้น:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Application of the project: A)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
2.6 ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3. ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage)	1	1	1	1	1	1.0	ผ่าน
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน
3.3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage)	1	1	0	1	1	0.8	ผ่าน

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	S.D
	1	2	3	4	5		
ตอนที่ 1 ความคิดเห็นในด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู							
1. ด้านความถูกต้องของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ	5	5	4	5	5	4.80	0.45
2. ด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	5	5	4	5	5	4.80	0.45
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงการ (Starting the project: S)	5	5	4	4	5	4.60	0.55
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C)	5	4	4	5	5	4.60	0.55
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Application of the project: A)	5	4	4	5	4	4.40	0.55
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P)	5	5	4	5	5	4.80	0.45
2.6 ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)	5	4	4	5	4	4.40	0.55

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	S.D
	1	2	3	4	5		
3. ด้านความถูกต้องของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation Stage)	5	5	4	4	5	4.60	0.55
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice Stage)	5	4	5	4	5	4.60	0.55
3.3 ขั้นผลิตภาษา (Production Stage)	5	4	4	5	5	4.60	0.55
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์							
1. ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อ การสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานภาษาอังกฤษ	5	4	4	4	4	4.20	0.45
2. ด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	5	4	4	4	5	4.40	0.55
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S)	5	4	4	5	4	4.40	0.55
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)	5	3	4	5	4	4.20	0.84
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Application of the project: A)	5	5	3	5	4	4.40	0.89

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ นักศึกษาคู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	S.D
	1	2	3	4	5		
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)	5	5	3	5	4	4.40	0.89
2.6 ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)	5	5	3	4	4	4.20	0.84
3. ด้านความเหมาะสมของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage)	5	4	4	5	5	4.60	0.55
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage)	5	4	4	5	5	4.60	0.55
3.3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage)	5	4	4	5	5	4.60	0.55
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการ จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์							
1. ด้านความเป็นไปได้ของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อ การสื่อสาร ของนักศึกษาคู ด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานภาษาอังกฤษ	5	5	4	4	4	4.40	0.55
2. ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้น:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	5	4	5	5	5	4.80	0.45

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ นักศึกษาคู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	S.D
	1	2	3	4	5		
2.2 ^{ขั้น} วางแผนการจัดทำโครงการ (Starting plan for the project: S)	5	4	5	5	4	4.60	0.55
2.3 ^{ขั้น} เขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C)	5	3	3	4	4	3.80	0.84
2.4 ^{ขั้น} ลงมือปฏิบัติโครงการ (Application of the project: A)	5	4	3	4	4	4.00	0.71
2.5 ^{ขั้น} นำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P)	5	4	5	4	4	4.40	0.55
2.6 ^{ขั้น} ประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)	5	4	5	5	5	4.80	0.45
3. ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษ 3 ^{ขั้น}ตอน							
3.1 ^{ขั้น} นำเสนอ (The Presentation Stage)	5	4	5	5	5	4.80	0.45
3.2 ^{ขั้น} ฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage)	5	4	5	4	5	4.60	0.55
3.3 ^{ขั้น} ผลิตภาษา (The Production Stage)	5	4	5	5	5	4.80	0.45

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	S.D
	1	2	3	4	5		
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นในด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์							
1. ด้านความเป็นประโยชน์ของวัตถุประสงค์ของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ							
1.1 เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ	5	3	3	3	4	3.6	0.89
2. ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน:							
2.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)	5	4	4	4	5	4.40	0.55
2.2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S)	5	5	4	5	5	4.80	0.45
2.3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)	5	4	5	4	5	4.60	0.55
2.4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Application of the project: A)	5	4	5	4	5	4.60	0.55
2.5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)	5	4	5	4	5	4.60	0.55
2.6 ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)	5	4	4	5	5	4.60	0.55

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	S.D
	1	2	3	4	5		
3. ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและองค์ประกอบของ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน							
3.1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage)	5	4	4	4	5	4.40	0.55
3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage)	5	3	3	4	5	4.00	1.00
3.3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage)	5	3	3	4	5	4.00	1.00
เฉลี่ยรวม						4.47	0.63

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อคู่มือของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				$\bar{X}$	S.D
	1	2	3	4		
1.สาระสำคัญในคู่มือ						
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	5	5	5	5	5.00	0.00
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน	5	5	4	5	4.75	0.50
1.3 แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน	5	5	4	5	4.75	0.50
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	5	5	5	5	5.00	0.00
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	4	5	5	5	4.75	0.50
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	5	5	5	4	4.75	0.50
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้ที่ต้องนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้เข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน ทราบถึงสิ่งที่ต้องศึกษา จัดเตรียมและใช้รูปแบบการสอนนี้ในการดำเนินการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	4	5	4	4	4.25	0.50
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอ สำหรับการนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียน	5	5	5	4	4.75	0.50
รวมเฉลี่ย					4.75	0.44

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				— X	S.D
	1	2	3	4		
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการสอน						
1.1 การกำหนดองค์ประกอบของแผนการสอนครบถ้วนและครอบคลุมในการสอน	5	5	4	5	4	4.60
1.2 การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการสอนมีความเหมาะสม ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	3	5	4	4.40
1.3 องค์ประกอบของแผนการสอนมีความสอดคล้องกัน	5	5	4	5	4	4.60
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอน	5	5	4	5	4	4.60
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนสามารถแสดงสิ่งที่มุ่งหวังในเกิดกับผู้เรียน	5	5	4	5	4	4.60
3. เนื้อหา						
3.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	4	5	5	4.80
3.2 เนื้อหาสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	5	5	4	5	5	4.80
4. สื่อการสอน						
4.1 มีการกำหนดรายการสื่อการสอนที่ชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80
4.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				— X	S.D
	1	2	3	4		
4.3 สื่อการสอนมีความเหมาะสมและสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60
5. กิจกรรมการเรียนการสอน						
5.1 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.80
5.2 การกำหนดการดำเนินกิจกรรมการสอนแต่ละขั้นมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้	5	5	4	5	5	4.80
5.3 การดำเนินกิจกรรมยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	5	5	5	5	5	5.00
5.4 การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน	5	5	4	4	4	4.40
5.5 การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาได้	5	5	4	4	4	4.40
5.6 การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนำไปสู่การปฏิบัติงานจริงได้	5	5	4	5	5	4.80

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				— X	S.D
	1	2	3	4		
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 การวัดและประเมินผลมีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอน	5	5	4	5	5	4.80
6.2 ใช้ผู้ประเมินผลจากหลายทาง เช่น ผู้สอนและผู้ประกอบการตรง	5	5	4	4	4	4.40
7. เวลาที่ใช้						
7.1 เวลาที่กำหนดในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนในแผนการสอนมีความ เหมาะสม	4	4	3	4	4	3.80
รวม					4.62	0.53

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินโครงการ

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
1. เนื้อหาของโครงการ							
1. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
3. ข้อมูลตรงตามหัวข้อเรื่อง	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
4. มีความคิดสร้างสรรค์	0	1	1	1	1	0.80	ผ่าน
2. การนำเสนอโครงการ							
5. ความมั่นใจในการนำเสนอ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
6. ความน่าสนใจของเทคนิคการนำเสนอ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
7. ความละเอียดลออ	0	1	1	1	1	0.80	ผ่าน
8. ความสมบูรณ์ของงาน	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
9. รูปแบบโครงการ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
10. การใช้เวลาที่เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
1. นักศึกษาได้เรียนรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
2. นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
3. นักศึกษาได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสนใจ	0	1	1	1	1	0.80	ผ่าน
4. กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่ม	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
5. กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
6. กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการวางแผนและการทำงานอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
7. นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
2. ด้านเนื้อหา							
8. เนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
9. การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
10. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
11. ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่เรียน	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา (ต่อ)

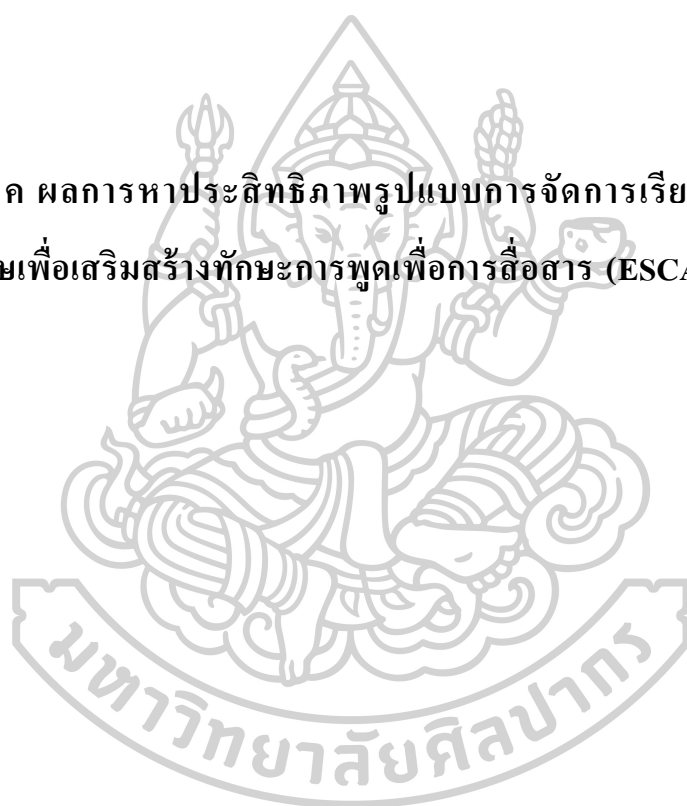
รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
3. ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้							
12. มีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
13. นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
14. นักศึกษามีความสุขและสนุกสนานในการร่วมมือกันทำงาน	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
4. ด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้							
18. นักศึกษาได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองเมื่อได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
19. กิจกรรมโครงการช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตัวเอง	1	1	1	1	0	0.80	ผ่าน
20. กิจกรรมโครงการทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและภูมิใจในผลงานที่ทำ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
21. กิจกรรมโครงการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี ทำให้นักศึกษากลับแสดงออก	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน
22. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน

การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					— X	แปล ผล
	1	2	3	4	5		
23. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	1.00	ผ่าน

ภาคผนวก ค ผลการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน
ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับ
นักศึกษาครู

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
 โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

คนที่	หน่วยที่		คะแนน รวม	ร้อยละ
	1	2		
1	13.5	14.0	27.50	68.75
2	14.0	15.0	29.00	72.50
3	15.0	15.0	30.00	75.00
4	14.0	14.0	28.00	70.00
5	13.5	13.5	27.00	67.50
6	12.5	14.5	27.00	67.50
7	13.5	14.0	27.50	68.75
8	12.5	14.5	27.00	67.50
9	14.5	14.0	28.50	71.25
10	15.0	15.0	30.00	75.00
11	13.5	14.5	28.00	70.00
12	15.0	15.0	30.00	75.00
13	13.5	13.5	27.00	67.50
14	12.5	12.5	25.00	62.50
15	14.5	14.5	29.00	72.50
16	14.5	15.0	29.50	73.75
17	13.5	14.5	28.00	70.00
18	13.5	14.5	28.00	70.00
19	13.5	14.5	28.00	70.00
20	15.0	15.0	30.00	75.00
21	15.0	15.0	30.00	75.00

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ ของนักศึกษากลุ่มทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
 โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

คนที่	หน่วยที่		คะแนน รวม	ร้อยละ
	1	2		
22	13.5	14.0	27.50	68.75
23	14.0	15.0	29.00	72.50
24	15.0	15.0	30.00	75.00
25	14.0	14.0	28.00	70.00
รวม	348.0	359.5	707.5	
$\bar{X}$	13.92	14.38	28.30	
S.D.	0.79	0.63	0.74	
ร้อยละ	69.6	71.9	70.75	

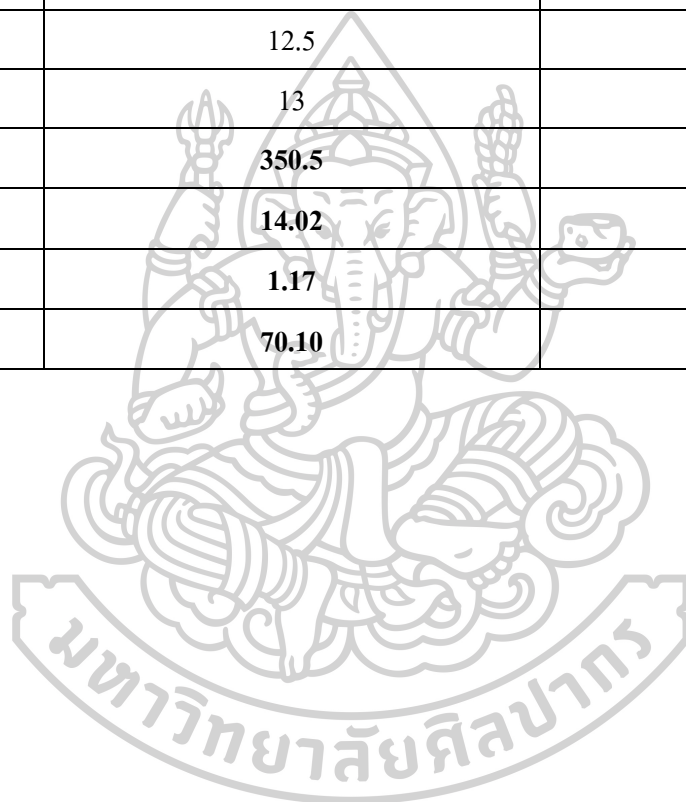

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
 หลังการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน
 ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE
 Model)

คนที่	คะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร หลังการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ
1	14.5	72.50
2	15	75.00
3	15.5	77.50
4	14.5	72.50
5	12.5	62.50
6	13.5	67.50
7	14.5	72.50
8	14	70.00
9	14	70.00
10	15.5	77.50
11	13	65.00
12	15.5	77.50
13	12.5	62.50
14	11.5	57.50
15	13.5	67.50
16	15.5	77.50
17	13.5	67.50
18	13.5	67.50
19	13.5	67.50
20	15.5	77.50
21	15.5	77.50
22	15	75.00

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
 หลังการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน
 ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE
 Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

คนที่	คะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร หลังการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ
23	13.5	67.50
24	12.5	62.50
25	13	65.00
รวม	350.5	
$\bar{X}$	14.02	
S.D.	1.17	
ร้อยละ	70.10	

ภาคผนวก ง ผลการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
ระหว่างการจัดการเรียนรู้ ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้
โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
(ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

คนที่	หน่วยที่			คะแนน รวม	ร้อยละ
	3	4	5		
1	15	15	16	46	76.67
2	12.5	14	15	41.5	69.17
3	13.5	14.5	15.5	43.5	72.50
4	14	14	14	42	70.00
5	13	14.5	14.5	42	70.00
6	14.5	15	15	44.5	74.17
7	15	16	16	47	78.33
8	14.5	14.5	15	44	73.33
9	13.5	13.5	15.5	42.5	70.83
10	13.5	14	15	42.5	70.83
11	13.5	14.5	15	43	71.67
12	13	15	15	43	71.67
13	12.5	12.5	12.5	37.5	62.50
14	12	13	14.5	39.5	65.83
15	12.5	13.5	14.5	40.5	67.50
16	16	17	17	50	83.33
17	14	14.5	14.5	43	71.67
18	14.5	15	15.5	45	75.00

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
ระหว่างการจัดการเรียนรู้ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้
โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
(ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

คนที่	หน่วยที่			คะแนน รวม	ร้อยละ
	3	4	5		
19	16	17	17	50	75.00
รวม	263	277	287	827	
$\bar{X}$	13.84	14.58	15.11	43.53	
S.D.	1.16	1.17	1.02	1.22	
ร้อยละ	69.2	72.9	75.55	72.55	

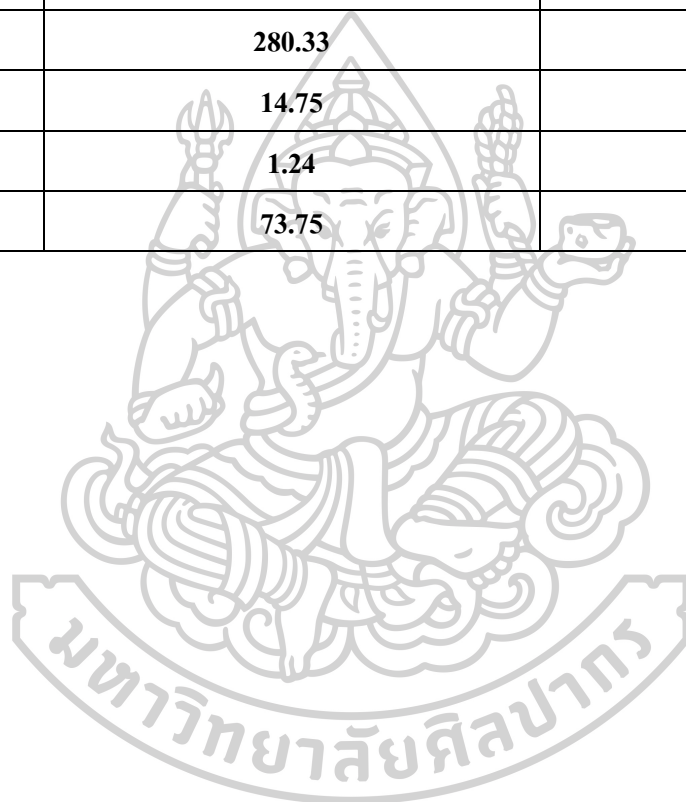

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
 หลังการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้
 โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู

คนที่	คะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร หลังการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ
1	16.67	83.33
2	15.33	76.67
3	15.67	78.33
4	15.67	78.33
5	13.67	68.33
6	14.33	71.67
7	15.33	76.67
8	14.33	71.67
9	14.67	73.33
10	15.67	78.33
11	13.67	68.33
12	16.00	80.00
13	13.33	66.67
14	13.67	68.33
15	14.00	70.00
16	16.00	80.00
17	14.00	70.00
18	14.00	70.00

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร
 หลังการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้
 โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

คนที่	คะแนนประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร หลังการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ
19	14.33	71.67
รวม	280.33	
$\bar{X}$	14.75	
S.D.	1.24	
ร้อยละ	73.75	

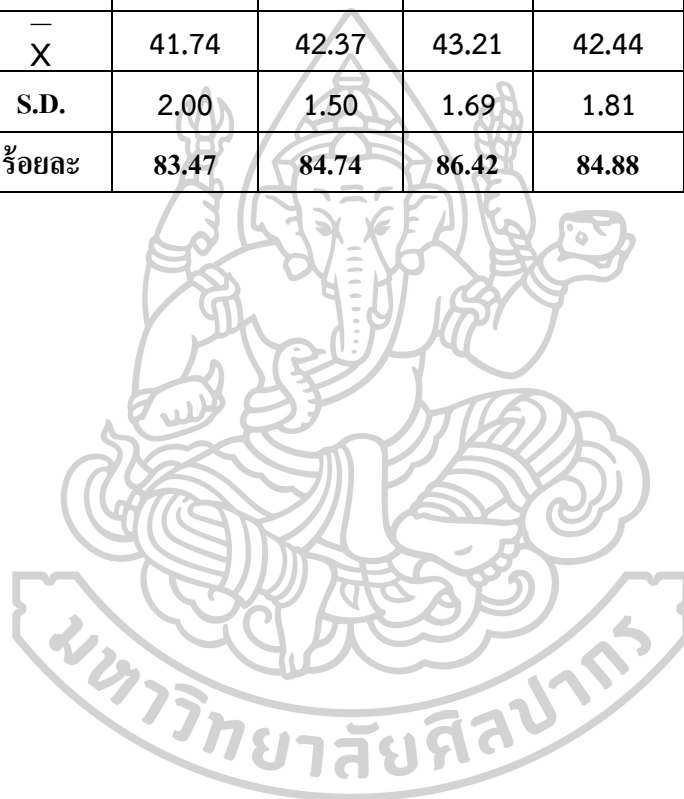

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนประเมินทักษะการปฏิบัติโครงการ
ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาคู

คนที่	หน่วยที่			คะแนน รวม	ร้อยละ
	3	4	5		
1	42	44	46	132	88.00
2	42	44	46	132	88.00
3	42	44	46	132	88.00
4	43	42	42	127	84.67
5	43	42	42	127	84.67
6	43	42	42	127	84.67
7	39	43	44	126	84.00
8	39	43	44	126	84.00
9	39	43	44	126	84.00
10	42	44	44	130	86.67
11	42	44	44	130	86.67
12	42	44	44	130	86.67
13	45	42	43	130	86.67
14	45	42	43	130	86.67
15	45	42	43	130	86.67
16	40	40	41	121	80.67
17	40	40	41	121	80.67
18	40	40	41	121	80.67

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและร้อยละของคะแนนประเมินโครงการภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (ESCAPE Model) สำหรับนักศึกษาครู (ต่อ)

คนที่	หน่วยที่			คะแนน รวม	ร้อยละ
	3	4	5		
19	40	40	41	121	80.67
รวม	793	805	821	2419	
$\bar{X}$	41.74	42.37	43.21	42.44	
S.D.	2.00	1.50	1.69	1.81	
ร้อยละ	83.47	84.74	86.42	84.88	

ภาคผนวก จ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อ
สังคมออนไลน์ (ESCAPE Model) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับ
นักศึกษาครู

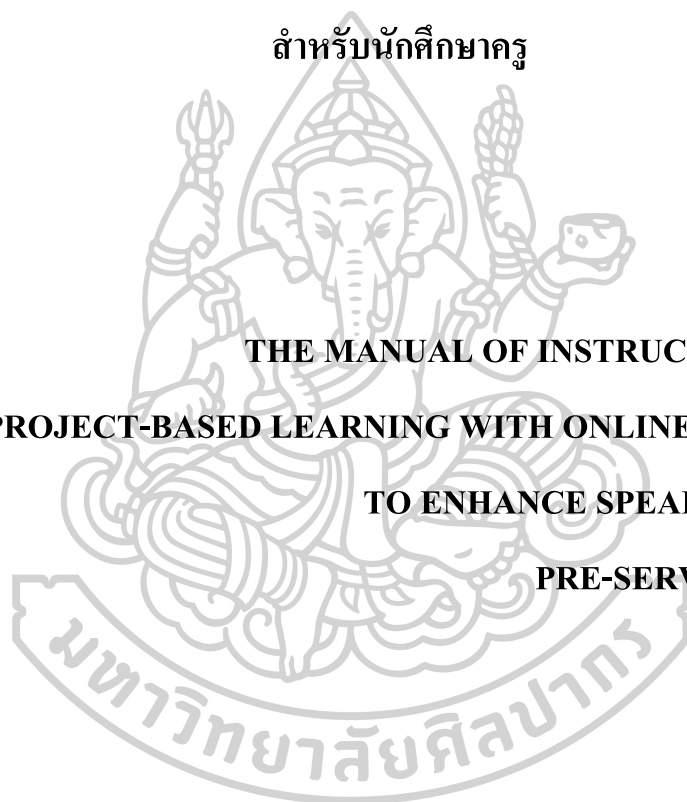

คู่มือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
(ESCAPE Model) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษาครู

THE MANUAL OF INSTRUCTIONAL MODEL
USING PROJECT-BASED LEARNING WITH ONLINE SOCIAL MEDIA
TO ENHANCE SPEAKING SKILLS OF
PRE-SERVICE TEACHERS

ESCAPE MODEL

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์
(ESCAPE Model) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (ESCAPE Model) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครุภพนี้ เป็นเอกสารที่อธิบายรายละเอียดของรูปแบบการสอนที่ได้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ เข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสิ่งที่ควรศึกษาและจัดเตรียม เพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ผู้ที่มีความประสงค์ในการนำรูปแบบไปใช้ จึงควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ให้เข้าใจชัดเจนก่อน โดยคู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

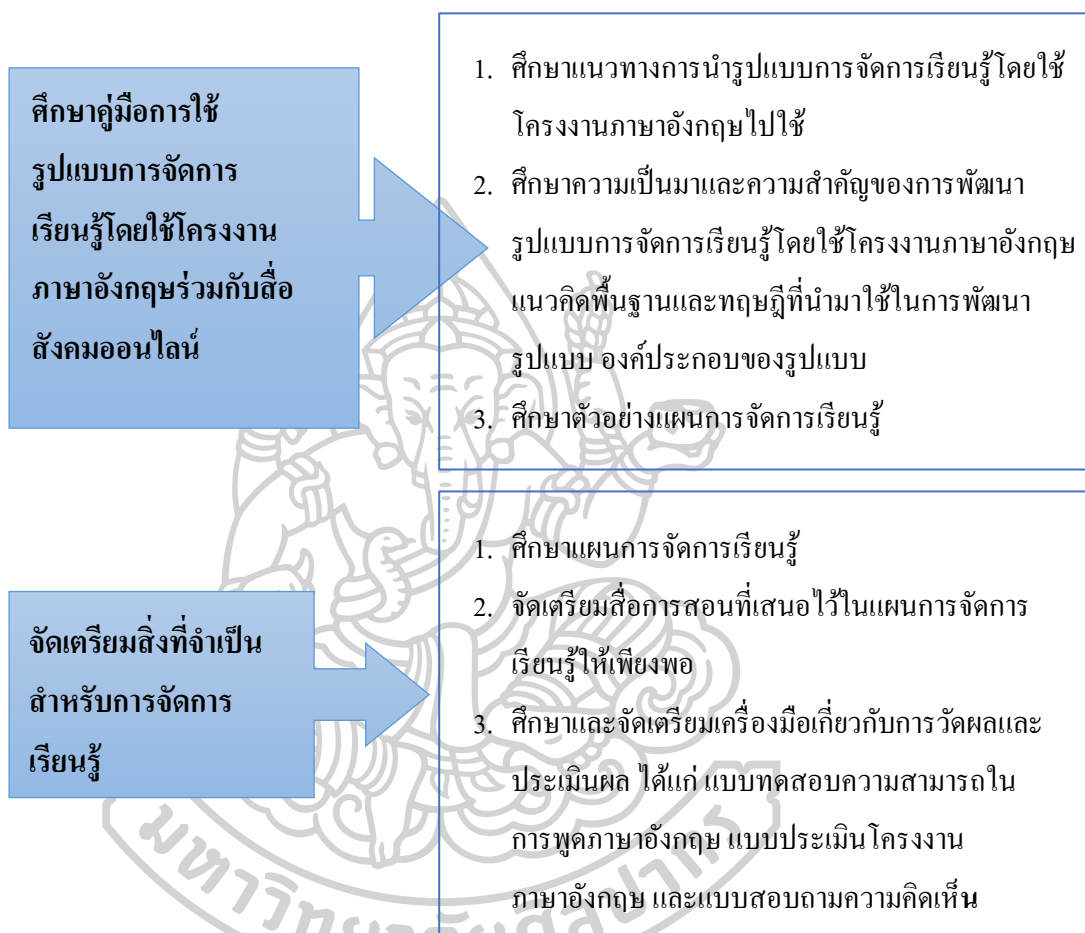
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
  - 3.1 หลักการ
  - 3.2 วัตถุประสงค์
  - 3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
  - 3.4 การวัดและประเมินผล
  - 3.5 เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ
4. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
5. ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

แนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (ESCAPE Model) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู ไปใช้

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียนนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นสิ่งที่ควรปฏิบัติก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริง จึงจำเป็นต้องทราบถึงข้อมูล ข้อควรปฏิบัติและแนวทางในการดำเนินการก่อนนำรูปแบบไปใช้ ดังนี้

ข้อควรปฏิบัติก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ไปใช้

ข้อควรปฏิบัติก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ไปใช้เพื่อเตรียมการที่มี ประสิทธิภาพ สรุปได้พอสังเขป ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ข้อควรปฏิบัติก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ไปใช้

รายละเอียดของข้อควรปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษไปใช้ เพื่อความเข้าใจและปฏิบัติได้เป็นแนวทางเดียวกัน

1.2 ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ แนวคิดพื้นฐาน และทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอน การวัดและประเมินผลและเงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้เห็น ความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งมีความเข้าใจในคำศัพท์เฉพาะที่ปรากฏในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นกระบวนการผ่านการทำโครงงานภาษาอังกฤษ 6 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1: ชั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) ชั้นที่ 2: ชั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S) ชั้นที่ 3: ชั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) ชั้นที่ 4: ชั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) ชั้นที่ 5: ชั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P) และชั้นที่ 6: ชั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E)

1.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีลักษณะสำเร็จรูปและยืดหยุ่นในตัว ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง จำนวนเวลาที่ใช้สอน หัวข้อของโครงงานภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนที่แน่นอน ให้อิสระผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในกรณีที่ผู้สอน ต้องการนำเนื้อหาอื่นมาใช้ที่มีอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้เหล่านี้ เมื่อศึกษาคู่มือเล่มนี้แล้ว ก็สามารถสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ชื่นชอบได้ ตามความเหมาะสม

1.3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนเน้นการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารผ่านการทำโครงงานภาษาอังกฤษ โดยกำหนดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ อันนำไปสู่การสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ จัดเตรียมสิ่งที่ จำเป็นในการสอน เมื่อได้ศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ในคู่มือประกอบการจัดการเรียนรู้ ครบถ้วนแล้ว ควรดำเนินการ ดังนี้

1.3.2.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด

1.3.2.2 ศึกษาและจัดเตรียมสื่อการสอนที่เสนอไว้ในแผนการจัดการ เรียนรู้ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

1.3.2.3 ศึกษาและจัดเตรียมเครื่องมือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่ใช้ ในระหว่างและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ได้แก่แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมิน โครงการงานภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการงานภาษาอังกฤษ

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

เนื่องด้วยในปัจจุบันการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาต้องมีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการศึกษาไทย และสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาประเทศสู่ยุค Thailand 4.0 วิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถทำได้หลากหลายวิธี เรียกแบบรวมว่าเป็นการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยในวิธีการที่หลากหลายนั้น การจัดการเรียนรู้แบบ Project-based learning ถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถประยุกต์ใช้กับศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ และสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดวิเคราะห์ การค้นคว้าหาความรู้ รวมไปถึงการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยโครงการ เป็นเสมือนสะพานเชื่อมระหว่างห้องเรียนกับโลกภายนอกซึ่งเป็นชีวิตจริงของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนต้องนำเอาความรู้ที่ได้จากชั้นเรียนมาบูรณาการเข้ากับกิจกรรมที่จะทำเพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการสร้างความหมาย การแก้ปัญหาและการค้นพบด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องสร้างและกำหนดความรู้จากความคิดและแนวคิดที่มีอยู่กับความคิดและแนวคิดที่เกิดขึ้นใหม่ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนความรู้ให้กลายเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ความรู้ไม่ใช่เกิดจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนสามารถสร้างเองได้ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) เป็นแนวทางเลือกหนึ่งที่นักการศึกษาหลายท่านยอมรับว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนทุกระดับการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ควรนำไปใช้ป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยการค้นหาความรู้ด้วยตนเองด้วยการทำโครงการ (ลัดดา ศิลาน้อย และอังคณา ตุงคะสมิต, 2553) โดยการเรียนการสอนแบบโครงการเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการเรียนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด โดยเริ่มต้นที่ปัญหา และใช้กระบวนการทำโครงการมาสร้างความรู้หรือแก้ปัญหา นั้น โดยได้ผลงานที่ผ่านการทำงาน เรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน โดย

มีขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการกำหนดหัวข้อโครงการ การวางแผนทำโครงการ การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล การลงมือปฏิบัติทำโครงการ สรุปผลงาน และนำเสนอโครงการ (สุวัฒน์ นิยมไทย, 2554)

ลัดดา ภูเกียรติ (2544) กล่าวว่า กิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมที่นักการศึกษาหลายคนยอมรับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนในทุกระดับการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ควรจะต้องนำไปใช้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือแม้แต่บัณฑิตศึกษาในการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง โดยการทำโครงการ เพราะกิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เป็นอย่างดี สามารถประยุกต์กับการเรียนการสอนทุกสาระการเรียนรู้ โครงการเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาเด็กยุคใหม่ที่อยู่ในสังคมแห่งข่าวสารข้อมูลที่หลากหลาย และมากมายซึ่งต้องมีความสามารถในการเลือกสรรให้ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียนเอง รวมถึงความสามารถที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้เป็นอย่างดี สามารถปฏิรูปเด็กยุคใหม่ในสังคมไทยให้รู้จักสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนที่เรียกว่าการศึกษาตลอดชีวิต

แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (Research and Development)

ในการศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เนื่องจากแนวคิดการวิจัยและพัฒนาสามารถนำมาใช้ในการพัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาผู้เรียน โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้มีกระบวนการในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะการวิจัย (Research: R1) เป็นระยะที่ผู้วิจัยทำการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ศึกษาความต้องการและสถานการณ์ปัญหาในปัจจุบันเพื่อออกแบบการวิจัยให้

เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย ปัญหาและบริบทต่างๆ ระยะที่ 2 ระยะการพัฒนา (Development: D1) เป็นระยะที่ผู้วิจัยสร้างรูปแบบการสอนการพูดโดยใช้โครงงาน กำหนดขอบเขตรูปแบบการสอน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน การนำรูปแบบการสอนไปใช้ กำหนดเครื่องมือที่จะใช้ การวัดประเมินผล และการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ระยะที่ 3 ระยะการวิจัย (Research: R2) เป็นระยะที่ผู้วิจัยจะนำรูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ระยะที่ 4 ระยะการพัฒนา (Development: D2) เป็นระยะที่ผู้วิจัยทำการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ เพื่อปรับปรุงรูปแบบการสอนอีกครั้ง และนำไปขยายผลหรือได้รับการรับรองรูปแบบการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ และนำรูปแบบการสอนที่ได้รับการรับรองแล้วไปนำเสนอ ทำการเผยแพร่ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป (สุรศักดิ์ อาเฮ, 2558, พลุทธ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2557, มาเรียม นิลพันธุ์, 2555)

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการสอน

ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา และรูปแบบการสอนที่ใช้อยู่ ซึ่งตามรูปแบบการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนของ Joyce and Weil (2009) และ ทิศนา ข้ามมณี (2553) ซึ่งมีขั้นตอนการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้ 1) ศึกษาความต้องการของผู้เรียน สภาพปัญหา บริบทการเรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน 2) กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ 3) กำหนดขั้นตอนของรูปแบบการสอน พัฒนาการเรียนการสอน และทดลองใช้รูปแบบการสอน 4) กำหนดวิธีการในการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 5) ทดสอบความสามารถของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน และ 6) ปรับปรุงรูปแบบการสอน

3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนแบบโครงงาน (Project-based Learning)

3.1 แนวคิดสำคัญ

การเรียนรู้แบบโครงงานนั้น มีแนวคิดสอดคล้องกับ John Dewey เรื่อง “learning by doing” ซึ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตขณะที่เรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะต่างๆ จึงเป็นเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่างๆด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีครูเป็นผู้จัด

ประสบการณ์การเรียนรู้ การเรียนรู้แบบโครงการ (Project Based Learning) เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้

3.2 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)

แนวคิดของทฤษฎีนี้ เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการลงมือทำ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ มีรากฐานความคิดมาจาก 3 ด้าน คือ แนวคิดด้านปรัชญาของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) แนวคิดด้านจิตวิทยาเชิงการคิดของ เพียเจท์ (Piaget) และบรูเนอร์ (Bruner) และแนวคิดด้านการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมของไวทสกี (Vygotsky)

- จอห์น ดิวอี้ ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเกิดการเรียนรู้ที่สรุปได้ว่า 1) การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนลงมือทำงานต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อสร้างผลผลิตหรือผลงานขึ้นมา 2) ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้วิธีการคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการคิดแก้ปัญหา 3) ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เพื่อเตรียมตัวสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

- เพียเจท์ กล่าวถึงกล่าวถึงการสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากกระบวนการคิดว่า ความรู้ใหม่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนประมวลเอาเนื้อหาความรู้เดิมมาประสานกันอย่างสมเหตุสมผลกับเนื้อหาความรู้ใหม่ กระบวนการนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเริ่มคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองได้รับรู้มา ทั้งเก่าและใหม่ตามประสบการณ์ของตนแล้วพิจารณาตีความ สร้างความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มานั้น แล้วสร้างขึ้นเป็นความรู้ใหม่ หากผู้เรียนสามารถฝึกฝนตนเองให้คิดสร้างความรู้ใหม่อยู่เสมออย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนก็จะกลายเป็นผู้ที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

- ไวทสกี เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ แต่เป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม (Social interaction) ของผู้เรียน ไวทสกี เชื่อว่า การเรียนรู้ และการพัฒนาการของเด็กมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมกับคนอื่น ๆ กล่าวคือ ในการทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความรู้ของผู้อื่นเข้ามารวมกันและสร้างเป็นความรู้ใหม่ขึ้นมา ดังที่เห็นได้จากการที่ผู้เรียนซักถามผู้อื่นเพื่อให้ตนเองเกิดความกระจ่าง

3.3 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism)

ทฤษฎี constructionism มีสาระสำคัญที่กล่าวถึงว่า ความรู้ไม่ใช่เกิดจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่สามารถสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเองได้ และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ซึ่งการลงมือกระทำนี้ ไม่เพียงแต่ได้รับความรู้ใหม่ด้วยตนเองแล้ว แต่ยังสามารถนำความรู้ใหม่ไปสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ขณะเดียวกัน

ก็สามารถนำความรู้เดิมที่มี อยู่ปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ทำให้ความรู้เพิ่มพูนขึ้น และกระบวนการนี้จะป็นวงจรต่อเนื่องที่เสริมรับกันและกันภายในตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุดดั่งนั้น การลงมือกระทำด้วยตนเองจะสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้เก่าและความรู้ใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ภายใต้ประสบการณ์และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ โดยยึดหลักคิดที่ว่า “การ เรียนรู้ที่ดีไม่ได้มาจากการหาวิธีการสอนที่ดีแก่ผู้สอน แต่มาจากการให้โอกาสที่ดีแก่ผู้เรียนในการสร้าง

3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ

การศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานของนักวิชาการไทยและต่างประเทศเช่น คุยฎี โยเหลาและคณะ (2557) ปรัชญนันท์ นิลสุข (2558) ประสาท เนืองเฉลิม (2558) พิมพ์พันธ์ุ เดชะคุปต์และคณะ (2556) ไพฑูรย์ นันตะสุคนธ์ และวัลลภา อยู่ทอง (2557) ลัดดา ภูเกียรติ (2552) วชิรินทร์ โพธิ์เงินและคณะ (2557) วิจารย์ พานิช (2555) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) Baron (2010) Bender (2012) Harun (2006) Stoller (2004) เมื่อพิจารณาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงงาน จะเห็นว่านักการศึกษาที่มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนมากน้อยไม่เท่ากัน โดยเฉพาะ โครงงานทางภาษาไม่มีขั้นตอนตายตัว แต่สามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงงานมีลำดับขั้นตอนการทำโครงงานที่คล้าย ๆ กัน อาจจำแนกออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะแรกเป็นการเตรียมการในการทำโครงงาน ระยะที่สอง คือการลงมือปฏิบัติ และระยะที่สาม คือการนำเสนอผลงานที่ได้จากการทำกิจกรรมต่าง

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู สร้างขึ้นโดยมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยอาศัยกระบวนการสร้างรูปแบบอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า “ESCAPE Model” มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์
3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E)

ขั้นที่ 2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S)

ขั้นที่ 3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C)

ขั้นที่ 4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Analyzing information to do the project: A)

ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P)

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E)

4. การวัดผลและประเมินผล

5. เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ESCAPE Model เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

หลักการ

ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (social) ผู้เรียน ได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียน ได้ฝึกคิด ตัดแก้ปัญหา ภายใต้อาจารย์ช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการใช้เทคโนโลยีโครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาครู

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

- ขั้นที่ 1: ขั้นสำรวจความพร้อม (Exploring the ideas: E)
- ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting the project: S)
- ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C)
- ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A)
- ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P)
- ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผล โครงงาน (Evaluating the project: E)

การวัดผลและประเมินผล

- 1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2. พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการใช้โครงงาน

ภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู

จากภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู มีชื่อว่า “ESCAPE Model” มีรายละเอียดองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ

ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology) ผู้เรียนได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติโดยนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา ภายใต้การช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักศึกษาครู

3. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับโครงงานที่ต้องปฏิบัติ

- ผู้สอนจะทำการโพลบทเรียนเพื่อบอกถึงจุดประสงค์และคำถามนำไปให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมก่อนบทเรียนก่อนเข้าเรียน 1 สัปดาห์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Schoolology)

- ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงลักษณะพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่เป็นเป้าหมาย โดยผู้สอนเตรียมผู้เรียนโดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงงาน ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ โดยให้ฟังการออกเสียงคำศัพท์จากสื่อและให้ผู้เรียนออกเสียงตามที่ได้ยิน หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และทำแบบฝึกหัดเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

- ผู้เรียนร่วมกันใช้ความรู้ที่มีอยู่คาดเดาคำตอบเพื่อเกิดความตระหนักรู้ความเข้าใจ และผู้เรียนนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันและกันและช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้

- ในขั้นตอนนี้หากผู้เรียนมีปัญหาติดขัดเกี่ยวกับการหาคำตอบ ผู้สอนจะคอยชี้แนะโดยการยกตัวอย่างอื่น ๆ หรือตั้งคำถามเพื่อช่วยกระตุ้นความคิดของนักศึกษา

ขั้นที่ 2 ขั้นวางแผนการจัดทำโครงการงาน (Starting plan for the project: S) มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

- ผู้สอนเตรียมความพร้อมผู้เรียนด้วยการให้ตัวอย่างโครงสร้างประโยค / บทสนทนา โดยตัวอย่างจะมาจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น มาจากคลิปวิดีโอ มาจากใบงาน

- ผู้เรียนทำความเข้าใจระหว่างรูปแบบภาษาที่ใช้ กับความหมายต่าง ๆ และฝึกทำแบบฝึกหัด รวมไปถึงฝึกใช้รูปแบบภาษาเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยการทำกิจกรรมเป็นคู่ / กลุ่ม ซึ่งขณะทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันระดมสมองเพื่อพยายามทำกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้สำเร็จ

- ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาในการดำเนินงาน กระตุ้นให้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการสร้างความร่วมมือ

ขั้นที่ 3 ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการงาน (Creating an outline: C) มีวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนการจัดทำโครงการงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติโครงการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มฝึกใช้ภาษาโดยปรับเปลี่ยนบริบทที่แตกต่างจากตัวอย่างที่ผู้สอนให้ไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- ผู้สอนให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน กล่าวทดลองปฏิบัติจริง พร้อมสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการงาน (Application of the project: A) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติโครงการงานตามแผนที่วางไว้ โดยที่ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาประยุกต์กับความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาสร้างเป็นผลงานตามหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

- ผู้สอนทบทวนความรู้โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปปฏิบัติโครงการงาน ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ หลังจากนั้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย เมื่อผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ดีแล้ว ผู้สอนให้ตัวอย่างโครงสร้างประโยค / บทสนทนา ผู้เรียนฝึกบทสนทนาดังกล่าวตามตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัด

- เมื่อผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองโดยให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง โดย

ผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษาเท่าที่จำเป็น และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

- สมาชิกภายในกลุ่มแบ่งงานและภาระความรับผิดชอบของแต่ละคนเพื่อสร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ที่ได้รับ และความรู้ใหม่มาใช้ในการจัดทำโครงการงาน ซึ่งแต่ละกลุ่มอาจมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ใหม่กับสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการงาน (Presenting the project: P) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจภาษาเป้าหมายจากในห้องเรียนมาสร้างเป็นผลงาน

- เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ สมาชิกในแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการงานด้วยวาจาหน้าชั้นเรียน (Oral presentation)

- ผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับด้วยวาจา (Oral corrective feedback) ทันทีที่แต่ละกลุ่มหลังจากผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจบ

- ผู้เรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้สอน และนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoology)

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผลโครงการงาน (Evaluating the project: E) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นการประเมินทักษะการพูด และพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการงาน

- ผู้เรียนนำผลงานฉบับสมบูรณ์ไปโพสต์ไว้ในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoology)

- ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มของตนเองร่วมประเมินผลงาน โดยเขียนข้อคิดเห็นในกล่องข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ (Schoology) โดยเขียนข้อคิดเห็นในประเด็น เช่น มีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องอะไรที่ต้องแก้ไขอีกบ้าง มีวิธีแก้ไขอย่างไร สามารถ มีวิธีปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นอย่างไร

- ผู้เรียนและผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดโดยรวม และนำเสนอข้อเสนอแนะที่จำเป็นในกล่องข้อความเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำคำแนะนำและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการทำโครงการงานชิ้นต่อไป

- ขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนและอาจารย์ชาวต่างชาติประเมินผลโครงการงานตามแบบประเมิน

4. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู มีการวัดผลและประเมินผู้เรียน 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการนำเสนอ โครงงาน

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู หมายถึง ระดับความสามารถของผู้เรียนในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เครื่องมือต่อไปนี้

4.1 แบบประเมินวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ซึ่งเป็นแบบประเมินชนิดสัมพัทธ์ก่อนเรียนและการพูดเพื่อนำเสนอหลังเรียน ใช้เกณฑ์ คือ การทดสอบภาษาอังกฤษ Cambridge English Language Assessment ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด ไว้ 4 ด้าน ๆ ละ 5 ระดับ ได้แก่

1. ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์
2. ด้านการเรียบเรียงเนื้อหา
3. ด้านการออกเสียง
4. ด้านการสื่อสารด้วยภาษาท่าทาง

พัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการนำเสนอโครงงาน หมายถึง ระดับความสามารถในการทำโครงงานภาษาอังกฤษ และการนำเสนอโครงงานหลังจากจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู โดยใช้การประเมิน โครงงานภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้น 10 ประเด็นดังนี้ 1. ความถูกต้องของการใช้ภาษา 2. ความถูกต้องของเนื้อหาของโครงงาน 3. ข้อมูลตามหัวข้อเรื่อง 4. ความคิดสร้างสรรค์ 5. ความมั่นใจในการนำเสนอ 6. เทคนิคการนำเสนอ 7. ความสมบูรณ์ของงาน 8. รูปแบบของโครงงาน 9. ความละเอียดลออ และ 10. การใช้เวลาที่เหมาะสม

การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้

1. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด
2. จัดเตรียมสื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งให้พร้อมและเพียงพอ

สำหรับเรียน ซึ่งสื่อการเรียนรู้ที่ใช้มีดังนี้

- 2.1 YouTube
- 2.2 รูปภาพ ภาพถ่าย
- 2.3 Mid mapping

3. จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล

เพื่อให้เข้าใจการวัดผลและประเมินผลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้
โครงงานภาษาอังกฤษ ตามที่กล่าวถึงในเอกสารรูปแบบการจัดการเรียนรู้และในเอกสารแผนการ
จัดการเรียนรู้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

3.1 ก่อนการจัดการเรียนรู้

ทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยการสัมภาษณ์
และพูดเพื่อนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ ในแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียน
ใช้เวลาในการทดสอบคนละ 8 นาที

แบบประเมินความสามารถในการพูด เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ นำคะแนนทั้ง 4 ด้านมา
รวมกัน แล้วประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 18.00 – 20.00 หมายถึงมีความสามารถในการพูดดีมาก
- 15.00 – 17.99 หมายถึงมีความสามารถในการพูดดี
- 12.00 – 14.99 หมายถึงมีความสามารถในการพูดพอใช้
- 9.00 – 11.99 หมายถึงมีความสามารถในการพูดน้อย
- 4.00 – 8.99 หมายถึงมีความสามารถในการพูดน้อยมาก

3.2 ขณะดำเนินการจัดการเรียนรู้

3.2.1 ทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด โดย
การสัมภาษณ์ และพูดเพื่อนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ ในแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการ
สื่อสาร หลังเรียน ใช้เวลาในการทดสอบคนละ 8 นาที โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูด
เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ นำคะแนนทั้ง 4 ด้านมารวมกัน แล้วประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 18.00 – 20.00 หมายถึงมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษดีมาก
- 15.00 – 17.99 หมายถึงมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษดี
- 12.00 – 14.99 หมายถึงมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษพอใช้

9.00 – 11.99 หมายความว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษน้อย

4.00 – 8.99 หมายความว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก

3.2.2 ประเมินพัฒนาการด้านทักษะในการทำโครงการภาษาอังกฤษ และ
การพัฒนาการด้านทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินและ
เกณฑ์การใช้คะแนนที่สร้างขึ้น มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

43.00 – 50.00 หมายความว่า มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีมาก

34.00 – 42.99 หมายความว่า มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษดี

26.00 – 33.99 หมายความว่า มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษพอใช้

18.00 – 25.99 หมายความว่า มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย

10.00 – 17.99 หมายความว่า มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก

3.3 หลังการจัดการเรียนรู้

หลังการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครบทุก
หน่วยการเรียนรู้ ผ่านไป 2 สัปดาห์ ผู้สอนทำการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารอีก
ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แต่ผู้สอนนำมาเรียบเรียงเนื้อหาใหม่ เพื่อนำผลที่ได้มา
เปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างและพัฒนาการของทักษะการพูด

ผู้สอนให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการ
สื่อสารของนักศึกษาครู หลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้

เมื่อทำการทดสอบครบตามที่กำหนดแล้ว นำข้อมูลมาดำเนินการดังนี้

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อน
เรียนและ หลังเรียนมาคิดคะแนนหาค่าเฉลี่ย แล้วจึงพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลว่าคะแนนหลัง
เรียน พัฒนาขึ้นหรือไม่ พิจารณาคะแนนหลังเรียนเป็นรายบุคคลถ้าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถสูง
กว่า ร้อยละ 50 ถือว่าผ่านเกณฑ์

Unit 4: Food

Activity Name:	Video Presentation (3 - 5 minutes)
Target Learner Level:	This unit is designed for second year students to improve their communicative skills.
Aim of the lesson:	Topic Aim: food and how to cook.
	Vocabulary : related to food and cooking
	Function Aim: explain the process for making a special menu.
Lesson Goal:	Students are able to talk about food recipe and explain the process for making dish.
Duration of the lesson:	4 hours
Materials:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sample pictures / photos / recipe 2. Website on how to search information on the internet 3. Worksheet 4. Schoology Page
Resources:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Stempleski, S. (2014). Stretch. Oxford: Oxford University Press. 2. Richards, J.C. (2017). Interchange 5th Edition. Cambridge: Cambridge University Press. 3. Krantz, C. and Norton, J. (2015). Navigate: Course book B1. Oxford: Oxford University Press. 4. English for Communication and Information Retrieval. Retrieved August 26, 2019, from https://www.GEL1002.ssrui.ac.th
Evaluation:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Project Evaluation Form 2. Speaking Evaluation Form

Unit 4: Food

Stage 1: Exploring the Idea (E)

1.1 Activating background knowledge – This stage provides students with the opportunity to engage with new language before doing the project. Teacher also presents some examples to show students in order to gain more understanding about the topic in the classroom.

Students watch the YouTube video about British food to introduce the topic and activate background knowledge: https://www.youtube.com/watch?v=AeDco_eYzyI

Students are asked to watch the video and answer following questions:

1. What British dishes are shown in the video?
2. Which of the dishes would you most like to try?

The teacher leads the feedback stage and checks answers with the class.

Step 1: Discuss the question below in classroom.

Students' role

- ✧ Students work in group of 4 to discuss the questions in order to activate students' knowledge.

- What is a popular dish in your country?
- Have you tried any typical dishes from other countries? What is the name of the dish?
- Do you prefer your own country's food or food from another country?

- ✧ Students work in group to make a list of typical dishes from another country as much as possible in 5 minutes.
- ✧ For example, Thailand - Pad Thai, Britain - Fish and Chips, Korea – Bulgogi etc.

- ✧ Students share their ideas with the class and compare the answer with other groups.
Teacher summarizes students' answer.

Teacher's role

- ✧ If students are struggling to come up with ideas, teacher gives them a few examples to start them off. For example, fish and chips (Britain), pasta (Italy), olive oil or stuffed vine leaves (Greece).
- ✧ Allow students to use a dictionary.
- ✧ Teacher could also use pictures to help them too.

Additional Language Input: While the students are working, the teacher makes a note of key vocabulary and grammar problems and then writes the words and structures on the board. After the students have shared their ideas, the teacher focuses on these words and structures and reviews them with the class. This will be done by eliciting the meanings of words from the students and providing support where necessary. Similarly, problem structures/grammar points will be reviewed.

1.2 Identifying problem and question – Teacher provides the essential question to students so students have an idea of what to do.

Essential Question: What does a typical dish for special occasion look like?

Students watch the short YouTube video (Learn American Holidays - Thanksgiving Day): <https://www.youtube.com/watch?v=uG4XyNqUQxg> to introduce the concept of foods for special occasions.

Students are asked to watch the video and answer following questions:

1. What do Americans eat at Thanksgiving?

2. Do you think people eat this type meal every day?

The teacher leads the feedback stage and checks answers with the class.

Step 2: Use essential question to explore the idea

Teacher's role

- ✧ Teacher comes up with the driving question of a lesson to the students, the goal is to begin a discussion with them.
- ✧ In the discussion, teacher guides students beginning with what they think or they already know about what the question is asking.

- What do you think?
- What do you know about this question?
- How can you find the answer?

- ✧ Teacher encourage students to speak openly and share ideas about the question.

Stage 2: Starting the project (S)

2.1 Plan project design - Teacher sets the context for students as the owner of the restaurant. Students aim to create one special menu to serve in a restaurant for a special occasion such as birthday party, wedding, anniversary, Christmas, New Year etc. by creating a new dish recipe and show how to make the dish.

Teacher shows a sample food menu to the students from <https://en.islcollective.com/english-esl-worksheets/vocabulary/food/food-and-drink-restaurant-menu/96815>

Teacher checks vocabulary items with the class by asking the following questions.

1. What are the four types of item on the menu?
2. How many starters are there?
3. What's the least expensive main course?

4. How many desserts contain ice cream?
5. What's the most expensive drink?

Sherlock Holmes Restaurant		Desserts	
MENU		Ice cream	£3.99
		Chocolate cheesecake	£4.50
		Fruit trifle	£3.99
		Jam roly poly	£4.00
		Cinnamon waffle and ice cream	£4.99
		Drinks	
Starters		Red/white wine	£3.50
Garlic Bread	£3.50	Beer	£3.99
Soup of the day	£4.99	Cola	£2.99
Oives	£3.99	Lemonade	£2.99
Prawn salad	£4.99	Orange juice	£3.50
Mozzarella salad	£4.50	Apple juice	£3.50
		Champagne	£20.00
Main Courses			
Margherita pizza	£7.99		
Roast chicken salad	£6.50		
Lasagne and salad	£7.50		
Cheeseburger and fries	£6.99		
Fish and chips	£7.50		

Description of Project

Students in group of 4-5 write a recipe for a special occasion and show how to make the dish (3-5 minutes video presentation).

2.2 Encourage thinking and brainstorming – Teacher uses activity/worksheet to help students to generate their ideas or find solutions to a problem.

Step 1: Encourage thinking

Teacher's role

- ✧ Teacher show table to students to brainstorm about menu for any special occasion.

Occasion	Special menu	Ingredients needed
1. New Year	1. _____ 2. _____ 3. _____	
Occasion	Special menu	Ingredients needed
2. Christmas	1. _____ 2. _____ 3. _____	
3. Birthday Party	1. _____ 2. _____ 3. _____	
4. Wedding	1. _____ 2. _____ 3. _____	
5. Anniversary	1. _____ 2. _____ 3. _____	

- ✧ Teacher divides students into group of four to five. Each group work on this step within 15-20 minutes.
- ✧ Students share their idea to class and compare with other group.

Stage 3: Creating an outline (C)

3.1 Prepare and Planning – Group members of 3-4 organize and analyze the data and information. Teacher asks each group to make a decision and choose one special menu to create a

recipe. Teacher assists the students in thinking through their preparations, asks students to propose a scheme of work:

- How can you get this done?
- What do you want to include in the project?
- Who will be responsible for what?
- Time it will take to produce?
- Any materials or resources you might need?

Teacher's role

- ✧ Teacher helps students gather ideas, defines objectives to solve problems.
- ✧ Teacher seeks to help the students to focus on relevant aspects.
- ✧ Teacher guides the students by asking questions and negotiating meanings with them.
- ✧ Teacher tries to frame the problems by referring to the findings of the problem.
- ✧ Teachers tries to monitor the students' strategy for solving the problem.
- ✧ Empower students to make their own decisions as groups. There is no correct way of getting the recipe information to the class.

Students' role

- ✧ As a group work, students prepare their information for the project outline, design the final outcome and each individual's responsibilities.
- ✧ Select the roles and define the content of these role.

Stage 4: Application of the project (A)

Step 1: Teacher provides input for language skills - Teacher review cooking vocabulary to students.

Vocabulary: Ways to cook food		
		
boil	steam	poach
		
bake	roast	grill
		
fry	smoke	slice

		
peel	whisk	pour
		
mix	roll	stir

Image: <https://images.app.goo.gl/vW4umeAQVYzSpQkg6>

Ways to cook explanations

Vocabulary: Different cooked / Prepared food	
- Boil	- Heat a liquid until it boils
- Steam	- Food that has been cooked just by steam in a basket.
- Poach	- Cook an egg in or over boiling water. Fish can also be poached.
- Bake	- Cook food without a flame, in an oven.
- Roast	- Cook meat a long time an oven or over a fire.
- Grill	- Cook food under heat from a metal bar or flame
- Fry	- Cook food in a very hot oil.
- Slice	- Cut a thicker piece of food into slices.
- Peel	- Remove the outer covering from a fruit, vegetable.
- Whisk	- Whip eggs or cream very quickly.

Vocabulary: Different cooked / Prepared food	
- Pour	- Pour the milk, water into the bowl.
- Mix	- Combine food / liquid together so it becomes one.
- Roll	- Roll pin to make pastry flat and make cake shapes.
- Stir	- Move a spoon around in a pan in a circle.

Worksheet A: Cooking Methods

Direction: Match the cooking methods with their meaning.

1. _____ fry a. to cook something with dry heat in an oven.
2. _____ deep-fry b. to cook food using a metal frame over hot coals.

3. _____ stir-fry   c. to cook something in very hot water.
4. _____ boil   d. to cook something in very hot oil.
5. _____ steam   e. to cook something and turn it brown using intense heat.
6. _____ roast   f. to cook something using the gas of heated water.
7. _____ bake   g. to cook something completely covered in very hot oil.
8. _____ barbecue   h. to cook vegetables, meat, etc. by frying them for a short
time in very hot oil while stirring them.

B: Complete the sentences with the correct words from Part A.

1. You put a cake inside an oven to _____ it.
2. When you cut a carrot into small pieces, you _____ it.
3. To make hot tea, you have to _____ water first.
4. You have to _____ banana before eating it.
5. I like to _____ milk and sugar into my coffee.

Language Practice

Speaker A – Asking Food	Speaker B – Describing Food: Taste
- What is it like?	sour.
- What does it taste like?	mind.
	It's hot.
	spicy.
	salty.
	sweet.

Asking Food	Describing Food: Ingredients		
- What does it consist of?	It's	has consists of	seafood. shrimp. oyster. green onion. garlic. pepper. lemon grass.

Worksheet B: Food vocabulary exercise

Direction: Write the words from the box in the correct column in the table.

baked	bitter	boiled	dessert	fried	herbs
honey	hot/spicy	lamb	mind	plain	raw
sauce	sweet	snack	sour	spices	stew

Type of dish	Ingredient	Texture and taste	How it is cooked

Adapted from: Krantz, C. and Norton, J. (2015). Navigate: Course book B1. Oxford: Oxford University Press.

In pairs think of a food to match each adjective.

Tastes		Textures	
Adjective	Example	Adjective	Example
sour		soft	
sweet		hard	
salty		chewy	
bitter		crunchy	
strong		crispy	
hot		smooth	
spicy		creamy	

Now read the following clues and guess what food/dish is being described.

- _____ This food is soft and it tastes sweet. It is made from cream, sugar and fruit or chocolate. It is eaten very cold, usually in summer.
- _____ This food is crunchy and it can be salty or sweet. It is often eaten in the cinema.
- _____ This food is hard on the outside, but usually soft in the middle. It is very versatile and is used to make lots of sweet and savory dishes. In the UK people also eat it on its own for breakfast or in a sandwich.
- _____ This food is usually hard and crunchy, and it is red or green in color. People often use it to make desserts such as pies.

Practice: Write some more clues of your own and see if your partner or the rest of the class can guess which food you are describing.

Dialogue

Direction: Complete the dialogue with the question below:

How often do you eat it?   What's it like?   What do they consist of?

What's texture like?   What does it come with?

A: My favorite dish is "Paneang curry with pork"

B: _____ (1) _____

A: It's consist of pork and paneang curry.

B: _____ (2) _____

A: It's served with rice.

B: _____ (3) _____

A: It's a bit spicy. But it's delicious.

B: _____ (4) _____

A: It's quite tender.

B: _____ (5) _____

A: I eat once a week.

Dialogue Practice

Now choose a dish from your own idea and have a similar dialogue with your partner.

How often do you eat it?   What's it like?   What do they consist of?
 What's texture like?   What does it come with?

A: My favorite dish is .....

B: _____ (1)

A: It's consist of .....

B: _____ (2)

A: It's served .....

B: _____ (3)

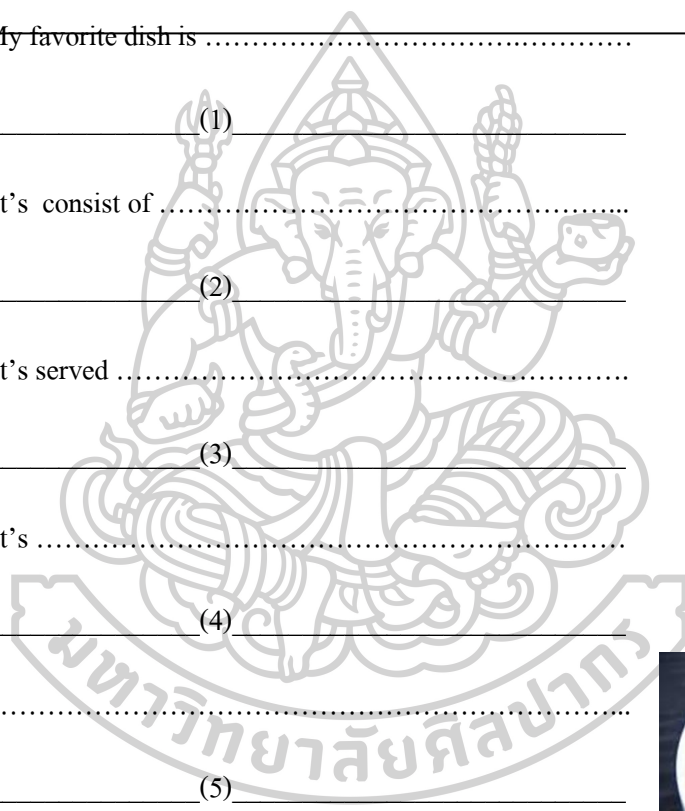
A: It's .....

B: _____ (4)

A: .....

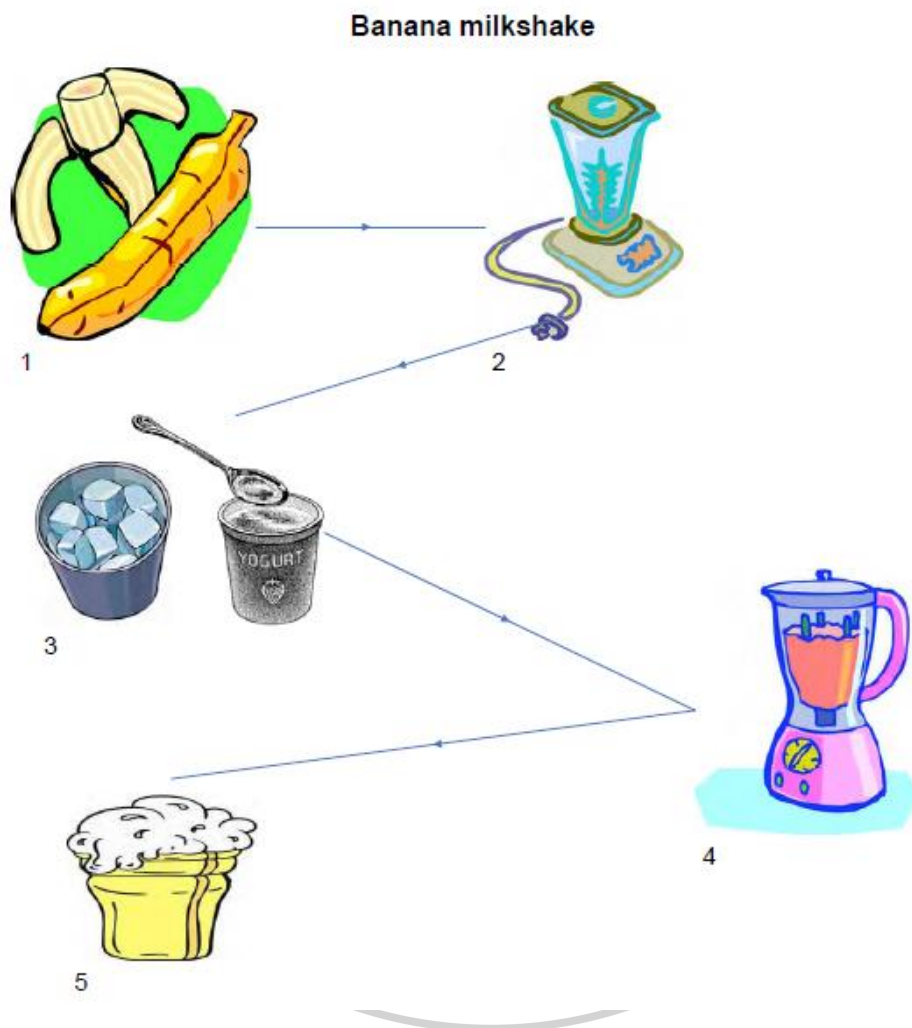
B: _____ (5)

A: .....

Grammar Focus	
adverbs of Sequence	
<p>➤ We use the adverb of sequence "first", "second", "next", "then", "after that" and "finally" to describe the order in which two or more actions happen.</p> <p>Example:</p> <ul style="list-style-type: none"> Making an omelet <p><u>First</u>, I break the eggs. <u>Then</u>, I heat the butter in a pan. <u>Next</u>, I add the eggs. <u>Finally</u>, I eat the omelet with toast."</p>	
first	- "first" for an action that happens before any others.
Next then	- "next" and "then" can both be used for an action that happens after another action but we usually use: "next": for an action that happens immediately after another action, or as soon as possible. "then": for an action that happens after another action if it's not immediate.
Finally	- "finally" for the action that happens at the end
NOTE:	
In writing, use comma after all sequence markers except then.	

Practice: Here we see how banana milkshake is made. Look at the pictures then add *sequence adverb* to each step.

Direction: Use the following words to help you write the process

First, then, next, after that, finally

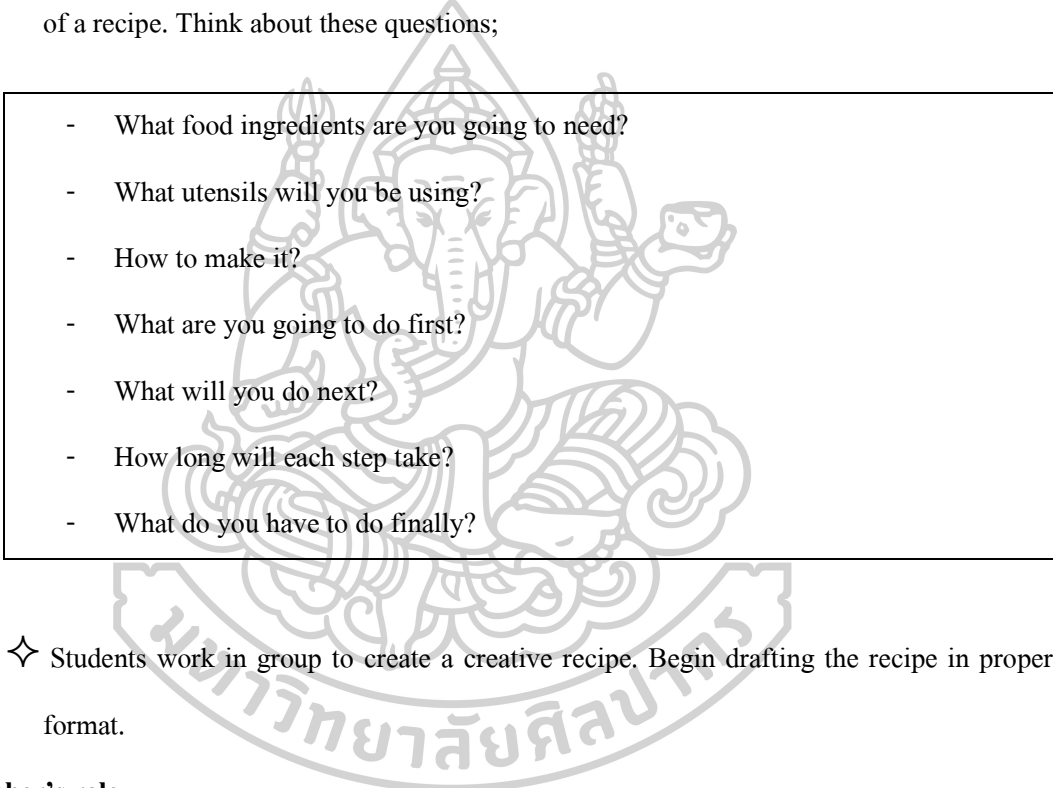
1. First, ...
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

4.1 Develop the project – In this stage involves the research which is undertaken by the students as a group. Members in each group search for information in essential points in their presentation and then decide on how to present the project.

Step 1: Research for Destination

Students' role

✧ As a group work, students do research, gather information and brainstorming the elements of a recipe. Think about these questions;

-
- What food ingredients are you going to need?
  - What utensils will you be using?
  - How to make it?
  - What are you going to do first?
  - What will you do next?
  - How long will each step take?
  - What do you have to do finally?

✧ Students work in group to create a creative recipe. Begin drafting the recipe in proper format.

Teacher's role

✧ Teacher uses tool to display vocabulary and model how to write a recipe using measurement and key ingredients.

Name of the

dish _____

Description of ingredients _____

Ingredients: _____
_____
_____
_____

Explain how to cook this recipe in sequence.

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

✧ Teacher serves as a facilitator and coach, asking myself the following questions;

- Do the students have a clear understanding of the project?
- Does each student have ownership of his/her role within group?
- Are students attentive and working together cooperatively?
- Are the resources that students use geared to their comprehensive level of understanding?
- Do they get stuck with any problems that is blocking their work?

✧ Teacher walk around from one group to other group to guide the students' work. If students struggle with their work, teacher uses time to assist students by modeling or using sentences forms to help students write their draft.

Working out of class (180 minutes)

4.2 Submit the final project – Submit final project for first review, edits and changes.

Students' role

- ✧ Students use Schoology blog and Portfolios to document their learning and contributions to the project.
- ✧ Each group share their final project to the Schoology, teacher also give feedback for them to edit and change.

Stage 5: Presenting (P)

5.1 Present the final outcome orally – Each group demonstrate how to make the dish base on special occasion using props.

Teacher's role

- ✧ Teacher asks students to perform the oral presentation.
- ✧ Record students' presentation.

Students' role

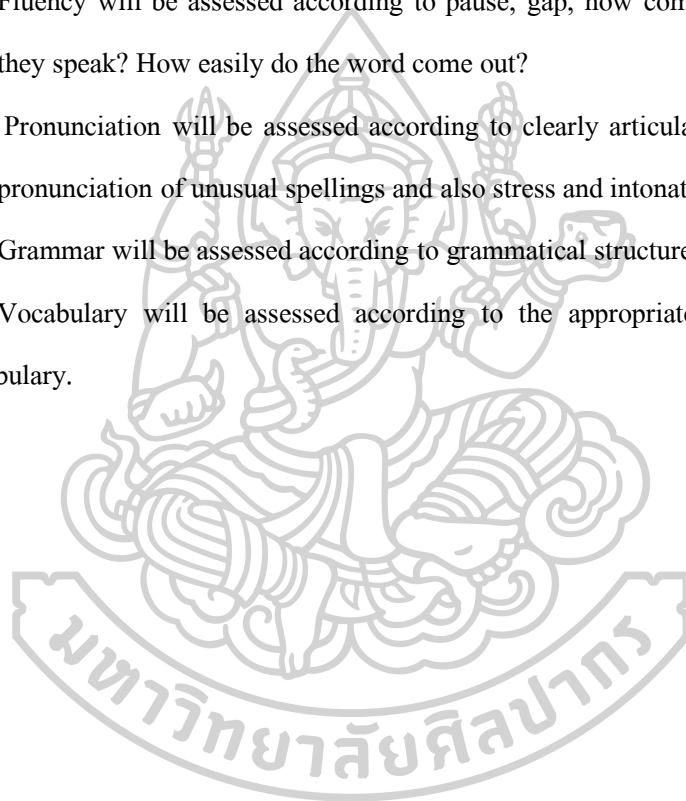
- ✧ In each group, students take turn to present the information of their special dish.

Stage 6: Evaluate the process and project (E)

6.1 Reflection – Give some constructive comments and feedback to students focusing on their presentations.

Teacher's role

- ✧ Teacher use the listed in the checklists to check how well each group have presented their topic.
- ✧ The presentation will be assessed according to the following criteria:
  - Fluency will be assessed according to pause, gap, how comfortable are they when they speak? How easily do the word come out?
  - Pronunciation will be assessed according to clearly articulated words, appropriate pronunciation of unusual spellings and also stress and intonation.
  - Grammar will be assessed according to grammatical structures.
  - Vocabulary will be assessed according to the appropriate and accurate use of vocabulary.

ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Speaking Test

Part	Timing	Interaction	Test type
1	3-5 minutes	teacher → student	<ul style="list-style-type: none"> ■ Respond to questions ■ Giving factual or personal information.
2	5-8 minutes	student → student student → student teacher	<ul style="list-style-type: none"> ■ Discussing from situation ■ Monologue

Direction:

- ✓ In part 1, teacher asks questions to each student in turn. Teacher will ask one question at a time, students have 30 second to answer each question. Students respond directly to teacher – they do not talk to each other in this part. Part 1 last 3-5 minutes in total.
- ✓ In part 2, students speak or discuss about a topic. Students will be given a task card which asks them to speak about a particular topic and includes points that they can cover in their talk. Students will be given 5 minute to prepare their talk and then speak for 2-3 minutes.

Part 2 last 5-8 minutes

Pre-Test**Unit 4: Food****Part 1**

1. What is your favorite food?
2. What kinds of food are most popular in Thailand?
3. What does these things taste like?
  - Ice-cream
  - Coffee
  - Lemon
  - Curry
  - Ginger
  - Honey
  - Fish sauce
  - Sugar
4. Can you tell me how to cook these foods:
  - Steak
  - French fries
  - Pizza
  - Mash potato
  - Dumpling
  - K.F.C.
5. Which are some possible ingredients for a Tom-Yum-Kung?

Part 2: Monologue

Describe a place you like to eat at. You should say:

- Where is it
- What kind of food it serves
- Why do like its food

Post -Test**Unit 4: Food****Part 1**

1. Is there any food you don't like? Why?
2. What kinds of food are most popular in each part of Thailand? Give some example.
3. Which food that give the taste below?
  - sour
  - hot
  - spicy
  - salty
  - sweet
  - bitter
4. Tell me two ways to cook these food:
  - egg
  - potatoes
  - fish
  - pork
  - bread
  - broccoli
5. Which are some possible ingredients for Pad Thai.

Part 2: Monologue

Describe a dish that you like. You should talk about:

- The name of the dish
- Its ingredients
- How to make it?
- What does it taste like?

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

คะแนน รายการ	ไวยากรณ์และ คำศัพท์	การเรียบเรียง เนื้อหา	การออกเสียง	การสื่อสารด้วย ภาษา ท่าทาง
5	- ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์พื้นฐาน ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา และพยายามใช้ โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ ซับซ้อนขึ้น - ใช้คำศัพท์ สำนวน ในการแลกเปลี่ยน/ แสดงความคิดเห็น เหมาะสมกับหัวข้อ	- พูดโต้ตอบ ขยาย ความคิด/ประเด็น ได้ มีความล่งเล บางครั้ง - เนื้อหาที่พูดมีความ เกี่ยวข้องกัน แต่ ซับซ้อนบางส่วน - เชื่อมโยงคำศัพท์ ประโยค	- ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง - ออกเสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค อย่างถูกต้อง - ออกเสียงสูง-ต่ำใน ประโยคได้อย่าง ถูกต้อง	- พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสม - พูดโต้ตอบ และ เจรจากับผู้ฟัง อย่างต่อเนื่อง มี การช่วยเหลือ เล็กน้อย
4	ใช้เกณฑ์ร่วมกันระดับที่ 3 และ 5			
3	- ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์พื้นฐาน ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา - ใช้คำศัพท์ สำนวน ได้เหมาะสมกับหัวข้อ	- พูดโต้ตอบ ขยาย ความคิด/ประเด็น โดยใช้วลีสั้นๆ มี ความล่งเล - เนื้อหาที่พูดมีความ เกี่ยวข้องกันเป็น ส่วนใหญ่ เนื้อหามี ความซ้ำซ้อน บางครั้ง	- ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียงเป็นส่วน ใหญ่ มีการควบคุม การออกเสียงทั้งใน ระดับเสียง และ ระดับคำ	- พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสม - พูดโต้ตอบได้ มี การกระตุ้นและ การช่วยเหลือ น้อยมาก

คะแนน รายการ	ไวยากรณ์และ คำศัพท์	การเรียบเรียง เนื้อหา	การออกเสียง	การสื่อสารด้วย ภาษา ท่าทาง
2	ใช้เกณฑ์ร่วมกันระดับที่ 1 และ 3			
1	- ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์พื้นฐาน อย่างจำกัด - มีข้อจำกัดด้าน คำศัพท์และ สำนวนในการพูด ตามหัวข้อที่ กำหนด	- พูดโต้ตอบ ขยาย ความคิด/ประเด็น โดยใช้วลีสั้นๆ มี ความลังเลในการ พูดบ่อยครั้ง - พูดเนื้อหา/ ใจความซ้ำ หรือไม่ตรง ประเด็น	- ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเป็นส่วน ใหญ่ มีข้อจำกัด ด้านการออกเสียง	- พูดแลกเปลี่ยน ความคิดแบบ ง่ายๆ มีปัญหา ในการพูดบ้าง - ต้องการการ กระตุ้นและ ความช่วยเหลือ ในการพูด
0	มีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ระดับที่ 1			
คะแนน	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0	5 4 3 2 1 0

ที่มา: Assessing Speaking Performance – Level B 1 Cambridge English (2016)

เกณฑ์การประเมินทักษะการทำโครงการภาษาอังกฤษ

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	- มีการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง - มีรูปแบบการใช้ภาษาดี มาก - มีการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์	- สะกดคำถูกต้อง - มีรูปแบบการใช้ภาษาดี - มีการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์	- สะกดคำถูกต้อง - มีรูปแบบการใช้ภาษาพอใช้	- มีรูปแบบการใช้ภาษาพอใช้	- มีรูปแบบการใช้ภาษาพอใช้ แต่มีข้อแก้ไขปรับปรุง
2. ความถูกต้องของเนื้อหา ของ โครงการ	- เนื้อหาในการนำเสนอชัดเจน ถูกต้อง - รายละเอียดครอบคลุม	- เนื้อหาในการนำเสนอถูกต้อง - รายละเอียดครอบคลุม	- รายละเอียดครอบคลุม	- รายละเอียดของเนื้อหาต้องปรับปรุง	- เนื้อหายังไม่สอดคล้อง ต้องแก้ไข

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. ข้อมูลตามหัวข้อเรื่อง	- ข้อมูลชัดเจน ถูกต้องตามหัวข้อเรื่อง	- ข้อมูลถูกต้องตามหัวข้อเรื่อง	- ข้อมูลมีข้อปรับปรุง	- ข้อมูลไม่ชัดเจน	- ข้อมูลมีข้อผิดพลาด
4. ความคิดสร้างสรรค์	- เนื้อหา มีความน่าสนใจดี มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับคนอื่น	- เนื้อหา มีความน่าสนใจดี มีการตัดแปงเนื้อหาให้ดูแปลกใหม่	- เนื้อหา มีความน่าสนใจดี	- เนื้อหา ยังไม่มีความน่าสนใจ	- เนื้อหา ไม่น่าสนใจ มีการลอกเลียนข้อมูล
5. ความมั่นใจในการนำเสนอ	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้อย่างดี	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้ดี	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้พอใช้	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ สามารถนำเสนอได้	- มีความมั่นใจในการนำเสนอ แต่พูดติดขัด
6. เทคนิคการนำเสนอ	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้เป็นอย่างดี	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้เป็นอย่างดี	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้พอใช้	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้	- มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
7. ความสมบูรณ์ของงาน	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วนและถูกต้องดีมาก	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน และถูกต้องดี	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน และถูกต้องพอใช้	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วนและถูกต้อง	- มีองค์ประกอบของโครงการครบถ้วน
8. รูปแบบของโครงการ	- รูปแบบโครงการครอบคลุมถูกต้องตามที่กำหนด - รูปแบบแปลกใหม่ น่าสนใจ - มีเนื้อหาเหมาะสมถูกต้องตามที่กำหนด - รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- รูปแบบโครงการครอบคลุม - รูปแบบแปลกใหม่ น่าสนใจ - มีเนื้อหาเหมาะสม - รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- มีเนื้อหาเหมาะสม - รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- รูปภาพมีสีสันสวยงาม - รูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อหา	- รูปภาพมีสีสันสวยงาม

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
7. ความละเอียดลออ	- มีความสามารถในการอธิบายให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจน มีความสมบูรณ์ของรายละเอียดได้ดีมาก	- มีความสามารถในการอธิบายให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจน มีความสมบูรณ์ของรายละเอียดได้ดี	- มีความสามารถในการอธิบายให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจน มีความสมบูรณ์ของรายละเอียดพอใช้	- มีความสามารถในการอธิบายให้เห็นภาพได้ มีความสมบูรณ์ของรายละเอียดดี	- มีความสามารถในการอธิบายให้เห็นภาพได้ มีความสมบูรณ์ของรายละเอียดพอใช้
10. การใช้เวลาที่เหมาะสม	- ส่งโครงงานภายในเวลาที่กำหนด	- ส่งโครงงานช้ากว่ากำหนด 1 วัน	- ส่งโครงงานช้ากว่ากำหนด 2 วัน	- ส่งโครงงานช้ากว่ากำหนด 3 วัน	- ส่งโครงงานช้ากว่ากำหนดเกิน 3 วันขึ้นไป

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน
ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของ
นักศึกษาครู เพื่อนำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย گردณาตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา
มากที่สุด
2. แบบสอบถามความคิดเห็นมีจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ
3. ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีค่า
ระดับความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. นักศึกษาได้เรียนรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย					
2. นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น					
3. นักศึกษาได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสนใจ					
4. กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่ม					
5. กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร					
6. กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการวางแผนและการทำงาน อย่างเป็นระบบ					
7. นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้					
ด้านเนื้อหา					
8. เนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน					
9. การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน					
10. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ					
11. ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่เรียน					
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้					
12. มีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
13. นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ					
14. นักศึกษามีความสุขและสนุกสนานในการร่วมมือกันทำงาน					
ด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้					
15. นักศึกษาได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองเมื่อได้เรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการ					
16. กิจกรรมโครงการช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตัวเอง					
17. กิจกรรมโครงการทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและภูมิใจใน ผลงานที่ทำ					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านประโยชน์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)					
18. กิจกรรมโครงการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี ทำให้นักศึกษาก้าวแสดงออก					
19. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา					
20. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวกัญญาภัทร แสงแป้น
วัน เดือน ปี เกิด	20 กรกฎาคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดตรัง
วุฒิการศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	189/177 คอนโด Life@รัชดา ห้วยขวาง ถ. ประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขตห้วยขวาง แขวงห้วยขวาง กทม. 10310
ผลงานตีพิมพ์	การพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

